

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne

Sisukord

Kokkuvõte	4
Olulised arengutendentsid	5
A. Äritegevus ja tulemused	8
A.1. Äritegevus	8
A.2. Kindlustustehnilised tulemused	9
A.3. Investeeringutulemused	10
A.4. Muu tegevuse tulemused	11
A.5. Täiendav teave	11
B. Juhtimissüsteem	12
B.1. Üldteave juhtimissüsteemi kohta	12
B.2. Sobivust ja nõuetele vastavust käsitlevad nõuded	17
B.3. Riskijuhtimissüsteem, sealhulgas oma riskide ja maksevõime hindamine	19
B.4. Sisekontrollisüsteem	24
B.5. Vastavuskontrolli funktsioon	24
B.6. Siseauditi funktsioon	25
B.7. Aktuaarifunktsioon	26
B.8. Tegevuste edasiandmine	27
B.9. Juhtimissüsteemi adekvaatsuse hindamine	27
B.10. Täiendav teave	28

C. Riskiprofil	29
C.1. Kindlustusrisk	29
C.2. Tururisk	31
C.3. Krediidirisk	32
C.4. Likviidsusrisk	33
C.5. Operatsioonirisk	34
C.6. Muud olulised riskid	35
C.7. Täiendav teave	36
D. Hindamine solventsuse eesmärgil	37
D.1. Varad	37
D.2. Tehnilised eraldised	43
D.3. Muud kohustised	50
D.4. Alternatiivsed hindamismeetodid	51
D.5. Täiendav teave	52
E. Kapitalijuhtimine	53
E.1. Omavahendid	53
E.2. Solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue	53
E.3. Kestusel põhineva aktsiariski alammooduli kasutamine solventsuskapitalinõude arvutamisel	55
E.4. Erinevused standardvalemi ja mis tahes kasutatud sisemudeli vahel	56
E.5. Miinimumkapitalinõude mittetäitmine ja solventsuskapitalinõude mittetäitmine	56
E.6. Täiendav teave	56
Lisad 57	

Kokkuvõte

Käesolev solventsuse ja finantsseisundi aruanne (SFCR) annab ülevaate ERGO Insurance SE äritegevuse tulemustest, juhtimissüsteemist, riskiprofilist, hindamismeetoditest ja kapitali haldamisest 2025. majandusaastal. Aruanne on koostatud vastavalt Solvency II nõuetele ning selles esitatakse ettevõtte finantsseisund ja riskijuhtimise raamistik.

ERGO Insurance SE (edaspidi ka ERGO või ettevõtte) tegutseb Balti riikides, selle peakontor asub Eestis ning filiaalid Lätis ja Leedus. Ettevõtte kuulub ERGO kontserni ja lõppkokkuvõttes Munich Re kontserni. ERGO pakub eraisikutele ja äriklientidele laia valikut vara- ja õnnetusjuhtumikindlustustooteid ning kasutab mitmekanalilist turustusstrateegiat, mida toetab lai müügivõrgustik kogu Balti piirkonnas.

2025. aastal teenis ERGO kindlustustulu 284,26 miljonit eurot. Suurimad ärivaldkonnad olid mootorsõidukite vastutuskindlustus ja muu mootorsõidukikindlustus, mis moodustasid vastavalt 35,3% ja 25,2% kogu kindlustustulust. Varakindlustus moodustas portfelist 16,0% ja näitas eelmise aastaga võrreldes mõõdukat kasvu.

Investeeringute haldamisel järgitakse jätkuvalt konservatiivset strateegiat, mis on kooskõlas ettevõtte varade ja kohustuste haldamise põhimõtetega. Investeeringusportfell koosneb peamiselt kõrge kvaliteediga võlakirjadest. 2025. aasta lõpus oli 49,7% portfelist reitinguga AAA/Aaa. Investeeringute tootlus 2025. aastal oli 2,1%, võrreldes 3,5%-ga 2024. aastal.

Juhtimissüsteem on loodud tagamaks ettevõtte tõhusat ja mõistlikku juhtimist, võttes arvesse selle tegevuse laadi, ulatust ja keerukust. Juhtimisraamistik hõlmab selgelt määratletud rolle ja vastutusalasid aktsionäride üldkoosoleku, nõukogu ja juhatuse tasandil, mida toetavad erikomiteed ja sõltumatud võtmefunktsioonid. 2025. aasta jooksul toimusid muutused juhtimisstruktuurides, sealhulgas muudatused juht- ja järelevalveorganite koosseisus ning võtmefunktsioonis.

Riskijuhtimine on ettevõtte juhtimise lahutamatu osa ning seda rakendatakse organisatsiooni kõigil tasanditel, kasutades kolme kaitseliini mudelit. Riskijuhtimise raamistik hõlmab süstemaatilisi protsesse riskide tuvastamiseks, hindamiseks, jälgimiseks ja nendest aruandmiseks. Ettevõtte hindab regulaarselt oma riskiprofilit ja viib läbi oma riski- ja maksevõime hindamise (ORSA), et tagada kapitali piisavus erinevate stsenaariumite korral.

Ettevõtte riskiprofilit mõjutavad peamiselt kindlustusriskid, tururiskid, krediidiriskid, likviidsusriskid ja operatsiooniriskid. Kindlustusrisk moodustab kindlustusäri olemusest tulenevalt olulise osa üldisest riskipositsioonist. Suurim osa kindlustusriskist tuleneb liikluskindlustuse portfelist, millele järgnevad tulekahju- ja varakindlustus. Kindlustusmakserisk, reservirisk ja katastroofirisk on peamised kindlustusriski komponendid, mida standardvalemi arvutamisel arvesse võetakse.

Maksevõime eesmärgil hinnatakse varasid ja kohustusi vastavalt Solvency II põhimõtetele. Tehnilised eraldised arvutatakse parimate hinnangute alusel ja sisaldavad riskimarginaali, mis kajastab kindlustuskohustuste täitmiseks vajalikku kapitalikulu. Hindamisraamistik tagab, et varad ja kohustused kajastavad nende majanduslikku väärtust ning et tulevaste kohustuste täitmiseks on olemas piisavad eraldised.

Kapitali juhtimine keskendub tugeva maksevõime positsiooni säilitamisele ja regulatiivsete kapitalinõuete täitmisele tagamisele. Ettevõtte arvutab oma maksevõime kapitalinõude (SCR) Solvency II standardvalemi abil ja jälgib pidevalt oma kapitali piisavust ja riskikandevõimet. Juhatuse jälgib kapitalipositsiooni osana regulaarse riskijuhtimise ja ORSA protsessidest.

Ettevõtte peab oma juhtimisraamistikku, riskijuhtimissüsteemi ja kapitalipositsiooni oma tegevuse ulatuse ja keerukuse seisukohast piisavaks. ERGO keskendub jätkuvalt ettevaatlikule riskijuhtimisele, tegevuse tõhususele ja kliendikeskse arengule, säilitades samal ajal finantsilise vastupidavuse ja regulatiivsete nõuete täitmise.

Käesoleva aruande koostamise kuupäeval ei ole finantstulemused veel läbinud lõplikku auditeerimist.

2025. majandusaasta solventsuse ja finantsseisundi aruande kinnitas ERGO Insurance SE juhatuse 07.04.2026.

Olulised arengutendentsid

On hulk riskitegureid ja -põhjuseid, mis on samuti olulised, kuid mida ei saa üheselt liigitada standardvalemi riskikategooriate alla. Need hõlmavad näiteks kontsentratsiooniriske, nõuete rikkumist või täiendavaid regulatiivseid nõudeid. Üldiselt määratakse need selle kategooria alla, mis on kõige rohkem mõjutatud, või mis on esitatud selles alampeatükis.

Ebakindlus tehisintellekti (AI) käsitlemisel

Tehisintellekti (AI) tähtsus kasvab jätkuvalt, kuna tehnoloogia areng edeneb ja digitaalne transformatsioon kiireneb peaaegu kõigis sektorites. AI on muutunud üheks olulisemaks tehnoloogiliseks suundumuseks, mis kujundab tänapäeva ärikeskkonda. Kindlustussektoris pakub AI märkimisväärsed võimalusi protsesside ümberkujundamiseks, otsuste tegemise parandamiseks ja kliendikogemuse täiustamiseks.

ERGO jaoks pakub AI kasutamine märkimisväärset potentsiaali tegevuse efektiivsuse suurendamiseks, konkurentsivõime tugevdamiseks ja innovatsiooni toetamiseks erinevates äriprotsessides. AI-tehnoloogiad võivad aidata sellistes valdkondades nagu kahjunõuete menetlemine, riskide hindamine, pettuste avastamine, klienditeenindus ja andmete analüüs, võimaldades kiiremaid ja täpsemaid tulemusi.

Samas on tehisintellekti tehnoloogiate kasutuselevõtuga seotud ka konkreetsed riskid. Need riskid on eriti olulised seoses infoturbe ja andmete terviklikkusega, samuti kasvava küberrünakute ohuga. Potentsiaalsed ohud infoturbe ja andmete turvalisusele peetakse üheks peamiseks väljakutseks seoses tehisintellekti kasutuselevõtuga.

Eelkõige infoturbe ja andmekaitse valdkonnas võivad ebapiisavad lepingulised, tehnilised või organisatsioonilised kaitsemeetmed põhjustada haavatavusi andmehalduses. Sellised nõrkused võivad kaasa tuua andmete kaotuse, ebaõiged automatiseeritud otsused, konfidentsiaalsuse rikkumised – sealhulgas konfidentsiaalsete andmete tahtmatu edastamine kolmandatesse riikidesse –, äritegevuse häired või maine kahjustamise.

Nende riskide leevendamiseks seab ERGO esikohale peamiste infoturbe eesmärkide kaitse: konfidentsiaalsus, kättesaadavus, autentsus ja terviklikkus. Need põhimõtted on infovarade ja tehnoloogiliste süsteemide kaitsmise alustalad. Üha keerulisemaks muutuv riskikeskkonnas pöörab ERGO erilist tähelepanu tehisintellekti tehnoloogiatega seotud uutele väljakutsetele, sealhulgas desinformatsiooni võimalikule levikule ja tehisintellekti poolt loodud sisu väärkasutusele.

Lisaks võib tehisintellekti poolt loodud väljundite sageli piiratud läbipaistvus ja jälgitavus suurendada operatsioonilisi ja maineriske. Ilma piisava juhtimise ja järelevalveta võivad need riskitegurid negatiivselt mõjutada usaldust tehisintellekti juhitud protsesside vastu ja organisatsiooni mainet. Seetõttu on oluline rakendada tugevaid juhtimisraamistikke, tõhusaid riskijuhtimisprotsesse ning asjakohaseid tehnilisi ja organisatsioonilisi kaitsemeetmeid. Need meetmed aitavad tagada, et tehisintellekti kasutatakse vastutustundlikult, riske kontrollitakse nõuetekohaselt ja kehtestatud turbeesmärgid järgitakse.

Geopoliitilised konfliktid ja sõjad

Koostööl ja kokkulepetel põhineva maailmakorra lagunemine on veelgi suurendanud geopoliitilisi pingeid ja relvakonfliktide eskaleerumist. Lisaks Venemaa ja Ukraina vahelisele jätkuvale sõjalisele konfliktile muudavad rahvusvahelise julgeolekuolukorra veelgi keerulisemaks ja ebastabiilsemaks pingete suurenemine Iraani, Iisraeli ja Ameerika Ühendriikide vahel. Pinged Ameerika Ühendriikide valitsuse ning ELi ja NATO liikmesriikide vahel on Euroopa julgeolekuolukorda veelgi ebastabiilsemaks muutnud.

Lähis-Idas eskaleeruvad vastasseisud, sealhulgas sõjalised intsidendid, piirkondlikud konfliktid ja Iraani ja Iisraeli vahelise laiemat eskaleerumise oht, võivad geopoliitilist ebastabiilsust veelgi suurendada. Ameerika Ühendriikide kaasatus või strateegiline positsioneerimine piirkonnas lisab nendele pingetele veel ühe mõõtme, millel võivad olla potentsiaalsed tagajärjed globaalsele julgeolekule ja majanduslikule stabiilsusele. Need arengud võivad suurendada ebakindlust ja volatiilsust globaalsetel kapitali- ja energiaturgudel. Energiatarnekanalite võimalikud häired, eriti strateegiliselt olulistest piirkondades nagu Hormuzi väin, võivad mõjutada ülemaailmseid nafta- ja gaasihindu ning avaldada täiendavat survet riikide majandustele.

Samal ajal võivad geopoliitilised pinged ja riikidevaheliste täiendavate sanktsioonide või vastumeetmete võimalus tekitada kaudseid majanduslikke tagajärgi. Sellised arengud võivad mõjutada finantsturge, rahvusvahelist kaubandust ja piiriüleseid investeringuid, mõjutades potentsiaalselt ettevõtete laiemat riskikeskkonda. Lisaks kaasnevad suurenenud geopoliitiliste pingetega sageli intensiivsem kübertegevus ja teavituskampaaniad, mis võivad suurendada operatsiooniriske, sealhulgas küberriske ja desinformatsiooni ohte.

Arvestades muutuvat geopoliitilist keskkonda, on organisatsioonidele endiselt oluline jälgida tähelepanelikult rahvusvahelisi arenguid ja hinnata nende võimalikku mõju finantsturgudele, majanduslikule stabiilsusele ja operatsiooniriskidele.

Jätkusuutlikkuse riskid

Me määratleme jätkusuutlikkuse riske kui kõiki sündmusi või tingimusi, mis on seotud keskkonna, sotsiaalsete küsimuste või ettevõtte üldjuhtimisega (ESG), mille esinemisel võib olla tegelik või potentsiaalne märkimisväärne negatiivne mõju meie ettevõtte netovarale, finantsseisundile ja majandustulemustele ning mainele. Meie ettevõttes võitleme jätkusuutlikkuse riskide vastu, võttes süstemaatiliselt arvesse ESG-kriteeriume oma kindlustustegevuses, investeringutes, hanketegevuses ja oma tegevuses.

Seejuures eristame nn topeltmateriaalsuse perspektiivi: ühelt poolt arvestame mõju keskkonnale („inside out“) ja teiselt poolt keskkonna mõju („outside in“).

Me mõistame jätkusuutlikkuse riske kui teadaolevate riskikategooriate osalist aspekti. Me ei näe jätkusuutlikkuse riskide jaoks eraldi riskikategooriat, sest jätkusuutlikkuse riskid mõjutavad teisi riskikategooriaid ja neid oleks vaevalt võimalik sisuliselt eristada. Jätkusuutlikkuse riske hallatakse meie riskijuhtimise tsüklis terviklikult kui osa algsest riskist, st teistest riskikategooriatest. Jätkusuutlikkuse riskid on integreeritud riskijuhtimisse ja üldisesse riskijuhtimisprotsessi samamoodi nagu teised riskikategooriad.

Meie emaettevõtte Munich Re toob välja jätkusuutlikkuse küsimuste jaoks strateegilise põhiraamistiku. ERGOs järgitakse ESG korralduse ja juhtimise põhimõtteid, mis on järgmised:

ESG meeskond - juhtimine, vastutus ja kaasatud funktsioonid			
ESG Valdkond		Vastutusala	ERGO Funktsioon
ESG Strateegia, Juhtimine	Balti riigid	ESG strateegilised otsused, tiptasemel juhtimine	Juhatuse liikmed - Eesti, Läti, Leedu
Jätkusuutlikkus / ESG Korraldus	Balti riigid	Jätkusuutlikkus/ kõigi ESG tegevuste juhtimine ja protsesside koordineerimine	Jätkusuutlikkuse Ametnik
Keskkonnajuhtimine	Kohalik / Balti riigid	Keskkonnajuhtimissüsteem	Haldusosakond
Sotsiaalne Juhtimine	Kohalik / Balti riigid	Mitmekesisus, õiglus, kaasamine ja muud sotsiaalvaldkonnad	Personaliosakond
ESG Teabevahetus	Kohalik / Balti riigid	ESG teadlikkuse tõstmine, koolitused, kliendikampaaniad	Jätkusuutlikkuse Ametnik / Kommunikatsiooniosakond
Äriühingu Juhtimine	Kohalik / Balti riigid	ESG riskijuhtimine, õigusaktid, aruandlus, projektijuhtimine jne	Vastavad ERGO osakonnad

Joonis 1. ERGO Insurance SE ESG organisatsioon ja juhtimispõhimõtted

Ettevõtte eetikakoodeks loob kogu ettevõttes ühise arusaama väärtustest ja aitab seega kaasa asjakohasele ettevõtte juhtimisele. Eetikakoodeks on kohalduv kõikidele ERGO töötajatele.

2025. aasta augustis võttis ettevõtte vastu ja rakendas ka „Direktiivi rohepesu riskide leevendamiseks” ja „Poliitika ESG-ga seotud avaldustega kaasnevate riskide leevendamiseks”, mis tugevdab ERGO juhtimistegevust potentsiaalsete rohepesu riskide vähendamise suunas.

Järgime ka riiklikke ja rahvusvahelisi keskkonnakaitsealaseid õigusakte, samuti muid siduvaid kohustusi ja vabatahtlikke kohustusi keskkonnakaitse valdkonnas. Toetame säästva kindlustuse põhimõtteid (PSI) ja vastutustundliku investeerimise põhimõtteid (PRI).

ERGO võtab oma tegevuses arvesse jätkusuutlikkuse sotsiaalset mõõdet („S“), edendades eelkõige mitmekesisust, võrdsust ja kaasamist algatuse DIE (Diversity, Equity & Inclusion) raames. ERGO tugineb sellistele meetmetele nagu koolitused ja seminarid ning võrgustikud osakondades, et edendada mitmekesisust ja kaasavat tööjõudu. Inimõiguste kaitse (ka seoses tarneahela nõuetekohase hoolsuse seadusega) on samuti kindlalt kehtestatud läbi Tarneahela nõuetekohase hoolsuse (inimõigused) normi.

Jätkusuutlikkuse ökoloogilise mõõtme (keskkond) puhul on kliimamuutus endiselt peamine jätkusuutlikkuse risk. Kliimaga seotud riskid võivad olla seotud ka tekkivate riskidega, mida me samuti võtame arvesse. Jätkusuutlikkuse riskid esinevad füüsiliste ja üleminekuriskide kujul, kusjuures nende kahe riskiliigi vahel on vastastikune sõltuvus.

Kokkuvõttes leiame, et meie struktuurid, protsessid ja meetodid jätkusuutlikkuse riskidega tegelemiseks on asjakohased. Selleks, et jätkusuutlikkuse riskidega pikaajaliselt tõhusalt toime tulla, on eriti olulised kaks tegurit: võime kohandada oma äritegevust ja hindamismudeleid muutuva keskkonnaga (strateegiline risk) ning usaldusväärsus, millega me järjepidevalt oma jätkusuutlikkuse strateegiaid rakendame (mainerisk).

ADB Gjensidige omandamine ja kavandatav ühinemine

25. juulil 2024 sõlmis ERGO Insurance SE ainuaktsionär ERGO International AG aktsiate ostulepingu Gjensidige Forsikring ASA-ga, et omandada 100% Leedus, Lätis ja Eestis tegutseva kahjukindlustusseltsi ADB Gjensidige aktsiatest. Tehing viidi edukalt lõpule 2. jaanuaril 2026, mille järel sai ADB Gjensidige ERGO International AG täisomanduses olevaks tütarettevõtteks.

Omandamise lõpuleviimise järel alustati ettevalmistusi piiriülese kõrvalühinemise läbiviimiseks, mille käigus ADB Gjensidige ühendatakse ERGO Insurance SE-ga. Kavandatava ühinemise tulemusel kantakse ADB Gjensidige kõik varad ja kohustused üle ERGO Insurance SE-le ning ADB Gjensidige likvideeritakse. Ühinemise eeldatav lõpuleviimine on 2026. aasta lõpp.

Kavandatav ühinemine sõltub endiselt regulatiivsete ja muude heakskiitmiste saamisest, sealhulgas Eesti Finantsjärelevalveameti ja Leedu Panga heakskiitmisest seoses kindlustusportfelli üleandmisega. Käesoleva aruande kinnitamise kuupäeval on ühinemisprotsess veel varases staadiumis ning Eesti Finantsjärelevalveametile ega Leedu Pangale ei ole veel taotlusi esitatud.

Kavandatava ühinemise finantsmõju ERGO Insurance SE-le on eeldatavasti oluline; hetkel mõju hinnatakse ning hetke etapis ei ole seda võimalik usaldusväärsetelt prognoosida.

A. Äritegevus ja tulemused

A.1. Äritegevus

ERGO tegutseb juriidiliselt Societas Europaea, Euroopa Liidu äriühinguõiguse alusel registreeritud aktsiaseltsi vormis. ERGO tegutseb Balti riikides, peakontor asub Eestis ning filiaalid Lätis ja Leedus.

Ettevõtte ainuomanik on ERGO International AG (Saksamaa), mis on ERGO Group AG (Saksamaa) osa, mis on omakorda Munich Re grupi (Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG (München)) osa, vaata joonist 1 allpool. ERGO grupp on üks suurimaid kindlustusgruppe Saksamaal ja Euroopas ning pakub laias valikus kindlustusteenuseid.

Joonis 2. Munich Re ja ERGO Group AG struktuur

Ühena Balti riikide juhtivatest kindlustusseltsidest pakub ERGO nii äri- kui ka eraklientidele kahjukindlustusteenuste täielikku valikut. 2025. aastal tulu kindlustustegevusest oli 284.26 miljonit eurot. ERGO kasutab paljusid müügikanaleid ja toetub oma ulatuslikule ja üleriigilisele müügivõrgule. ERGO tegutseb Eestis, Lätis ja Leedus.

ERGO olulised äriliinid:

- ravikulude kindlustus;
- sissetulekukaitse kindlustus;
- kohustuslik liikluskindlustus;
- sõidukikindlustus, muud klassid;
- merendus-, lennundus- ja muu transpordikindlustus;
- tule- ja muu varakahju kindlustus;
- üldine vastutuskindlustus;
- krediidi- ja garantiikindlustus;
- abistamisteenused;
- muude finantskahjude kindlustus;
- õigusabikulude kindlustus.

ERGO juhindub oma äritegevuses ERGO grupi strateegiast, mis seab esikohale kliendi rahulolu. Viimastel aastatel on ERGO grupp keskendunud innovaatiliste ja digitaliseeritud teenuste kasutuselevõtule ning töötajate heaolule.

Grupi ettevõtteks on ka ERGO püüdeks olla innovaatiline ja efektiivne kindlustusettevõtte, mis pakub parimat klienditeenindust ja on samaaegselt vastutustundlik töödandja kõigis kolmes Balti riigis.

Kolme riigi äriprotsessid on standardiseeritud, mis võimaldab tõhustada äritegevust ja pakkuda klientidele sujuvat müügi- ja kahjukäsitluse teenindust.

Ettevõtte vastutav järelevalveasutus on Finantsinspeksioon, Sakala 4, 15030 Tallinn, Eesti. Ettevõtte audiitor on Ernst & Young Baltic AS, Rävåla 4, Tallinn, Eesti.

Munich Re ja ERGO grupi vastutav järelevalveasutus on Saksamaa Föderaalne Finantsjärelevalveamet (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, BaFin), Graurheindorfer Str. 108, 53117 Bonn, Saksamaa.

ERGO omab 100% suurust osalust osühingus DEAX Õigusbüroo OÜ (Eesti).

A.2. Kindlustustehnilised tulemused

2025. aastal teenis ERGO Insurance SE kindlustustulu 284.26 miljonit eurot, mis on 1.7% vähem võrreldes 2024. aastaga. Suurimad liigid olid liikluskindlustus ja sõiduki omavastutuskindlustus, mis teenisid kindlustusmaksetulu vastavalt 100.25 miljonit eurot ja 71.59 miljonit eurot, moodustades vastavalt 35.3% ja 25.2% kogu portfelist. Varakindlustus andis 45.41 miljonit eurot, s.o 16.0%.

Võrreldes 2024. aastaga suurenes varakindlustuse osakaal 0.9 protsendipunkti võrra ja selle kindlustustulu kasvas 1.82 miljoni euro võrra ehk 4.2%. Lisaks vähenes muu mootorsõidukite vastutuskindlustuse osakaal 1.9 protsendipunkti võrra ja selle kindlustustulu vähenes 6.57 miljoni euro võrra ehk 8.4%.

Tabel 1 Tulu kindlustustegevusest äriühingute kaupa

Eurodes	2024		2025		Muutus	
	Tulu kindlustustegevusest	Kindlustusliigi osakaal, %	Tulu kindlustustegevusest	Kindlustusliigi osakaal, %	Tulu kindlustustegevusest	Kindlustusliigi osakaal, pp
Ravikulukindlustus	4 615 848	1,6	4 691 693	1,7	75 845	0,1
Sissetuleku kaotuse kindlustus	13 478 220	4,7	14 454 976	5,1	976 756	0,4
Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus	104 213 670	36,1	100 254 454	35,3	-3 959 216	-0,8
Maismaasõidukite kindlustus	78 155 901	27,0	71 586 265	25,2	-6 569 636	-1,9
Merenduse, lennunduse ja transpordi kindlustus	3 780 281	1,3	4 010 295	1,4	230 014	0,1
Tule- ja muu varakahju	43 594 428	15,1	45 409 562	16,0	1 815 134	0,9
Tehniliste riskide kindlustus	11 747 035	4,1	13 006 274	4,6	1 259 239	0,5
Üldine vastutuskindlustus	14 034 586	4,9	14 920 651	5,2	886 065	0,4
Krediidi- ja garantiikindlustus	9 792 079	3,4	9 999 029	3,5	206 950	0,1
Õigusabikulude kindlustus	1 531 693	0,5	1 572 094	0,6	40 401	0,0
Abistamisteenused	4 095 237	1,4	4 353 272	1,5	258 035	0,1
Kokku	289 038 978	100,0	284 258 566	100,0	-4 780 412	

Tabel 2. Tulu kindlustustegevusest riikide kaupa

Eurodes	2024	2025
Eesti	90 184 091	84 173 642
Läti	46 878 349	45 844 414
Leedu	151 976 538	154 240 510
Kokku	289 038 978	284 258 566

A.3. Investeerimistulemused

A.3.1. Investeerimistulemuste ülevaade

Strateegiliselt tegeleb investeringute juhtimisega aktive ja passivate juhtimise meeskond, milles on esindatud nii varade kui ka kohustuste eest vastutavad töötajad Eestist ja Saksamaalt. Investeringute juhtimise süsteemi kohaselt on finantsinvesteringute taktikalise juhtimise teenus ostetud ettevõtteväliselt teenuseosutajalt. Ettevõtte kontakt kõigis investeringutega seotud küsimustes on GIM (Group Investment Management) – Grupi investeringute juhtimise osakond Munich Re-s, mis juhendub ERGO juhatuse kinnitatud investeringute juhtimise strateegilisest plaanist ja riskiprofilist.

2025. aastal säilitas ERGO konservatiivse lähenemise võlakirjade intressimäära- ja krediidiriskile. Võlakirjade portfelli krediidiriskiprofiil oli järgmine: 49.7% (2024: 54.1%) oli reitinguga AAA (Standard & Poor's) või AAA (Moody's), 12.6% (2024: 20.1%) olid reitinguga AA või Aa, 25.1% (2024: 16.7%) olid reitinguga A, 12.6% (2024: 9.1%) olid reitinguga BBB või Baa ning 0% (2024: 0%) olid reitinguga BB või Ba.

Aasta lõpus koosnesid investeringud osalustest sidusettevõtetes ja tütarettevõtetes 0.05 miljonit eurot (2024: 0.05 miljonit eurot), võlakirjadest 309.4 miljonit eurot (2024: 291.9 miljonit eurot), laenudest 0 miljonit eurot (2024: 0 miljonit eurot) ning aktsiatest ja fondiosakutest 4.9 miljonit eurot (2024: 5.2 miljonit eurot). Tähtajalistesse hoiustesse investeringuid ei olnud.

Intressiriskiga varade tulud moodustasid 7.2 miljonit eurot. Võlakirjade realiseerimine tõi kasumit 0.04 miljonit eurot (2024: kahjum 0.05 miljonit eurot). Ümberhindamise mõju kasumiaruandes oli negatiivne 0.36 miljonit eurot (2024: kasum 0.24 miljonit eurot). Õiglase väärtuse reserv suurenes 0.36 miljoni euro võrra (2024: suurenes 2.3 miljoni euro võrra). Seega oli investeerimisportfelli kogutootlus 2.1% (2024: 3.5%). Investeringute halduskulud moodustasid 0.14% hallatavate investeringute bilansilisest väärtusest (2024: 0.15%).

A.3.2. Otse omakapitalis kajastatud kasum ja kahjum

Eurodes	2024	2025
1. jaanuari seisuga	5 569 615	-3 235 605
Müümise ning väärtuse vähenemise tõttu omakapitalist eemaldatud ja kasumiaruandes kajastatud	58 885	-16 310
Lunastustähtpäeva saabumise tõttu omakapitalist eemaldatud ja kasumiaruandes kajastatud	110 489	-77 738
Aruandeaastal muus koondkasumis/-kahjumis kajastatud õiglase väärtuse muutus	2 174 783	432 582
Oodatava krediidikahjumi muutus (ECL)	-10 147	20 797
IFRS9 ülemineku mõju (ECL-i esmakordne kasutuselevõtt)	0	0
Võlainstrumentide väärtuse muutus kokku, mis on mõõdetud FVOCI väärtusega	2 334 010	359 331
31. detsembri seisuga	- 3 235 605	-2 876 274

A4. Muu tegevuse tulemused

Muud tulud hõlmavad saadud tasusid ja tasusid, renditulu ja muud tulud, mis ei ole seotud kindlustustegevusega. Üldiselt jäi muude tulude struktuur võrreldes eelmise perioodiga 2025. aastal muutumatuks. Muude tulude erinevus on tingitud ühe hoone müügist Leedus 2024. aastal.

Muudeks kuludeks liigitatakse tasud Finantsinspeksioonile ja liitude liikmemaksud, auditi- ja õiguskulud, mahakandmised ja muud kindlustustegevusega mitteseotud kulud. Muude kulude kasv 2025. aastal tuleneb peamiselt Lätis toimunud IT-varade mahakandmisega seotud kuludest.

Eurodes	2024				2025			
	Eesti	Läti	Leedu	Kokku	Eesti	Läti	Leedu	Kokku
Muud äritulud	687 913	223 944	5 017 736	5 929 593	738 109	221 568	818 922	1 778 599
Muud ärikulud	3 039 424	976 034	3 541 158	7 556 616	3 116 345	1 574 987	3 289 623	7 980 955
Tulemus	-2 351 511	-752 090	1 476 578	-1 627 023	-2 378 236	-1 353 419	-2 470 701	-6 202 356

A.5. Täiendav teave

Alates 1. jaanuarist 2025 kehtestas Leedu teatavatele kindlustusmaksetele 10% suuruse julgeolekumaksu. Kahjukindlustuse puhul on kohustuslik mootorsõiduki tsiviilvastutuskindlustus (MTPL) sellest maksust vabastatud. Selle regulatiivse muudatuse eesmärk on toetada riigikaitse rahastamist. Ettevõtte jälgib jätkuvalt maksu finantsmõju oma tegevusele ja tulemustele.

B. Juhtimissüsteem

B.1. Üldteave juhtimissüsteemi kohta

Kuna ERGO peakontor asub Eestis, peab ettevõtte järgima Euroopa Liidu õigusakte (nt Solventsus II direktiiv), Eesti kindlustustegevuse seadust ning Eesti äriseadustikku ja asjakohaseid eeskirju, mis on heaks kiidetud Finantsinspektsiooni poolt.

ERGO-l on olemas funktsionaalsed ja haldusstruktuurid, mille otstarve on toetada strateegilisi eesmärke ning tegevusi. Struktuure kohandatakse strateegiliste eesmärkide, tegevuste või ärikeskkonna muutustele. ERGO organisatsioonilisi ja operatiivstruktuure peetakse tegevuse keerukuse ning mahu ja äristrateegia seisukohast asjakohasteks.

Ettevõtte arendab ja täiustab pidevalt oma juhtimis- ja tegevusprotsesse, pidades samal ajal silmas ettevõtte strateegilisi eesmärke ja mõistlikkuse kriteeriume. Ettevõtte aktsionäride, järelevalve- ja juhtorganid püüavad tagada ettevõtte läbipaistva, usaldusväärse ja kaalutletud juhtimise, luues selleks tõhusa ja läbipaistva organisatsioonilise struktuuri, riskijuhtimise ja sisekontrolli, teabe-, järelevalve- ja reageerimissüsteemid.

Nõukogu on juhatuse kontrolliorgan, nende organite ülesanded ja funktsioonid on selgelt määratletud ja eraldatud. Nõukogu teeb järelevalvet ettevõtte ja selle juhtorgani tegevuse üle, samas kui juhatuse esmane kohustus on ettevõtte juhtimine. Selleks et tagada kontrollitase, mis vastab ettevõtte äritegevuse ulatusele ja keerukusele, asutavad nõukogu ja juhatuse komiteed, mille funktsioon on abistada nõukogu ja juhatust ülesannete täitmisel.

ERGO-l on järgmised juhtorganid:

- aktsionäride üldkoosolek;
- nõukogu (koosneb neljast liikmest, kes valitakse kolmeaastaseks ametiajaks);
- juhatuse (koosneb viiest liikmest, kes valitakse viieaastaseks ametiajaks);
- komiteed (AL-töörühm, sobivus- ja nõuetekohase tegevuse komitee, operatsioonilise sanktsiooni komitee, reservikomitee, hüvituskomitee, hankekomitee, auditikomitee).

B.1.1. Juhatuse Kohustused ja vastutus

Ettevõtet juhivad juhatuse liikmed, kes vastutavad ettevõtte juhtimise, eesmärkide seadmise ja strateegia väljatöötamise eest. Seda tehes on ta kohustatud kaitsma ettevõtte huve ja püüdma saavutada ettevõtte väärtuse pikaajalist kasvu. Juhatuse peab tagama õigusaktidest tulenevate nõuete ja ettevõttesiseste juhiste järgimise ning vastutab ettevõtte jaoks sobiva riskijuhtimise ja ohjamise eest.

Juhatuse tegutseb ERGO juhatuse töökorra kohaselt.

ERGO siseselt on määratud juhatuse liikmete vastutusala. Vastutusala on jaotatud juhatuse liikmete vahel seaduste nõudeid ja piiranguid arvestades, võttes arvesse ka huvide konflikti vältimise eesmärki. Juhatuse tegevus eeldab piisavat kohalolu ettevõttes.

Juhatuse liikmed valib nõukogu. Juhatuse esimehe nimetatakse ametisse juhatuse poolt. Juhatuse töökorra kohaselt on igal juhatuse liikmel oma vastutusala (ülesannete ettevõttesisene jaotus).

Ettevõtte filiaale juhivad filiaalide juhatajad. Filiaali juhataja on üks juhatuse liikmetest. Filiaalide juhatajad nimetab ametisse juhatuse. Kõik juhatuse liikmete kohta kehtivad tingimused kehtivad ka filiaalide juhatajate kohta.

Alates 1. jaanuarist 2025 nimetati nõukogu otsuse alusel Laime Naruševičienė juhatuse uueks liikmeks (CFO).

Juhatuse liikmed olid 2025. aasta lõpus järgmised:

- Ursula Clara Deschka – juhatuse esinaine
- Tadas Dovbyšas – juhatuse liige
- Marek Ratnik – juhatuse liige
- Aija Medne – juhatuse liige
- Laime Naruševičienė – juhatuse liige

Juhatuse liikmete vastutusvaldkonnad kuni 31.12.2025 olid järgmised:

- Juhatuse esinaine Ursula Clara Deschka vastutab järgmiste osakondade eest: siseaudit (ainult haldusaruanne), kommunikatsioon, personal ja kontorihaldus, õigus- ja vastavusküsimused (pettusevastane tegevus); juhatuse kantselei; juhtimine; tervisekindlustus, tootearendus, hinnakujundus ja edasikindlustus.
- Juhatuse liige Tadas Dovbyšas vastutab Baltikumi müügivaldkonna (Varakindlustus ja elu- ja tervisekindlustus) ning digitaal-, turundus- ja kommunikatsiooniteenuste eest. Ta on ka ERGO Insurance SE Leedu filiaali juhataja.
- Juhatuse liige Marek Ratnik vastutab kahjukindlustustegevuse eest Baltikumis i.e (underwriting, tootearendus, hinnastamine ja analüüs, kahjunõuete haldamine ja edasikindlustus).
- Juhatuse liige Aija Medne vastutab järgmiste valdkondade eest: tootearendus; hinnastamine ja analüüs; edasikindlustus; underwriting ja portfellihooldus; AML; IT; investeringud. Ta on ka ERGO Life Insurance SE Läti filiaali juhataja.
- Juhatuse liige Laime Naruševičienė vastutab raamatupidamise, planeerimise ja kontrolli, kahju- ja elu- ning tervisekindlustuse aktuaari, riskijuhtimise, jätkusuutlikkuse ja hankimise eest.

Juhatuse töökorraldus ja ülesannete delegeerimine

Juhatuse liikmed teevad koostööd ja informeerivad üksteist oma vastutusalasse kuuluvatest olulistest küsimustest, samuti niisugustest äriküsimustest, mis mõjutavad või võivad mõjutada teise juhatuse liikme vastutusvaldkonda.

Järjepideva ärijuhtimise tagamiseks juhivad juhatuse liikmed (sh ettevõtte filiaalide tegevjuhid) oma tegevusvaldkonda üksteisest sõltumatult ja omal vastutusel. Kõik olulised küsimused tuleb esitada juhatusele teadmiseks või otsuse tegemiseks. Kõikides küsimustes, mis mõjutavad mõnda teist ärivaldkonda, peab otsuse tegema konkreetse valdkonna eest vastutav juhatuse liige. Kui juhatuse liikmed on eriarvamusel, langetab lõpliku otsuse juhatuse esimees.

Vajaliku kooskõlastuse tagamiseks arutab juhatuse oma koosolekul korrapäraselt neid küsimusi, mida peab arutama või milles peab otsuse tegema juhatuse esimees. Need koosolekud kutsuvad kokku juhatuse esimees.

Juhatus on kehtestanud ka ettevõttesisesed allkirjaõiguste korrad kindlustuslepingute sõlmimiseks ja kahjunõuete väljamaksmiseks. Samuti on kehtestatud kinnitamisraamistik, mis määrab allkirjaõigused välistehingute, kauba- ja teenuslepingute sõlmimisel ning arvete kinnitamisel.

B.1.2. Nõukogu kohustused ja vastutus

Ettevõtte nõukogu on kollegiaalne organ, kes teeb ettevõtte ja selle juhtimistegevuse üle järelevalvet. Ettevõtte nõukogu koosneb neljast liikmest. Selle valib ettevõtte aktsionäride üldkoosolek kolmeks aastaks. Nõukogu teeb järelevalvet juhatuse üle ja nõustab juhatust äritegevuse juhtimisel. See vastutab eelkõige ka juhatuse liikmete ametisse määramise ja nende üldise tasustamise kindlaksmääramise, juhatuse järelekasvu planeerimise ja ettevõtte aastaaruande ülevaatamise eest, määrab ametisse ja vabastab ametist siseauditi juhi.

Nõukogu liikmed valib ja kutsuvad ametist tagasi aktsionäride üldkoosolek. Nõukogu liikmeks valimiseks on vajalik valitava isiku kirjalik nõusolek.

Nõukogu liikmed on kohustatud tegutsema ettevõtte huvides ega tohi otsuste tegemisel taotleda isiklike huve ega kasutada ettevõtte äri võimalusi ära isiklikeks eesmärkideks.

Kõikideks äritehinguteks, mis jäävad väljapoole igapäevast äritegevust, on vaja nõukogu eelnevat heakskiitu. Täpsed nõuded kehtestatakse juhatuse kodukorraga.

Nõukogu koosolekud toimuvad vajaduse korral, kuid mitte harvemini kui kord kolme kuu jooksul. Nõukogu koosoleku kutsub kokku nõukogu esimees.

Vastavalt aktsionäride otsusele (vastu võetud 17.jaanuaril 2025) otsustati vabastada Oliver Martin Willmes ja Christine Kaaz järelevalvenõukogu liikme ametist alates 17. jaanuarist 2025. Aktsionärid otsustasid valida Theodoros Kokkalase ja Dominique Godini järelevalvenõukogu uuteks liikmeteks alates 17. jaanuarist 2025. Samuti otsustasid aktsionärid pikendada alates 17. jaanuarist 2025 järelevalvenõukogu liikme Dirk Schautese ametiaega uueks kolmeaastaseks ametiajaks.

Nõukogu koosneb järgnevatest liikmetest:

- Theodoros Kokkalas – nõukogu esimees;
- Dominique Godin – nõukogu liige;
- Dirk Christoph Schautes – nõukogu liige;
- Ilona MIhele – nõukogu liige.

Nõukogu on kinnitanud oma reglemendi, milles on täpsustatud koosolekute läbiviimise ja otsuste vastuvõtmise korda. Nõukogu on eraldi kinnitanud ka auditikomitee reglemendi.

B.1.3. Kommiteed

Varade ja kohustuste meeskond (AL-meeskond)

AL-meeskond vastutab iga-aastase strateegilise varade jaotamise (SAA) ettepaneku ja sellest tuleneva mandaadi väljatöötamise (kord aastas ja vastavalt vajadusele) eest, mis põhineb kohustuste struktuuril, nõutaval tootlusmääral ja soovitud riskivalmidusel. AL-meeskond vastutab ka riskijuhtimise ettepaneku väljatöötamise eest riskiolukordades.

Operatiivsanktsioonide komitee

Komitee tegevusala hõlmab ettevõtte tegevusi, mille suhtes kohaldatakse sanktsioonide nõudeid vastavalt kohaldatavatele sanktsiooniseadustele ja -määrustele, sanktsioonidega seotud operatiivse iseloomuga meetmeid.

Sobivuse ja nõuetekohasuse komitee

Sobivuse ja nõuetekohasuse komitee, mis vastutab äritegevust tõhusalt juhtivate isikute ja muude võtmeisikute esialgse ja jätkuva hindamise eest enne ametisse nimetamist ja jooksvalt, samuti nende olukordade kirjeldamise eest, mis annavad põhjust sobivuse ja nõuetekohasuse nõuete ümberhindamiseks.

Auditikomitee

Auditikomitee on nõukogu nõuandev organ raamatupidamise, auditeerimise, riskijuhtimise, sisekontrolli ja siseauditi, järelevalve, eelarve koostamise ja nõuetele vastavuse küsimustes.

Töötasu komisjon

Komitee tagab, et tasustamispoliitika otsused on kooskõlas äri- ja riskijuhtimisstrateegia, selle riskiprofiili, eesmärkide, riskijuhtimise tavade ning ettevõtte kui terviku pikaajaliste huvide ja tulemustega (jätkusuutlik tasustamine) ning sisaldab meetmeid huvide konflikti vältimiseks; tagab, et tasustamispehõimõtted arvestavad töötajate võrdset kohtlemist (sh sooline mitmekesisus jne); vaatab läbi kõik olulised ja asjakohased muudatused tasustamissüsteemis ettevõttes ja tasustamissüsteemi edasiarendamiseks; jälgib turuolukorda ja teeb järeldusi võimalike muudatuste kohta.

Hankekomisjon

Komitee tagab hankepraktika järjepideva ja korrektse kohaldamise.

Reservikomitee

Komitee peamine eesmärk on vaidlustada ja arutada peamisi eeldusi, valikuid ja valikuvõimalusi, mis on tehtud reserve moodustamise käigus, ning arutada ja vaidlustada portfelli lõplike kahjude ja reserve ning kasumlikkuse peamisi arenguid.

B.1.4. Võtmefunktsioonid

Direktiivi „Solventsus II“ kohaselt on ERGOs rakendatud järgmised **neli võtmefunktsiooni**:

- aktuaarifunktsioon;
- vastavuskontrolli funktsioon;
- siseauditi funktsioon;
- riskijuhtimise funktsioon.

Võtmefunktsioonid on lülitatud organisatsiooni struktuuri viisil, mis tagab, et iga funktsioon on vaba mõjudest, mis võivad piirata funktsiooni võimet täita oma ülesandeid objektiivselt, õiglaselt ning sõltumatult. Kõik võtmefunktsioonid täidavad ka hulka nõudeid, nt sobivuse ja nõuetekohasuse nõudeid, teatud aruandlus- ning tasustamisnõudeid.

B.1.4.1. Aktuaarifunktsioon

Aktuaarifunktsioon täidab jälgimisülesandeid aktuaari valdkonnas teise kaitseliinina „Solventsus II“ kohaste ülesannete ulatuses. Tähelepanu keskmes on tehniliste eraldiste arvutamise koordineerimine, jälgimisülesanded on seotud kindlustuspoliitikaga ja edasikindlustuse kasutusega. Samuti toetab aktuaarifunktsioon riskijuhtimise funktsiooni, andes hinnangu äritegevuse peamiste riskide kohta, panustades riskihindamiseks kasutatavatesse meetodikatesse, mudelitesse ja eeldustesse ning aidates kaasa üldistele riskijuhtimisprotsessidele.

Aktuaarifunktsiooni ülesanne ERGOs on mõõta, juhtida ja maandada riske, kasutades statistilisi mudeleid ning analüüse võetavate riskide mõistmise tõhustamiseks. Aktuaarid annavad ka nõu riskihindamise adekvaatsuse, edasikindlustuse korralduse, investeerimis-poliitika, kapitalitasemete ning ettevõtte tulevase majandusliku olukorra kohta.

Aktuaarifunktsiooni ülesandeid täidab ERGOs vastutav aktuaar. Täpsemalt vt ptk. B.7.

B.1.4.2. Vastavuskontrolli funktsioon

Vastavuskontrolli funktsioon vastutab järelevalve, tuvastamise, ennetamise ja nõustamise eest ettevõtte vastavusriski valdkonnas ning aitab kaasa sisekontrollisüsteemi tõhusale rakendamisele. Vastavuskontrolli funktsiooni eesmärk on täiendada juhatuse ja kõrgema juhtkonna vastutust tagada vastavus õigusaktidele ja kehtivatele eeskirjadele. Täpsemalt vt ptk B.5.

B.1.4.3. Siseaudit

Siseauditi funktsioon pakub sõltumatuid, erapooletuid, nii kindlustandvaid kui ka konsulteerimise teenuseid, mille otstarve on luua väärtust ning täiustada riskijuhtimise, kontrolli ja juhtimisprotsesside efektiivsust.

Siseaudit toetab nõukogu kõigi ERGO tegevuste järelevalves, juhtimises ja kontrollis. Nõukogu juhendab siseauditit üksnes auditikava täideviimisel ja erakorraliste auditite taotlemisel. Täpsemalt vt ptk B.6.

B.1.4.4. Riskijuhtimise funktsioon

Riskijuhtimise funktsioon on lahutamatu osa ERGO juhtimisest, arvestades eesmärki muuta risk väärtuseks. Riskijuhtimise funktsioon on peamine operatiivüksus, mis vastutab riskijuhtimissüsteemi rakendamise eest. Selle peamine otstarve on aidata ERGO juhatusel efektiivselt rakendada riskijuhtimissüsteemi ja integreerida seda äritegevusse. Riskijuhtimissüsteem tähendab siinkohal kõiki individuaalseid või kollektiivseid meetmeid, mille otstarve on võetud või võimalike riskide korrapärane tuvastamine, hindamine, jälgimine ja haldamine ning neist aruandmine. Täpsemalt vt ptk B.3.

B.1.5. Tasustamispoliitika

ERGO tasustamispoliitika kehtestab läbipaistva ja üldise tasustamissüsteemi, mis aitab kaasa ettevõtte strateegia ja tõhusa riskijuhtimise rakendamisele ning võrdsele kohtlemisele tasuvõimaluste vallas. Ettevõttel on tasustamissüsteem, mis kehtib kõigile töötajatele. Selline süsteem tagab, et ettevõtte saab kaasata ja hoida töötajaid, kes püüdleval parimate tulemuste suunas, arenevad, õpivad ja jagavad teadmisi.

Ettevõtte tasustamissüsteem on läbipaistev ja tulemustel põhinev viisil, mida peetakse nii palju kui võimalik õiglaseks ja etteaimatavaks. Makstud töötasu vastab kokkulepitud tulemustele. Töötasu ja muude ametikohaga seotud soodustuste määramise alused ning põhimõtted peavad vastama järgmistele nõuetele:

- on selged, läbipaistvad ja vastavad mõistliku ning tõhusa riskijuhtimise põhimõtetele;
- põhinevad ärristrateegial ja ettevõtte väärtustel, arvestades ettevõtte majandustulemusi ja kindlustusvõtjate, kindlustatute ning soodustatud isikute õigustatud huve;
- arvestavad ettevõtte pikaajalisi eesmärke seoses võimega tulla toime väliskeskkonnas toimuvate muutustega.

Üldised tasustamis põhimõtted

Tasustamissüsteem põhineb kahel peamisel põhimõttel – sisemisel õiglusel ja välisel konkurentsivõimel.

Lähtuvalt juriidilistest nõuetest ja eeskirjadest ning personalijuhtimise heast tavast on poliitika olulisimad põhimõtted järgmised:

- kaasata, motiveerida ja hoida töötajaid ning tagada konkurentsivõimeline palgatase;
- tagada ettevõtte tasustamis põhimõtete rakendamisel läbipaistvus ja järjepidevus ning luua tugev vundament avatud sisekommunikatsiooniks;
- tagada vastavus asjaomaste rahvusvaheliste ja riiklike õigusnormidega, sh Solventsus II-ga ning olla kooskõlas mõistlike ja tõhusate riskijuhtimise põhimõtetelega;
- tagada tasustamis põhimõtted, mis on kooskõlas ettevõtte pikaajalise strateegia, riskistrateegia ja riskivalmidusega;
- tagada tasustamis põhimõtted, mis on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ning edendavad seda.
- tagada töötajate võrdne kohtlemine tasustamise osas. See hõlmab ka võrdse palga tagamist sama ametikoha või võrdväärsete ametikohtade puhul; samuti on vaja tagada võrdsed võimalused kõigile sõltumata soost.

Juhatuse liikmete tasustamise põhimõtted

Juhatuse liikmete tasustamise täpsed tingimused kehtestab aktsionäri volitatud isik ja need kajastuvad iga juhatuse liikme individuaalses juhtimislepingus.

Töötasu ei peeta palgaks ega muuks sellesarnaseks tasuks, mis võib olla seotud juhatuse liikme allumisega ettevõttele või sõltuda aинуüksi ettevõtte teenitud kasumist (kahjumist).

Töökoha palgaaste

Töötasu määramise aluspõhimõte on ametikohtade liigitamine ja turuväärtus. Kõik ametikohad on jagatud tasemetesse vastavalt nõutavale teadmiste tasemele, probleemide lahendamise otsusele ja vastutusele, on kehtestatud selged tasustamise põhimõtted, tingimused, reeglid ja töötasu läbivaatamise kord. Tasustamissüsteem põhineb kahel peamisel põhimõttel – sisemisel õiglusel ja välisel konkurentsivõimel. Kõik töökohad ettevõttes on liigitatud, võttes aluseks tasustamisuuringute osutaja põhimõtted ja liigitust uuendatakse kord aastas. Kasutatud meetodid on Korn Ferry Hay (Leedu puhul Hay meetoodika) ja Figure (Eesti ja Läti puhul). Hay meetoodika või Figure kasutavad analüütilist meetodit töiste nõudmiste hindamiseks, lähtudes etteantud kriteeriumidest. Meetodi järgi hinnatakse töökohta, mitte isikut.

Kogukompensatsiooni meetod

ERGO rakendab kogukompensatsiooni meetodit. Kogu töötasu sisaldab reeglina ainult fikseeritud komponente. Kogutöötasu sisaldab ainult fikseeritud töötasu (sealhulgas kontroll-/võtmefunktsiooni töötajad), välja arvatud müügiüksuse juhid (2. ja 3. juhtimistasand) ja töötajad (kes vastutavad otsemüügi/müügitoote eest) ning regressiõigusega tegelevad juristid kahjude käsitlemise üksuses Eestis ja Lätis.

Muutuvtöötasu sõltub tulemustest, kuid ei julgusta võtma ebamõistlikke riske ega riske, mis ületavad ettevõtte aktsepteeritavat taset. Töötasu muutuv osa ei ole tagatud, kui töötaja, osakond ja/või ettevõtte ei saavutanud eesmäärke või ei täitnud oma ülesandeid.

Fikseeritud töötasu määratakse ametikoha ja vastava palgavahemiku alusel, võttes arvesse ka isikliku töökogemuse, vastutuse, töö keerukuse ja kohalikud turutingimused.

Juhatuse liige saab töötasuks oma tegevuse eest juhatuse liikmena iga-aastast brutopalka, mis on fikseeritud individuaalses juhtimislepingus (sh puhkuseperiood).

Lisahüved

Ettevõtte pakub töötajatele atraktiivset lisahüvesid, mis sisaldab lisapuhkusi, koolitusi, tervise- ja elukindlustust, tööstaaži tunnustamist jne. Samuti töötajatel on võimalus töötada paindlikult osaliselt kaugkontoris.

Juhatuse pensioniskeem

Juhul kui juhatuse liikme leping seda sätestab, tagab ettevõtte juhatuse liikmele pensionihüvitise 5% määras 69%-st fikseeritud töötasust. Makseid pensioniskeemi tehakse juhtimislepingu tähtaja vältel vastava lepingu esitamisel. Aktsiad ei kuulu tasustamissüsteemi. Hetkel ei ole ühtegi juhatuse liiget, kellele oleks eraldatud aktsiaid või kes osaleks pensioni- või ennetähtaegselt pensionile jäämise skeemis.

B.1.6. Aruandeperioodil toimunud olulised tehingud aktsionäride, ettevõttele olulist mõju avaldavate isikute, haldus-, juht- ja järelevalveorganite liikmetega

Aruandeperioodil ei toimunud olulisi tehinguid.

B.2. Sobivust ja nõuetele vastavust käsitlevad nõuded

ERGO sobivuse ja nõuetekohasuse eeskirjas on kindlaks määratud kriteeriumid ja menetlused, mille kohaldamisega tagatakse, et kõik isikud, kes tegelikult ERGOt juhivad või vastutavad võtmefunktsioonide täitmise eest ERGOs, vastavad sobivuse ja nõuetekohasuse nõuetele.

Isikud, kelle kohta kehtivad sobivuse ja nõuetekohasuse nõuded:

- ERGO juhatuse liikmed;
- ERGO nõukogu liikmed;
- filiaalide juhatajad (filiaali juhataja on juhatuse liige)
- siseauditi funktsiooni juht;
- vastavuskontrolli funktsiooni juht;
- riskijuhtimise funktsiooni juht;
- aktuaarifunktsiooni juht;
- võtmefunktsioone täitvad isikud (kõik töötajad, kes täidavad võtmefunktsioone aktuaari-, vastavuskontrolli, siseauditi ja riskijuhtimise osakonnas);
- eraldi kokkulepitud ametikohad: Balti riikide MLRO – rahapesu tõkestamise osakonna juhataja ja tema asetäitja ning finantsjuhi asetäitja.

B.2.1. Sobivusnõuded

Võtmeisikut peetakse sobivaks, kui tema kvalifikatsioon, teadmised ja kogemused kindlustussektoris, rahandussektoris või muudel äriaraladel on sobivad ning võimaldavad tal valdkonda juhtida usaldusväärselt ja mõistlikult. Arvesse tuleb võtta sellele võtmeisikule antud ametikohustusi ning kui vaja, siis tema oskusi ja kogemusi kindlustuse, rahanduse, raamatupidamise, kindlustusmatemaatika, õigusaktide ja juhtimise vallas.

Konkreetsed sobivusnõuded sõltuvad lisaks ka konkreetsetest ülesannetest ja vastutusvaldkondadest, mis on määratud neid täitvale isikule. Isikutel, kellele kehtivad pädevus- ja sobivusnõuded, peavad omama vastavat laiaulatuslikku

kutsekvalifikatsiooni, teadmisi ja kogemusi, et olla võimelised ettevõtet professionaalselt juhtima ja kontrollima – nii individuaalselt kui ka kollektiivselt. Samuti nõutakse, et nende maine oleks täiuslik.

ERGO juhatuse liikmetel peavad kollektiivselt olema vähemalt järgmistes valdkondades kvalifikatsioon, kogemused ja teadmised:

- kindlustus ja rahaturud;
- äristrateegia ja ärimudel;
- juhtimissüsteem (valitsemine);
- finants ja aktuaarne analüüs;
- õigusaktid ja nõuded, mida on kirjeldatud EIOPA suunistes, sh solventsuse arvutamise nõuded (riskimudel).

Üksikliikmele antud ametikohustused peavad tagama kvalifikatsioonide, teadmiste ja asjakohaste kogemuste sobiva mitmekesisuse. See võimaldab ettevõtet juhtida ja selle üle järelevalvet professionaalselt teostada. Kui ERGO juhatuse koosseis muutub, tuleb tagada, et selle liikmete kollektiivsed kogemused, teadmised ja kvalifikatsioon jääksid sobivale tasemele.

Nõue juhatuse liikmele, kes on määratud vastutama rahapesu küsimuste eest: „Selleks, et mõista kohustusliku üksuse tegevuse ja ärimudeliga seotud rahapesuriske, peaks kõrgema juhtkonna liikmel olema asjakohased teadmised, oskused ja kogemused. See hõlmab eelkõige teadmisi rahapesu tõkestamisega seotud siseriiklikust õigus- ja regulatiivsest raamistikust.“

Nõukogu liikmetel peavad alati olema vajalikud kogemused ja teadmised, et nõuetekohaselt kontrollida ja jälgida juhatuse tööd ning aktiivselt kontrollida ettevõtte arengut. Selle funktsiooni täitmiseks peavad nad saama aru ettevõtte äritegevusest ja suutma hinnata selle riske. Nõukogu liikmed peavad tundma ettevõtte tegevusele kehtivaid õigusnorme. Nõukogu liikmetel peavad kollektiivselt olema teadmised vähemalt investeringute, kindlustusriski hindamise, aktuaarsete praktikate ja majandusarvestuse kohta.

Teistel võtmefunktsioone täitvatel isikutel peavad olema teoreetilised ja praktilised teadmised, mis on nõutavad vastava võtmefunktsiooni täitmiseks, ja nad peavad suutma tõendada oma kogemusi kohaldatavate kutse- ja muude nõuete vallas.

B.2.2. Nõuetekohasuse nõuded

Võtmeisikut peetakse nõuetekohaseks, kui tal on laitmatu maine. Nõuetekohasuse nõuetele mittevastavust peetakse tõenäoliseks, kui üldiselt isiku iseloomu, isikliku ja ärialase käitumise põhjal (mis tahes jurisdiktsioonis), sh kõik kriminaalsed, rahandus- ja järelevalvealased tegurid, on alust eeldada, et sellised asjaolud võivad mõjutada tema volituste või funktsiooni usaldusväärsust ja mõistlikku täitmist. Arvesse võetakse kõnealuse isiku isiklik ja ärialane käitumine, pidades silmas kriminaal-, finants-, omandi- ja reguleerivad õigusakte. Eelkõige on asjakohased kriminaal- või haldusrikkumised, muud isikule kehtestatud sanktsioonid ja nendega seotud asjaolud, eriti seoses ettevõtte tegevusega ja kõnealusele volitusele või funktsioonile kehtivate õigusnormide rikkumisega.

Nõuetekohasuse nõue hõlmab ka seda, et võtmeisikult oodatakse nii palju kui võimalik selliste tegevuste vältimist, mis võivad tekitada huvide konflikti või niisuguse huvide konflikti tunde. Võtmeisikud peavad üldiselt tegutsema ERGO parimates huvides. Seega ei tohi nad otsuste tegemisel taotleda isiklike huve ega kasutada ärivõimalusi ära isikliku kasu saamiseks.

Kõik asjaomased isikud peavad olema „nõuetekohased“. Nõuetekohasuse nõuetele ei saa rakendada proportsionaalsuse põhimõtet, kuna sõltumata üksuse äritegevusega seotud riskide iseloomust, ulatusest ja keerukusest peab asjaomase isiku maine ja ausus alati olema samal nõuetekohasel tasemel.

B.2.3. Sobivuse ja nõuetekohasuse hindamine

Isiku pädevuse ja sobivuse hindamine viiakse läbi enne, kui isik esimest korda ametisse määratakse või valitakse või kui talle esimest korda vastutusala määratakse, samuti perioodiliselt vastava sobivuse ja nõuetekohasuse hindamise komitee poolt.

Isikud, kelle sobivust ja nõuetekohasust hinnatakse, peavad teavitama ettevõtet kõigist muutustest, mis võivad mõjutada nende vastavust sobivuse ja nõuetekohasuse nõuetega.

Sobivuse hindamine hõlmab vähemalt järgmist informatsiooni:

- kandidaadi dokument;
- töö ajalugu ja soovitud (CV);
- haridus (tõendatud tunnistusega);
- esitatud täidetud küsimustikud;
- pädeva asutuse tõend karistuste (mitte)omamise kohta.

Kui juhatuses või nõukogus toimuvad muutused, peab kollektiivne kvalifikatsioon, kogemused ja teadmised igal ajal nõuetekohasel tasemel säilima. Seetõttu hinnatakse kollektiivset sobivust alati, kui juhatuses või nõukogus toimuvad muudatused.

Nõukogu liikme sobivust ja nõuetekohasust hindab nõukogu, kuid seda toetab juriidilise ja vastavuskontrolli osakonna koostatud nõukogu liikmete hindamise aruanne kooskõlas sisemiste ja väliste sobivuse ja nõuetekohasuse nõuetega.

Võtmeisikute nõuetekohasuse hindamisel hinnatakse nende ausust ja rahandusalast usaldusväärust, võttes aluseks tõendeid nende iseloomu, isikliku ja ärialase käitumise kohta, sh kõik kriminaalsed, rahandus- ja järelevalvealased probleemid, olenemata nende probleemide esinemise kohast. Kui kriminaalkorras süüdimõistmised või distsiplinaar- või haldusmeetmed või halb käitumine minevikus on tõsised, tuleb hinnata konkreetset juhtumit. Seepärast tuleb kaaluda halva käitumise või süüdimõistmise laadi, staatust edasikaebamise seisukohast (kas süüdimõistmine on jõustunud või jõustumata), halvast käitumisest või süüdimõistmisest möödunud aega, selle käitumise või süüdimõistmise tõsidust ja võtmeisiku käitumist pärast seda.

B.2.4. Uuesti hindamine

Võtmeisiku sobivust ja nõuetekohasust hindab sobivuse ja nõuetekohasuse komitee korrapäraste vaheaegadega uuesti.

Iga võtmeisik on kohustatud hoolitsema selle eest, et ta oleks jätkuvalt sobiv, otsides ja kasutades aktiivselt võimalusi täiendada oma kvalifikatsiooni, teadmisi ja kogemusi.

Uuesti hindamine tehakse järgmistel juhtudel:

- on ilmnunud märgid, et võtmeisik ei täida kriteeriume;
- algne hindamine oli ebaõige;
- on saadud täiendavat või uut teavet, mis pärast hindamist annab alust uskuda, et see võtmeisik ei vasta enam sobivuse ja nõuetekohasuse nõuetele;
- lepingu uuendamine juhul, kui võtmeisik on juhatuse liige;
- võtmefunktsiooni ülesannete oluline muutmine;
- viimasest hindamisest on möödunud viis aastat.

Uuesti hindamise vajadust jälgitakse regulaarselt.

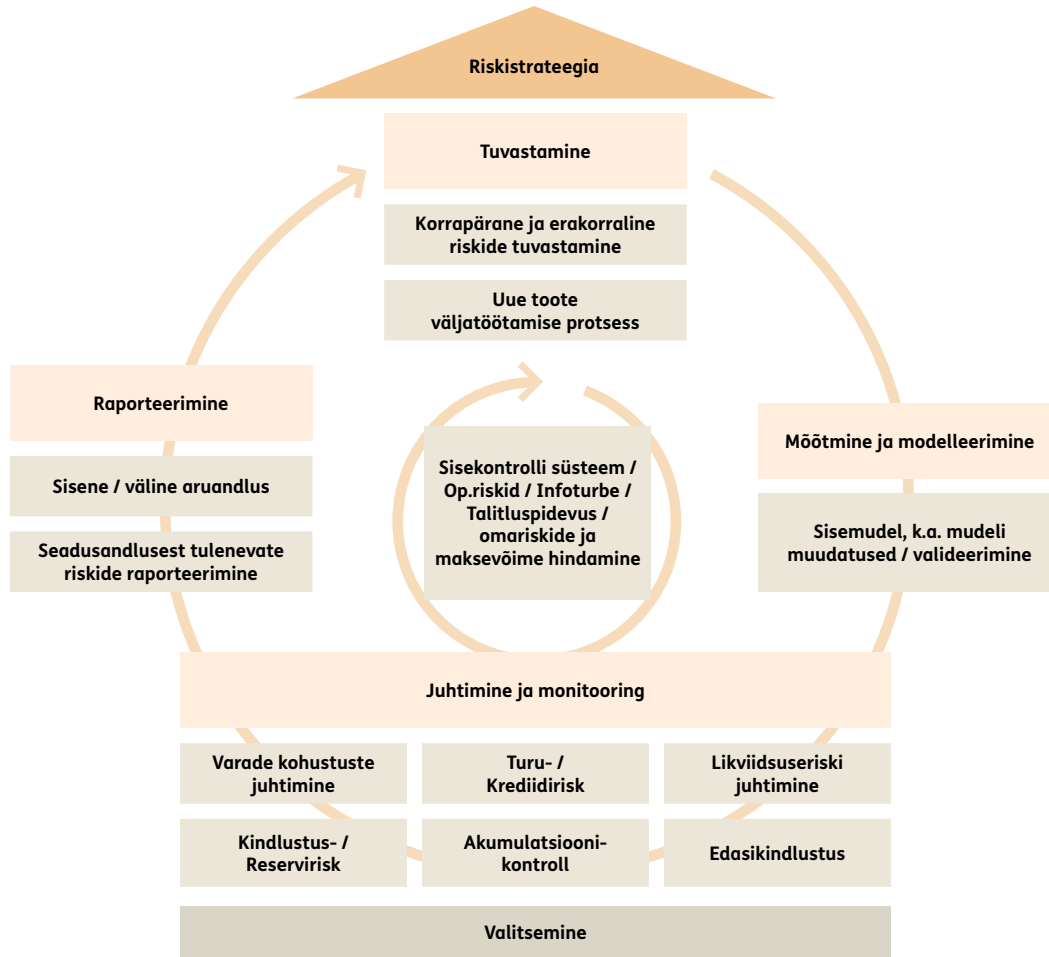
B.3. Riskijuhtimissüsteem, sealhulgas oma riskide ja maksevõime hindamine

B.3.1. Riskijuhtimissüsteemi kirjeldus

Munich Re grupi liikmena on ERGO pühendunud riski väärtuseks muutmisele. Riskijuhtimine on seoses selle eesmärgiga lahutamatu osa ettevõtte juhtimisest. Riskijuhtimine hõlmab kõiki ERGO praeguste ja tulevikus võimalike lühi- ja pikaajaliste riskide tuvastamise, analüüsi, hindamise, kontrolli, jälgimise ja aruandluse strateegiaid, meetodeid ja protsesse.

Riskijuhtimist tehakse ERGO grupi kõikidel tasanditel ja see on korraldatud kolme kaitseliinina: riskivõtjad (esimene liin), riskijuhtimise funktsioon, aktuaarifunktsioon, vastavuskontrolli funktsioon (teine liin) ning siseauditi funktsioon (kolmas liin).

Käsitleme riskijuhtimist kogu ettevõtet hõlmava distsipliinina, mille kaudu tuvastame, hindame, mõõdame, juhime ja jälgime kõikidest võimalikest allikatest tulenevaid riske ja anname neist aru, et saavutada riskijuhtimise eesmärgid. Allpool esitatud diagrammil on näidatud riskijuhtimise tsükkel ja kõige tähtsamad ülesanded.

Joonis 3. Riskijuhtimise tsükkel

B.3.2. Riskistrateegia

ERGO võib olla avatud potentsiaalselt suurtele kahjudele, mis on tingitud ühest põhjusest või sündmusest, mis tuleneb riskipositsioonidest erinevates ärialdkondades, ärialdkondade vahel või bilansis. Me juhime selliste riskipositsioonide kontsentratsiooniriski oma riskistrateegiaga, mis täiendab meie äristrateegiat.

Riskistrateegia ühendab omavahel äristrateegia, IT strateegia ja riskijuhtimise ning põhineb ettevõtte riskiprofiilil. See määratleb üldise riskivalmiduse raamistiku ja mõjutab riskijuhtimistsükli üldist toimimist.

Riskistrateegia täiendab äristrateegiat. Ta kirjeldab, kui suurt riski ettevõtte soovib võtta, ja hindab, kas see on aktsepteeritav või tuleb riski maandada riskilimiitide või eelarvete kaudu, riskikontrolli või riski edasiandmise teel.

Riskistrateegia rakendamiseks määratakse kindlaks asjaspeutuvate riskikriteeriumide, limiitide ja käivituslavede süsteem. Seda kirjeldatakse dokumendis „ERGO grupi (sh ERGO Internationali) riskilimiitide ja hoiatuste eeskiri“, mis hõlmab nii ERGO gruppi kui ka selle üksusi. ERGO integreeritud riskijuhtimise osakond (IRM) kannab üldist vastutust mõlema dokumendi sisu eest ja tagab selle, et neid vaadatakse läbi ning ajakohastatakse igal aastal, lähtudes Munich Re riskilimiitide ja hoiatuste eeskirjast.

B.3.3. Riskide tuvastamine

Riskide tuvastamise ja aruandluse protsessid on tõhusa riskijuhtimise raamistiku olulised osad. Need on omavahel seotud ja tagavad, et kõik potentsiaalsed riskid tuvastatakse, hinnatakse ja neist teatatakse viivitamatult, et hõlbustada teadlikku otsuste tegemist.

Riske tuvastatakse süstemaatiliselt ja järjepidevalt nii regulaarselt (kvartali- või aastapõhiselt) kui ka ad hoc. Arvestada tuleb ka äristrateegiat ja äri eesmärke mõjutavate sisemiste ja väliste muutustega. See hõlmab seoseid uute toodete/ tootearenduse protsessiga, sisekontrollisüsteemiga, infoturbe ja nõuetele vastavusega ning äritegevuse järjepidevuse juhtimisega.

Riske tuvastatakse ülalt-alla ja alt-üles lähenemisviisi abil, mille raames tuvastatakse uusi riske ja hinnatakse (uuesti) olemasolevaid riske.

Korrapärase riskide tuvastamise protsessi algatab ja seda koordineerib riskijuhtimise funktsioon. Riskivõtjad (esimene kaitseliin) vastutavad riskijuhtimise funktsiooni kehtestatud metoodika kasutamise eest riskide tuvastamisel ja varem tuvastatud riskide kontrollimisel oma vastutusosalal.

B.3.4. Riskide mõõtmine ja modelleerimine

Riskide tuvastamise tulemuste alusel on võimalik mõõta riske kvantitatiivselt või hinnata neid kvalitatiivselt. Hindamise sagedus võib erineda olenevalt riski laadist ja ühe riski või riskide rühma olulisusest.

Riskide mõõtmiseks kasutab ERGO standardvalemite. Kõikide standardvalemiga hõlmatud riskide puhul kasutatakse riskide mõõtmise alusena üldjuhul (alam)mooduli tulemusi. Riske, mida ei modelleerita (nt strateegilised riskid, mainerisk ja likviidsusriskid), hinnatakse kvalitatiivselt eri hindamise meetoditega.

Vajaduse korral rakendatakse stressiteste ja stsenaariumianalüüse. Olenevalt riskiliigist (mõõdetav või mittemõõdetav), perioodist (suundumus või hetk) ja hindamise meetoditest on analüüsi rakendamiseks mitu meetodit.

B.3.5. Riskide juhtimine ja monitoorimine

Riskide juhtimise meetmete eesmärk on vähendada riskide esinemise või finantsmõju ja kaasneva kahju tõenäosust ning need peavad tagama ärieesmärkide saavutamise. Meetmed peavad mahtuma riskivõtusuutlikkuse ja asjakohaste regulatiivsete ning grupis kehtestatud nõuete (riskistrateegia, riskijuhtimispoliitika ja muud kehtivad standardid) piiresse. Üldjuhul on võimalik riske võtta, aktsepteerida, maandada, üle anda või lõpetada.

ERGO juhib riske kindlustuseeskirja, tööriistade ja protsesside, investeringute kontrollimise ning uute toodete kasutuselevõtu protsessi kaudu. Riskivalmidus ning konkreetset riskitaluvused on esitatud üksikasjalikult riskilimiitide ja hoiatuste eeskirjas ning riskijuhtimise poliitikas, milles kirjeldatakse riskikriteeriume riskiliikide kaupa ning määratakse limiitide ja hoiatuste summad.

Riskide varajase tuvastamise süsteemi seisukohast jälgivad limiite ja hoiatusi ning annavad neist korrapäraselt aru riskivõtjad. Asjakohased meetmed määrab ja kinnitab vastutav juhtkond.

Riskide jälgimine on keskendunud riskiprofilile ja arvestab riskide limiite, hoiatusi, akumulatsiooni ning omavahelisi sõltuvusi. Ei jälgita mitte ainult riskiprofilile ennast, vaid ka riskistrateegia rakendamist, riskide seisukohast olulisi meetodeid ja protsesse ning riskide üldist juhtimist. Lisaks jälgitakse pidevalt üldist solventsuspositsiooni, arvestades solventsuskapitalinõude suhtarvu arvutamise tulemusi ja riskivõtusuutlikkust.

Riskide jälgimise meetodid hõlmavad tegeliku võrdlemist eesmärgiga, riskimeetmete tõhususe analüüsi, riskiprofilile analüüsi tulemuste ja tulemuslikkuse meetmete analüüsi ning riskijuhtimise kontrollnäitajate jälgimist. Limiidirikkumiste puhuks on ette nähtud eskaleerimisprotsessid, mis on dokumenteeritud ka riskilimiitide ning hoiatuste eeskirjas.

ERGO-l on välja töötatud oluliste riskinäitajate süsteem, mis tagab riskide varase äratundmise, ning valmistab ette sobivate vastumeetmete ettepanekud. Olulised riskinäitajad on suunatud riskidele, millel võib olla oluline negatiivne mõju ettevõtte äritegevusele, ja neist kantakse juhatusele ette kvartaalselt.

B.3.6. Riskide raporteerimine

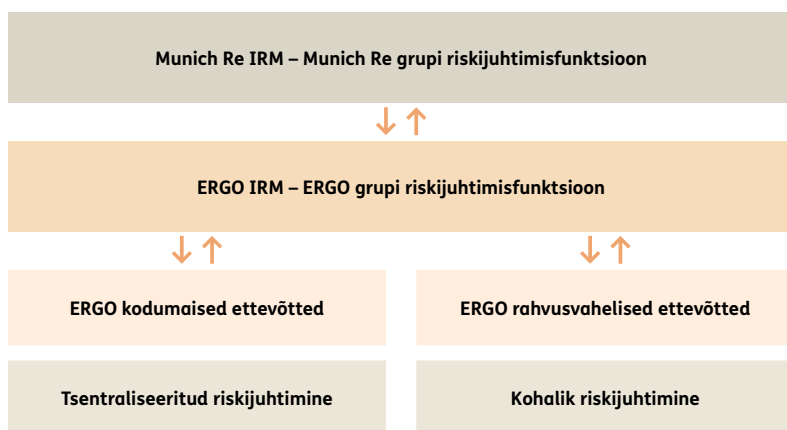
Pideva jälgimise tagamiseks on kehtestatud korrapärane aruandlus. Sisendit saadakse eri allikatest, näiteks alt-üles-riskihindamistest, erakorralistest raportitest, siseauditiraportitest, operatsiooniriski juhtumite raportitest, riskide varajase tuvastamise raportitest, kvartaalsetest solventsuse arvutustest, ettevõtte tulemustest ja aruteludest juhtkonnaga.

Ettevõttesisene riskiraport sisaldab teavet kõige tähtsamate riskide kohta, millele ettevõtte on avatud, ja peab võimaldama juhtkonnal hinnata hetke riskiprofili ning otsustada vajalike juhtimismeetmete üle.

Riskiolukorra olulistest muutustest teatatakse viivitamatult ettevõtte juhtkonnale. Erakorraline riskiaruandlus täiendab korralist aruandlust, tagades seega, et uutest riskidest või olemasolevate riskide olulistest muutustest antakse aru põhjalikult ja kiiresti. Raport sisaldab asjakohast riskianalüüsi ja -hindamist. Erakorraline riskiaruandlus tagab selle, et kaasatud pooli teavitatakse ja vajaduse korral on algatatud asjakohased meetmed riski juhtimiseks ning kontrollimiseks.

B.3.7. Riskijuhtimise funktsiooni kirjeldus

Meetodid, standardid, protsessid ja poliitika määrab ERGO integreeritud riskijuhtimise osakond (IRM) lähtuvalt Munich Re grupi üldisest raamistikust. Kohalik riskijuhtimise funktsioon vastutab integreeritud riskijuhtimise meetodika rakendamise eest äriüksuse tasemel. Lõplik vastutus riskijuhtimise eest on ettevõtte juhatusel.

Joonis 4. Riskijuhtimise korraldus Munich Re ja ERGO grupis

ERGOs täidab riskijuhtimise funktsiooni riskijuhtimise osakond. Osakonna juht annab aru otse finantsjuhile (CFO). Riskijuhtimise funktsiooni juhi ja ERGO grupi riskijuhi vahel on loodud aruandlusliinid.

2025. aasta lõpuks täitis riskijuhtimise funktsiooni:

- Balti riikide riskijuhtimise divisjoni juht;
- Balti riikide riskijuhtimise valdkonna juhi asetäitja, kes on ühtlasi riskijuht Leedus;
- Riskijuht Eestis;
- Riskijuht Lätis;
- talitluspidevuse juht Balti riikides,
- infoturbeametnik Balti riikides.
- 2 infoturbespetsialisti.

2025. aastal vahetus Balti riikide riskijuhtimise divisjoni juht.

Riskijuhtimise funktsioon on peamine üksus, mis vastutab riskijuhtimissüsteemi eest. Üksuse peamine eesmärk on abistada juhatuset riskijuhtimissüsteemi tõhusal rakendamisel ja äritegevusse kaasamisel. Selleks, et riskijuhtimise funktsioon oleks oma töös sõltumatu, ei kaasata teda igapäevastesse äritehingutesse. Riskijuhtimise funktsioonil on täielik ja piiramatu juurdepääs teabele kogu ettevõttes.

Peamised ülesanded ja eesmärgid.

- **Kooskõlastusülesanded.** Riskijuhtimise funktsioon kooskõlastab riskijuhtimise tegevusi kõikidel tasanditel ja kõikides ärivaldkondades. Ta vastutab selles rollis riskide väljaselgitamise, hindamise, seire ja juhtimise strateegiate, meetodite, tegevuste ja menetluste väljaarendamise eest ning tagab riskijuhtimise suuniste nõuetekohase täitmise.
- **Riskikontrolli ülesanded.** Riskijuhtimise funktsioon vastutab ettevõtte riskide kaardistamise eest. Tema ülesannete hulka kuulub ka üksikute riskikategooriate vahelise vastastikuse toime sobiv arvesse võtmine, kokkuvõtlike riskiprofilide koostamine ja eelkõige nende riskide kindlakstegemine, mis seavad ohtu ettevõtte või grupi edasise eksisteerimise.
- **Varase hoiatamise ülesanded.** Riskijuhtimise funktsioon vastutab ka sellise süsteemi elluviimise eest, mis tagab riskide varase äratundmise, ning valmistab ette sobivate vastumeetmete ettepanekud.
- **Nõuandeülesanded.** Riskijuhtimise funktsioon nõustab juhatust riskijuhtimise küsimustes ja toetab strateegiliste otsuste tegemisel nõuandva jõuga.
- **Seireülesanded.** Riskijuhtimise funktsioon jälgib riskijuhtimissüsteemi tõhusust, teeb kindlaks võimalikud nõrkused, teatab nendest juhtkonnale ja töötab välja olukorra parandamise ettepanekud.

Riskijuhtimise funktsioon tagab ka kõikehõlmava aruandluse juhtkonnale. Peale riskide hetkeolukorra kirjeldamise peab see sisaldama ka oma riskide ja maksevõime hindamise tulemusi ning riskijuhtimissüsteemi kvaliteedi hindamist.

Riskijuhtimise ülesanded ERGOs on jaotatud riskijuhtimise funktsiooni ja aktuaarifunktsiooni vahel.

Peale aktuaaritegevuste vastutab aktuaarifunktsioon riskijuhtimissüsteemi eest, keskendudes eelkõige tulevase finantspositsiooni prognoosimisele, meetodite ja protsesside arendamisele lähtuvalt grupi riskihindamise ning jälgimise standarditest (eriti seoses kvantitatiivse riskihindamisega), tehniliste eraldistega seotud riskide tuvastamisele, hindamisele ja juhtimisele, kindlustuse ning edasikindlustusega seotud riskide tuvastamisele ja hindamisele ning solventsuspositsiooni hindamisele.

Riskijuhtimine on seotud asjassepuutuvate juhtimis- ja äriprotsessidega. Selle tagab protsesside, rollide ja vastutusvaldkondade selge määratlemine. Võib öelda, et riskijuhtimine on kaasatud alati, kui tehakse otsuseid, millega võib kaasneda riskiprofiili oluline muutus. Kui on vaja teha otsuseid, mis ületavad riskivõtja varem määratud volitusi, on riskijuhtimise kaasamine ja kinnitus riskijuhtimiselt kohustuslikud.

Näited protsessidest, millesse riskijuhtimise funktsioon on kaasatud:

- uued teenused, sh nende muudatused (kindlustusteenused, investeeringud), ja uued ärisegmendid;
- kolmandate osapoolte riskijuhtimine sh. tegevuste edasiandmine;
- investeeringute juhtimine;
- kindlustuse riskihindamine, edasikindlustus;
- strateegiline planeerimine.

B.3.7. Oma riskide ja maksevõime hindamine

Oma riskide ja maksevõime hindamine (ORSA) on lahutamatu osa ettevõtte riskijuhtimissüsteemist. ORSA on seotud riskijuhtimise, planeerimise ja kapitalijuhtimisega. ORSA tulemused ning järeldused, mida dokumenteeritakse iga aasta ORSA aruandes, kujutavad olulist juhtimisvahendit ning neid tuleb arvestada strateegilistes otsustes jooksvalt.

ORSA eest on lõppvastutus ettevõtte juhatusel. Juhatuse etendab oma riskide ja maksevõime hindamisel aktiivset rolli ning peab panema oma riskide ja maksevõime hindamise tulemuse proovile. ORSA eesmärke ning vastavaid rolle, vastutusvaldkondi ja protsesse on kirjeldatud ERGO ORSA poliitikas, mille on kinnitanud ERGO juhatuse.

Riskistrateegia väljatöötamine on tihedalt seotud iga-aastase äriplaneerimise tsükli ning vastavate ORSA kaalutlustega. ORSA eesmärk on soodustada ettevõtte riskiprofiili paremat mõistmist ja tõhustada otsuste tegemist juhatuse tasandil, kasutades ORSA tulemusi, nt äriplaneerimises. ORSA protsess võimaldab ka piisava ja selge teabe avalikustamist asjassepuutuvatele sidusrühmadele.

Äriplaneerimisega seotud korrapäraseid ORSA tegevusi korraldatakse iga aasta või vajaduse korral sagedamini (pärast riskiprofiili olulisi muutusi). ORSA ajakava on määratud ettevõtte iga-aastasest planeerimisprotsessist lähtudes.

Olulisimate riskikriteeriumide puhul on rakendatud sagedasem jälgimine kvartaalse riskiaruandluse ja erakorralise riskiaruandluse näol.

ORSA raames kirjeldatakse riskiprofili, riskitaluvuste ja oma maksevõimevajaduste vahelist seost. Oma maksevõimevajadused määratakse järgmiste protsesside alusel:

- riskistrateegia finantstugevuse kriteeriumide määratlemine ja iga-aastane läbivaatamine;
- omavahendite suuruse ja kvaliteedi hindamine;
- tegeliku kapitali adekvaatsuse hindamine äriplaneerimise perioodi ulatuses;
- prognooside aluseks olevate peamiste eelduste näitamine;
- stressitestide ja stsenaariumianalüüside tegemine;
- mudelite asjakohasuse hindamine;
- mudeliga hõlmamata riskide hindamine.

Oma riskide ja maksevõime hindamisel tuvastatakse tõenäolised ja võimalikud kapitalivajadused ettevõtte kapitalisatsiooni juhtimiseks. Kui lisameetmed on vajalikud, esitab riskijuhtimise funktsioon ettepanekud koos avaldusega selle kohta, kas modelleerimata riskide katmiseks on vaja lisa-riskikapitali. Konkreetsemalt annab ORSA tulemus sisendit kapitalijuhtimise kava väljatöötamise äriplaneerimise perioodi jooksul. Riskijuhtimise funktsioon peab vajaduse korral pakkuma meetmed, lähtudes ORSA käigus kogutud teabest.

B.4. Sisekontrollisüsteem

Meie operatsiooniriskide kontrollisüsteem (ORCS) on sisekontrollisüsteemi ning ettevõtte äririskide juhtimise võtmelement, mis on mõeldud operatsiooniriskide juhtimiseks kõigis Ettevõtte riskidimensioonides ja valdkondades. ORCS vastab nii hea äriühingujuhtimise nõuetele kui ka õiguslikele ja regulatiivsetele nõuetele. See loob läbipaistvuse ja järelevalve nende riskide üle, mis võivad avaldada olulist negatiivset mõju organisatsiooni tegevuskeskkonnale, mainele ja/või finantsolukorrale.

ERGO ORCS toimib meie kontsernisisesel riskijuhtimise integreeritud osana ja moodustab seega ERGO korporatiivse juhtimise võtmelemendi. ORCS tuvastab, analüüsib ja hindab olulisi operatsiooniriske ja neile vastavaid (võtme) kontrollimeetmeid kõigis peamistes riskimõõtmes (finantsaruandlus, nõuetele vastavus ja operatsioonid), et saavutada ühtlustatud, terviklik lähenemine kontrollimeetmetele ilma kattumiste ja lünkadeta.

ORCS põhineb kolme kaitseliini kontseptsioonil, mida esindavad kolm rolli: riskivõtjad (need, kes võtavad riske ja haldavad neid), riskikontrollijad (need, kes tagavad riskide tõhusa haldamise) ja sõltumatu tagaja (need, kes on riskivõtjatest ja kontrollijatest sõltumatud ning hindavad kontrollikeskkonna piisavust ja tõhusust). Üldine vastutus oluliste riskide, nende võtmekontrollide ja üldise riskitaluvuse kehtestamise eest lasub juhatusel (riski omanikul).

ORCS-raamistiku organisatsiooniline vastutus lasub riskijuhtimisel. Osakonnad vastutavad oma valdkonna riskide ja kontrollimeetmete eest. Rollide selge jaotus ORCS-is koos määratletud vastutusosaladega protsesside, riskide, kontrollimeetmete ja juhtimismeetmete osas suurendab läbipaistvust ning tagab kontrolliprotsesside tõhususe ja tulemuslikkuse.

Oma riskide olukorra sel viisil läbipaistvaks muutmiseks saab ettevõtte keskenduda võimalikele kitsaskohtadele või muutustele ettevõttesiseses ja -välises nõuetes ning neile kiiresti reageerida. See tähendab, et ettevõtte suudab riskid tuvastada varases staadiumis, kontrollida kitsaskohti otsekohe ja võtta tarvitusele tõhusad abinõud.

Siseauditi üksus hindab korrapäraselt sisekontrollisüsteemi tõhusust võtmetegevustes ja rakendustes.

B.5. Vastavuskontrolli funktsioon

Vastavuskontrolli funktsioon hõlmab juhtimisorganite nõustamist seaduste, eeskirjade, „Solventsus II“ ja teiste direktiivide alusel kehtestatud nõuete asjus. Samuti hõlmab see sellise mõju hindamist, mida õiguskeskkonna muutused võivad avaldada ettevõtte tegevusele, nõuete mittejärgimisest tuleneva riski tuvastamist ja hindamist.

Vastavuskontrolli funktsioon on osa sisekontrollisüsteemist, kuna see viib ettevõttes läbi 2. kaitseliini kontrolli. Vastavuskontrolli funktsiooni tegevust reguleerivad ELi ja kohalikud õigusnormid, ERGO grupi vastavuspoliitika ning ERGO Insurance SE vastavuspoliitika, mida vaadatakse läbi ja uuendatakse vähemalt kord aastas. Vastavuskontrolli funktsiooni

teostavate isikute peamised ülesanded ja vastutusvaldkonnad on kirjeldatud ka nende ametiprofiilides. Isikutele, kes teostavad vastavuskontrolli funktsiooni, rakendatakse vajadusel sobivuse ja nõuetekohasuse nõudeid.

2025. aasta lõpuks täitis vastavuskontrolli funktsiooni:

- Balti riikide juriidilise ja vastavuskontrolli osakonna juhataja, kes on ühtlasi vastavuskontrolli juht;
- Balti riikide vastavuskontrolli osakonna juhataja, kes on ka Leedu vastavuskontrolli spetsialist;
- vastavuskontrolli spetsialist Lätis;
- vastavusspetsialist Eestis.

Vastavuskontrolli funktsiooni tegevus põhineb vastavuskontrolli aastaplaanil, mille kinnitab juhatus. Vastavuskontrolli aastaplaan sätestab mitmesugused nõuetele vastavuse juhtimise süsteemi elementidega seotud tegevused, st vastavuskultuuri, reeglid ja nõustamise, riskihindamise, seire, teabevahetuse ja koolituse, uurimise, aruandluse.

Vastavuskontrolli funktsioonil on järgmised põhilised vastutusvaldkonnad:

- **nõuete mittejärgimisest tuleneva riski kontroll** – nõuete mittejärgimisest tulenevate riskide tuvastamine ja hindamine, nende maandamise ja kõrvaldamise soovitusel ning nende kontrollimeetmete kujundamises osalemine;
- **riskide varajane tuvastamine** – õiguskeskkonna oluliste muutuste jälgimine ja asjassepuutuva teabe esitamine asjassepuutuvatele saajatele; soovitusel nõuete mittejärgimisest tulenevate riskide ning eskaleerimise kohta;
- **konsulterimine ja raporteerimine** – kehtivate juriidiliste nõuete ja juriidiliste muutuste võimaliku mõju alane konsulterimine, vastavuskontrollikoolitused, asjassepuutuvate vastavuskontrolliga seotud küsimuste eskaleerimine, osalemine suhetes teiste subjektidega; vastavuskontrolli temade raporteerimine juhatusesele ja gupile;
- **jälgimine** – juriidiliste nõuete järgimise korrapärane jälgimine ja vajalike kontrollitegevuste loomine.

B.6. Siseauditi funktsioon

ERGO siseauditi funktsioon toetab nõukogu ja juhatust jälgimisülesannete täitmisel. Konkreetselt vastutab siseaudit ettevõttesisesel juhtimissüsteemi läbivaatamise eest. Siia alla kuuluvad riskijuhtimissüsteem, sisekontrollisüsteem ja kolm võtmefunktsiooni: vastavuskontroll, riskijuhtimine ning aktuaarifunktsioon

Siseaudit on sõltumatu funktsioon, mis järgib kogu Munich Re grupi ulatuses kehtivaid standardeid. Siseauditi juht allub administratiivselt ERGO juhatuse esimehele ja funktsionaalselt nõukogule ning annab kaudselt aru ERGO grupi auditijuhile.

Siseauditi mandaat hõlmab kõiki ERGO üksusi, filiaale ja tütarettevõtteid.

2025. aasta lõpuks täitis siseauditi funktsiooni:

- Baltikumi siseauditi osakonna juhataja
- siseaudiitorit Leedus
- vanem siseaudiitor Lätis
- vanem siseaudiitor Eestis.

Siseauditi funktsiooni põhiülesanded on järgmised.

Auditi tegemine. Siseauditi funktsioon auditeerib juhtimissüsteemi, seega kogu äriorganisatsiooni, ja eeskätt sisekontrollisüsteemi asjakohasuse ning efektiivsuse seisukohast. Siseauditi funktsiooni audititööd tuleb alati teha erapooletult ja sõltumatult. Siseauditi funktsiooni auditivaldkond hõlmab kõiki juhtimissüsteemi tegevusi ja protsesse ning sisaldab otseselt teisi juhtimisfunktsioone. Konkreetselt sisaldab auditiülesanne järgmisi valdkondi:

- protsesside ja kontrolli efektiivsus;
- ettevõttevälise ja -sisese standardite, eeskirjade, töökorra ning määruste järgimine;
- ettevõttevälise ja -sisese aruandesüsteemi töökindlus, terviklikkus, kooskõla ja asjakohane ajastus;
- IT-süsteemide töökindlus;
- ülesannete töötajatepoolse täitmise laad ja viis.

Raporteerimisülesanded. Pärast iga auditit peab siseauditi funktsioon esitama viivitamatult kirjaliku raporti. Vähemalt kord aastas koostab siseauditi funktsioon raporti, mis sisaldab möödunud majandusaasta peamisi auditileide. Järelauditi protsessi raames vastutab siseaudit ka puuduste kõrvaldamise jälgimise eest.

Konsulteerimisülesanded. Siseauditi funktsioon võib anda nõu näiteks projektide või projektidega kaasnevate auditite kohta ning nõustada teisi üksusi kontrolli ja jälgimise rakendamise või muutmise asjus. Eelduseks on, et sellega ei kaasne huvide konflikti ja et tagatakse siseauditi funktsiooni sõltumatus.

B.6.1. Sõltumatus ja objektiivsus

Siseauditi funktsiooni juhid ja töötajad on teadlikud siseauditi kutsestandardite riigisestest ja rahvusvahelistest normidest ning järgivad neid.

See kehtib ka siseauditi funktsiooni sõltumatus ja objektiivsuse säilitamise põhimõtete ning eeskirjade kohta. Rohked meetmed (adekvaatne positsioon organisatsiooni struktuuris, järjekindel kohustuste lahusus ja kõikehõlmav kvaliteedi tagamine auditi käigus) tagavad selle, et auditifunktsiooni sõltumatus ning objektiivsus tagatakse adekvaatselt.

Siseauditi juhil on otsene ja piiramatult ligipääs ERGO juhatusele ja nõukogule ning kõikidele filiaalidele ja tütarettevõtetele. Ettevõttele teenuse osutajana on ta sõltumatu ettevõtte kõikidest teistest funktsioonidest.

Sõltumatuse tagamiseks ei võta siseauditi töötajad endale ülesandeid, mis ei ole audititega seotud. Töötajatele, kes töötavad ettevõtte teistes osakondades, ei tohi usaldada siseauditi ülesandeid. See ei välista võimalust, et teised töötajad teevad ajutiselt siseauditile tööd oma eriteadmiste või personali arendamise meetmete alusel.

Audiitorite määramisel pööratakse tähelepanu asjaolule, et ei oleks huvide konflikti ja et audiitorid suudaksid täita oma kohustusi erapooletult. Täpsemalt tagatakse, et audiitor ei auditeeriks tegevusi, mille eest ta eelnenud kaheteistkümne kuu jooksul ise vastutas.

Siseauditi funktsioonile ei saa anda juhiseid auditite planeerimise, tegemise, auditite tulemuste hindamise ega tulemustest aruandmise ajal. Nõukogu ja juhatuse õigus anda korraldusi lisaaudititeks ei piira siseauditi sõltumatust.

Siseauditi juhi hinnangu kohaselt on siseauditi funktsioonil piisavalt ressursse ja ta teeb auditid omal vastutusel, sõltumatult ning objektiivselt. Siseauditi juht soodustab auditifunktsiooni sõltumatust ja objektiivsust oma käitumisega.

Aruandeperioodi jooksul ei toimunud siseauditi funktsioonis muudatusi.

Aruandeperioodi jooksul ei olnud siseauditi sõltumatus ja objektiivsus mingil ajal kahjustatud.

B.7. Aktuaarifunktsioon

B.7.1. Aktuaarifunktsiooni korraldus

Direktiivi „Solventsus II“ artikkel 48 kohustab kindlustus- ja edasikindlustusseltse looma efektiivse aktuaarifunktsiooni. Aktuaarifunktsioon täidab jälgimisülesandeid aktuaari valdkonnas teise kaitseliinina „Solventsus II“ kohaste ülesannete ulatuses. Tähelepanu keskmeks on tehniliste eraldiste arvutamise koordineerimine, jälgimisülesanded on seotud kindlustuspoliitika ja edasikindlustuse kasutusega. See hõlmab kindlustustehniliste reserve valideerimist ning arvamuse esitamist kindlustuspoliitika ja edasikindlustusprogrammi kohta. Samuti toetab aktuaarifunktsioon riskijuhtimise funktsiooni.

Aktuaarifunktsioon on korraldatud aktuaaride osakonna koosseisus. ERGO aktuaaridel on detailsed teadmised majanduslikest, finants-, demograafilistest ja kindlustusriskidest Balti riikides ning pädevus statistiliste ja finantsmodelite väljatöötamises ning kasutamises, et ebakindlate tulevikusündmuste valguses hõlbustada finantsotsuste tegemist, hinnastamist, kohustuste summa väljaselgitamist ja kapitalinõuete kehtestamist. Aktuaarifunktsiooni ülesanne ERGOs on mõõta, juhtida ja maandada riske, kasutades võetavate riskide tõhusamaks mõistmiseks statistilisi mudeleid ning analüüse. Aktuaarid annavad ka nõu riskihindamise adekvaatsuse, edasikindlustuse korralduse, investeerimispoliitika, kapitalitasemet kohta ning ettevõtte tulevase majandusliku olukorra stressitestimise kohta.

Aktuaarifunktsioon täidab oma ülesandeid äriüksustest ja juhatuse riskivõtutegevusest sõltumatult ega vastuta ettevõtte kasumi ega majandustulemuste eest. ERGOs täidab aktuaarifunktsiooni aktuaariosakonna juht (vastutav aktuaar).

Vastutav aktuaar annab aru juhatuse liikmele, kes on finantsjuht.

B.7.2. Aktuaarifunktsiooni ülesanded

Aktuaarifunktsioon täidab juhtivat rolli tehniliste eraldiste arvutamise ja hindamise koordineerimisel direktiivi

„Solventsus II“ nõuete kohaselt ning vastutab vastavate meetodite väljatöötamise ja asjakohasuse eest ning seonduvate mudelite, protseduuride ja protsesside eest. See hõlmab nii kasutatavate andmete ja aktuaaripoolse hindamise statistilist kvaliteeti kui ka tulemuste valideerimist.

Aktuaarifunktsioon nõustab juhatust kindlustuspoliitika ja edasikindlustuslepingute asjus, näidates vastasmõjusid eraldiste moodustamise, kindlustuse ja edasikindlustuskatte vahel ning andes soovitusi kindlustuse, riskide aktsepteerimise ja edasikindlustusstrateegia optimeerimiseks. Vähemalt kord aastas esitab aktuaarifunktsioon juhatusele kirjaliku raporti.

Lisaks toetab aktuaarifunktsioon riskijuhtimise funktsiooni selle ülesannetes, konkreetset seoses riskide ja solventsuse hindamisega, ent pakub ka aktuaari asjatundlikkust.

B.8. Tegevuste edasiandmine

B.7.1. Tegevuste edasiandmise kirjeldus

Mõned ettevõtte funktsioonidest on edasi antud. Hoolimata sellest kannab ettevõtte endiselt vastutust selle eest, et ostetud teenused vastaksid kindlustusseltsidele seatud kriteeriumidele. Kolmandate osapoolte riskijuhtimise poliitika ja juhend reguleerib kõikide kriitiliste või oluliste tegevuste edasiandmist.

Tegevuse edasiandmiseks peetakse olukorda, kui teenuseosutaja osutab ERGO-le selliseid kindlustus-, finants- või muid teenuseid,

- mida kindlustusselts muidu ise teeks (kindlustuspetsiifiline) ja
- mis on ettevõtte jaoks olulised.

Tegevus on kindlustuspetsiifiline ainult siis, kui tegevuste edasiandmise korras edastatud tegevuste ja algse kindlustustegevuse vahel on seos. Üle antud ülesannet peetakse ettevõtte jaoks oluliseks, kui see on pikaajaline (tavaliselt üle aasta) või toimub teatud sagedusega (mitte ühekordne tegevus või juhusliku välise iseloomuga tegevus) ja on oluline ka ettevõtte jaoks (seega mitte abistav, ettevalmistav ega alluv tegevus). See kehtib ka ülesande osalise üleandmise korral.

Olulise tegevuse edasiandmine (olulise funktsiooni või kindlustustegevuse allhange) tekib siis, kui kindlustusselts ei suudaks muidu oma teenuseid kindlustusvõtjatele pakkuda (hädavajalik) ning halva soorituse või sobimatu teenusepakkuja korral tekiks abstraktne risk, et ärikorralduse kvaliteet halveneks oluliselt või operatsioonirisk suureneks ebamõistlikult.

ERGO ei ole edasi andnud võtmefunktsioone. Olulisimad edasiantud tegevused on IT-hooldusteenused, investeerimistoimingud ja kahjukäsitluse abiteenused.

B.9. Juhtimissüsteemi adekvaatsuse hindamine

Vastavus- ja juhtimissüsteemide regulaarse läbivaatuse ja hindamisega tagab ettevõtte nende pideva täiustamise.

ERGO organisatsiooniline struktuur leitakse olevat tehingute keerukuse ja suuruse ning ettevõtlusstrateegia seisukohast sobiv. Organisatsioonilise struktuuri haldamise poliitika sätestab ühtsed ja läbipaistvad organisatsioonilise struktuuri

haldamise põhimõtted, et toetada juhtkonda ja töötajaid tõhusa organisatsioonilise struktuuri arendamisel ja rakendamisel.

ERGO juhtimissüsteem hõlmab sobivat läbipaistvat organisatsioonilist struktuuri, milles ülesanded ja kohustused on selgelt ära jaotatud:

- ärikorraldus ja kogu distsiplinaararuandlus on dokumenteeritud;
- kohustused on sobivalt üksteisest lahutatud, et tagada juhtimissüsteemi tulemuslik toimimine.

Juhtimismudelit kirjeldatakse „Juhtimissüsteemi ülevaatamise suunistes“ ja see on kinnitatud juhatuse otsusega juhtimismudeli haldamise kohta.

Juhtimissüsteem vaadatakse läbi iga kahe aasta tagant või erakorraliselt, kui tuvastatakse juhtimisriskid või eeldatakse olulisi muutusi äritegevuses või -struktuuris.

Sellise läbivaatuse eesmärk on hinnata juhtimissüsteemi nõuetekohasust ja tulemuslikkust ning pöörduda juhatuse poole, et see võtaks puuduste tuvastamisel asjakohased meetmed.

ERGOs on ellu viidud sõltumatute juhtimisfunktsioonide kontseptsioon („esimene, teine ja kolmas kaitseliin“). See kontseptsioon tagab, et sellest, kuidas teisi tööülesandeid täitvad isikud oma kohustusi täidavad, ei tulene soovimatut mõju ega survet riskijuhtimisülesannete täitjatele. Sõltumatud juhtimisfunktsioonid ja ärifunktsioonid, mis loovad riskipositsioone, on igal (sh juhatuse) tasandil üksteisest lahutatud.

On loodud tõhus süsteem, mis tagab teabe liikumise. Selged distsiplinaarse aruandluse liinid tagavad teabe kiire edastamise neile, kes seda vajavad.

Suunistes („Sise-eeskirjade koostamise ja haldamise suunised“) on fikseeritud nõuded eeskirjade, suuniste ja tööjuhiste loomiseks ja edastamiseks. Need nõuded tagavad, et kõigi isikute käsutuses on teave, mida nad oma töökohustuste nõuetekohaseks täitmiseks vajavad. ERGO on ettevõttes loonud võtmefunktsioonid järgmisel viisil: võtmefunktsioonid – riskijuhtimine, vastavuskontroll, siseaudit ja aktuaar – on paigutatud eraldi organisatsioonilistesse üksustesse. Iga üksuse juht on ametisse nimetatud kui isik, kes vastutab võtmefunktsiooni täitmise eest. Võtmefunktsioonid on organisatsiooniliselt korraldatud selliselt, et nad saavad sõltumatult täita oma kontrollifunktsiooni.

B.10. Täiendav teave

Täiendavat teavet ei ole.

C. Riskiprofiil

Riskiprofiilis kirjeldatakse riske, millele ERGO on avatud. Juhatus võtab riskiprofiili arvesse juhtimismeetmete üle otsustamisel. Üldine riskiprofiil on lahutamatu osa iga-aastasest oma riskide ja maksevõime hindamise raportist ning hõlmab modelleeritud ja modelleerimata riskide kvantitatiivset ning kvalitatiivset hindamist. Riskiprofiili määramisel vaatab ERGO äritegevuse käigus tekkivaid riske kõikide riskikategooriate kaupa.

Riskijuhtimise funktsioon tagab, et on kehtestatud üldise riskiprofiiliga seotud adekvaatsed protsessid. Riskiprofiil annab ka olulise sisendi riskivalmiduse määramiseks iga-aastases riskistrateegias ning ettevõttesiseseks riskiaruandluseks ja oma riskide ja maksevõime hindamiseks. Ettevõtte riskiprofiili olulistest muutustest teatab riskijuhtimise funktsioon viivitamatult juhatusele.

Mõistlikkuse põhimõttele vastava varade investeerimise kirjeldus

Ettevõtte rakendab investeerimisel kohustustel põhinevat lähenemisviisi, st esimene samm investeerimisprotsessis on kohustuste omaduste väljaselgitamine (nt lunastustähtaegade struktuur, valuutastruktuur). Seejärel saab moodustada riskineutraalse varade portfelli. See on hüpoteetiline varade portfell, mis kopeerib kohustuste struktuuri. Kui ettevõtte on olemas piisavalt kapitali, võib ta riskineutraalsest varade portfelist kõrvale kalduda. Vastasel juhul moodustab ettevõtte investeringute portfelli, mis vastab kohustuste struktuurile nii palju kui võimalik.

Varade portfelli koosseis arvestab sobivat hajutamist varaklasside ja emitentide vahel. Varade portfelli nõuetekohane kvaliteet ja turvalisus tagatakse võlakirjaportfelli keskmise reitingu jälgimise teel (kuna see moodustab suurima osa varade portfelist). Ettevõtte tagab ka portfelli piisava likviidsuse – piisav hulk rahalisi vahendeid peab olema saadaval ka kriitilistes situatsioonides.

Eriotstarbeliste majandusüksuste kasutamine

Ettevõtte ei kasuta eriotstarbelisi majandusüksusi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses.

C.1. Kindlustusrisk

C.1.1. Riskipositsioon

ERGO tegutseb kolmes Balti riigis ja pakub laias valikus mitmesuguseid teenuseid. Ettevõtte kindlustusstrateegia taotleb mitmekesisust tasakaalustatud portfelli tagamiseks. ERGO analüüsib oma kindlustusportfelli pidevalt ja on töötanud teenuste hinnastamiseks välja keerukad tariifimudelid.

ERGO arvestab järgmisi kindlustusega seotud riske: kindlustusmaksete ja reservirisk, katastroofirisk. Kindlustusmaksete ja reserviriski puhul arvestatakse korrapärase sagedusega esinevat kahju. Äärmuslikke sündmusi, mis esinevad väga harva, arvestatakse katastroofiriski puhul.

Kindlustusmaksete risk on seotud maksevõime hindamise perioodil ja pärast seda tulevikus tekkivate nõuetega. Tegemine on riskiga, et (sel perioodil toimuvate kindlustusjuhtumite) kahjunõuete (hõlmab nii sel perioodil väljamakstud kindlustushüviti kui ka selle lõpus esitatud kahjunõuete (kindlustusjuhtum toimunud, kuid arveldamata) kindlustushüviti) ja tegevuskulude summa ületab perioodil kogutud kindlustusmaksete summat.

Kindlustusmaksete risk kestab kindlustuslepingu sõlmimisest kindlustusjuhtumi toimumiseni. Preemiarisk tuleneb ka ebakindlusest enne poliiside emiteerimist ajahorisondi jooksul.

Reservirisk tuleneb kahest allikast: ühest küljest võib nõuete eraldiste absoluutne tase olla valesti hinnatud. Teisest küljest kõiguvad tegelikud nõuded oma statistilise keskmise väärtuse ümber, sest tulevaste nõuete väljamaksed on stohhastilised. Ettevõtja on samuti avatud pikaealisuse ja läbivaatamise (inflatsiooni) riskile, mis tuleneb liikluskindlustusest.

ERGO puhul hõlmab katastroofirisk ainult inimtekkelisi katastroofe ja mitte loodusõnnetusi. Nagu on sätestatud rakendusaktides, ei ole ükski Balti riikidest avatud sätestatud loodusõnnetustele (orkaan, maavärin, üleujutus, rahe ja

maapinna vajumine), sellest hoolimata ostab ERGO katastroofidega toimetulekuks spetsiifilist katastroofide edasikindlustuse katet.

Tuleviku kindlustusmakseid mõjutab kindlustuslepingute tegeliku katkemismäära oluline kõrvalekaldumine oodatavast määrast. Risk võib areneda korrelatsioonis üldise majanduskeskkonnaga ja ebasoodsa kajastamisega meedias, mille tagajärjel kliendid kaotavad ettevõtte vastu usalduse.

C.1.2. Aruandeperioodi jooksul toimunud olulised muutused kindlustusriskis

Äriliikide löikes on suurim osa kindlustusriskist mootorsõidukite portfelligi, millele järgnevad tulekahju- ja muu varakahju kindlustusportfellid. 2025. aastal suurenes kindlustusrisk kõige enam mootorsõidukite vastutuskindlustuse (reserviriski suurenemine), üldvastutuskindlustuse (nii kindlustusmakse- kui ka reserviriskide suurenemine) ning tulekahju- ja muu varakahju (kindlustusmakse riskide suurenemine) kindlustusportfellides.

C.1.3. Riskihindamise meetmed

Olulisi kindlustusriske hinnatakse standardvalemi alusel. Kindlustusriski kapitali mõjutavad enim kiire portfelli kasv, portfelli koosseis nii kvaliteedi kui ka äriinide tasakaalu seisukohast ja keskkonna muutused.

Ettevõtte arvates on aastate jooksul kogunenud piisavalt teadmisi ja asjatundlikkust kindlustusriski kasvu heaks juhtimiseks. Kvalifitseeritud aktuaari oskusi kasutatakse portfelli hinnastamisel, et selgitada välja adekvaatsed kindlustusmaksete tasemed ja asjakohased eraldiste ning kapitalitasemed; ettevõtte kindlustusspetsialistid ja kahjukäsitlejad on äärmiselt kogunud ning sõlmitud on edasikindlustuslepingud. Kõiki eeldusi ja mudeleid vaadatakse regulaarselt läbi, aktuaari modelleerimistulemusi võrreldakse kogemustega nii hinnastamise kui ka reservide moodustamise alal.

C.1.4. Olulised riskikontsentratsioonid

Munich Re grupp, millesse ERGO kuulub, on määranud kindlaks akumulatsiooniriski juhtimise meetoodika, mis kehtib kõikide ERGO grupi tütarettevõtete kohta. Akumulatsiooniriski juhtimise eesmärk on tagada, et kõiki riske, mis võivad kujutada olulist ohtu ärile, tuvastatakse, hinnatakse ja juhitakse.

Kindlustusriski kontsentratsioonirisk tuleneb suurest riskide kontsentratsioonist ühes hoones või väikeses geograafilises piirkonnas. ERGOs on risk kõige suurem varakindlustuses. Lisaks võib risk tekkida sõidukikindlustuses, st riskide kontsentratsioon ühe kliendi omandite tõttu või teatud kliendisegmentide kõrgem kontsentratsioon ebaõige kliendivaliku tõttu.

C.1.5. Riskimaandusmeetmed

Solventsuspositsiooni kaitsmiseks on ERGO sõlminud mitu edasikindlustuslepingut. Edasikindlustuse peamised vormid on riskipõhine kohustuslik mitteproportsionaalne ja riskipõhine kohustuslik proportsionaalne edasikindlustus, millega kaasneb katastroofi edasikindlustuskaitse mitmest äriinist tulenevate netoriskide koondumise vastu. Kohustuslike edasikindlustuslepingute limiite ületavad või nende rakendusalaast välja jäävad riskid kindlustatakse edasi fakultatiivsel alusel.

Kohustusliku edasikindlustusprogrammi koostamisel arvestatakse portfelli struktuuri, olemasolevat vaba solventsuskapitali ja mõistlikke tulevasi suundumusi. Kindlustusportfelli modelleeritakse omavastutuse optimaalse taseme ja nõutavate edasikindlustuslepingute limiitide leidmiseks.

Edasikindlustuspartnerite valimise protsessis kasutatakse ERGO grupi sise-eeskirju ja edasikindlustusseltsi reitinguid. Edasikindlustusprogrammi kinnitab ERGO juhatus iga aasta. Ettevõtte on võtnud kasutusele edasikindlustusstrateegia ja-protsessi fakultatiivse edasikindlustuse ostmiseks. Kõrvalekallete korral edasikindlustusprogrammidest on vajalik riskijuhtimise kinnitus.

C.1.6. Stressitestide ja stsenaariumianalüüside kirjeldus

Stressitestide ja stsenaariumianalüüside esmased eesmärgid on suurendada riskiprofiili läbipaistvust, eeskätt hinnates solventsusuharvu tundlikkust ja ettevõtte elujõulisust. Stressitestid ja stsenaariumianalüüsid on suunatud solventsuskapitalinõude hindamisele, lähtudes standardvalemist ning stsenaariumide ja stresside mõjust omavahenditele.

Stressitestid ja stsenaariumianalüüsid peavad hõlmama kõiki olulisi riske. Olulisuse mõiste hõlmab kõikide mõõdetavate riskide olulisuse hindamist.

Stressitestid ja stsenaariumianalüüsid hõlmavad järgmisi põhieesmärke.

- Riskiprofiili läbipaistvus
 - Solventsusuharvu tundlikkus standardvalemi kohaselt.
 - Ettevõtte elujõulisust ohustavate stsenaariumide tuvastamine.
- Riskid äriplaanis
 - Äriplaanis seatud eesmärkide mittesaavutamise riskide analüüsimine.

Nii hetke kui ka pikaajalised tundlikkustestid näitavad, et solventsuse seisukohast on tähtis juhtida kasumlikkust, eriti koosmõjus kasvuga ja võimalike kliimamuutuste ning süveneva inflatsiooni kontekstis. Teine oluline mõju tuleneb edasikindlustuse partneritest ja nende võimalikust maksejõuetusest katastroofide korral. Operatsiooniriskide seisukohast on potentsiaalselt väga suure mõjuga IT-ga seotud negatiivsed stsenaariumid.

Vastupidise stressitestimise stsenaariumina teostati kvalitatiivne analüüs: millised stsenaariumid võivad viia kriitilise solventsusolukorrani, olukorrani, kus ettevõtte ellujäämine ei ole enam tagatud. Stresside eesmärk oli tuua omavahendid solventsuskapitalinõuete tasemele, st omavahendid = solventsuskapitalinõue. Kuna ettevõtte solventsusuharv on piisav, ei viiks omaette ükski testimisel stsenaarium otseselt omavahendite langemist alla solventsuskapitalinõueteeni, vaid mitu stsenaariumi peaks realiseeruma samaaegselt.

C.2. Tururisk

C.2.1. Riskipositsioon

Tingituna asjaolust, et suur osa ettevõtte investeeringute portfelist koosneb (fikseeritud) intressimääraga väärtpaperitest, on üldiste intressimäärade ja krediidimarginaalide muutustel oluline mõju ettevõtte investeeringute väärtusele.

Ettevõtte järgib konservatiivset, kohustustepõhist investeerimispõhimõtet, mille kohaselt püütakse varade ja kohustuste kestust nii palju kui võimalik sobitada.

C.2.2. Riskihindamise meetmed

Varade portfelli olulisi riske hinnatakse standardvalemi järgi. Lisaks kasutatakse tururiski mõju jälgimiseks nelja sisemudelit. Mudelite täpsem kirjeldus on toodud peatükis C.2.5. „Stressitestide ja stsenaariumianalüüside kirjeldus“.

C.2.3. Olulised riskikontsentratsioonid

Allpool on loend kümnest vastaspoolest, kellel on suurim tururiski positsioon.

Vastaspool	Riskile avatud positsioon eurodes	Reitinguklass (kui on olemas)
Saksamaa Liitvabariik	AAA	44 037 025
Prantsusmaa Vabariik	A+	26 229 573
UniCredit S.p.A	AAA	6 059 071
Läti Vabariik	A-	5 270 255
Leedu Vabariik	A	4 979 849
Nordrhein-Westfaleni liidumaa	AA+	4 933 341
Itaalia Vabariik	BBB	4 094 682
Belgia Kuningriik	AA-	4 068 572
Erste Group Bank	AAA	4 015 273
Baieri liidumaa	AAA	3 928 103

C.2.4. Riskimaandusmeetmed

Ettevõttes ei ole praegu riskimaandusmeetmeid rakendatud. 2025. aasta lõpus ei olnud ettevõttel pooleliolevaid riskimaanduslepinguid.

C.2.5. Stressitestide ja stsenaariumianalüüside kirjeldus

Tururiski mõju investeringutele jälgitakse pidevalt, kasutades nelja mudelit. Esimene (Net Loss Limit, NLL) jälgib tõenäosust saavutada tulemus, mis ületaks aktuaaride kehtestatud vähimat nõutavat investeringutulemust. Teise mudeli puhul (Credit Value at Risk, CVaR) mõõdetakse võimalikku kahjumit krediidiriski kandvatelt varadelt, mis on põhjustatud emitendi krediidireitingu halvenemisest. Kolmas mudel (Market Value at Risk, MVaR) mõõdab olemasoleva investeerimisportfelli väärtuse võimalikku kahanemist ühe aasta jooksul. Neljas mudel (Investment Asset/Liability Mismatch, InvALM) ühendab kaks eespool nimetatud mudelit (CvaR, MVaR) ja ettevõtte kohustuste poole ning jälgib, kui võrd võivad turusündmused mõjutada ettevõtet seetõttu, et varade poolel võetud riskid ületavad kohustustest tulenevat riskineutraalset positsiooni.

C.3. Krediidirisk

C.3.1. Riskipositsioon

Krediidiriski määratletakse majandusliku kahjuna, mis võib tekkida, kui vastaspoole finantsolukord muutub. Krediidirisk hõlmab nii vastaspoole krediidireitingu halvenemist kui ka krediidimarginaali muutumist reitinguklassi piires.

Kogu gruppi hõlmavate krediidiriskide jälgimiseks ja kontrollimiseks on grupp rakendanud bilansiülese vastaspoolte limiitide süsteemi, mis kehtib kogu grupis. Kohustustel põhineva investeerimisprotsessi eesmärk on juhtida ja piirata riski vastuvõetava tasemeni.

C.3.2. Riskihindamise meetmed

Standardvalemipõhises lähenemisviisis ei hinnata krediidiriski otse. Seda mõõdetakse ainult kaudselt krediidimarginaali riski ja vastaspoole maksejõuetuse moodulite kombinatsiooni kaudu. ERGO grupi seisukohast on viimane osutunud mõistlikuks, sest grupi sisemudelis ja standardvalemis rakendatavate vastavate stressistsenaariumide vahel ei esine olulisi erinevusi.

Fikseeritud tulumääraga investeringutes kontrollitakse seonduvat krediidiriski, valides asjakohase kvaliteediga emitente ja järgides vastaspoolte limiite. Välise reitinguagentuuride reiting on vaid üks mitmest kriteeriumist, mida arvestatakse. Lisaks tehakse oma analüüse. Ettevõtte nõudmised emitentidele kajastuvad ka kogu gruppi hõlmavates investeerimispõhimõtetes. Enamik ERGO investeringutest koosneb kõrge krediidireitinguga emitentide väärtpaberitest.

Vastaspoole krediidiriski, millega ettevõtte kokku puutub, jälgitakse tähelepanelikult ja juhitakse aktiivselt. Iga-aastase protsessina analüüsitakse ettevõtte riskivõttu edasikindlustuse vastaspoole suhtes, eriti edasikindlustatud äri puhul väljaspool Munich Re gruppi. Selles on ettevõttele kasuks ka Munich Re grupi kesksed krediidiriski hindamise protsessid.

C.3.3. Olulised riskikontsentratsioonid

Vt tururiski peatükki C.2.3.

C.3.4. Riskimaandusmeetmed

Vastaspoole maksejõuetuse riske kontrollime ja jälgime kogu gruppi hõlmavate vastaspoole limiitide süsteemi kaudu. Limiidid põhinevad vastaspoole finantspositsioonil ja juhatuses määratud riskitaluvusel. Vastaspoole limiite jälgitakse pidevalt ja vajaduse korral kohandatakse.

C.3.5. Stressitestid ja stsenaariumianalüüsid

Vt tururiski peatükki C.2.5.

C.3.6. Olulised muutused aruandeperioodil

Standardvalemi vastaspoole maksejõuetuse riski moodul võtab arvesse kahte erinevat liiki riskipositsioone – 1. liiki ja 2. liiki riskipositsioone. Kui 1. liiki riskipositsioonid on peamiselt seotud edasikindlustajatest ja finantsasutusest vastaspooltega, siis 2. liiki riskipositsioonid tulenevad kindlustusvõtjate ja vahendajate võlgnevustest. 2025. aastal ei muutnud ettevõtte oma vastaspoole maksejõuetuse riski meetodikat, solventsuskapitalinõude väärtuse muutused olid seotud muutustega alusvara positsioonis.

C.4. Likviidsusrisk

C.4.1. Riskipositsioon

Likviidsusrisk tähendab riski, et ettevõtte ei suuda ettenähtud ajal oma finantskohustusi täita, sest olemasolevad varad ei ole piisavalt kiirelt realiseeritavad.

Arvestades fikseeritud tulumääraga portfelli lühiajalisust ja turukõlblikkust, saab ettevõtte eeldada likviidsete vahendite olemasolu ka kõige tõsisemate kindlustusjuhtumite ning turusündmuste korral. Likviidsusvajadused võivad oluliselt suureneda kindlustusjuhtumi (erakordselt suure kahjunõude) tõttu, kuid isegi sel juhul ei maksta kahjunõuet välja kohe, vaid tavaliselt varem kokkulepitud ajakava alusel. Seega on likviidsusrisk ettevõtte seisukohast väheoluline.

Lisaks on võimalik likviidsussurve finantsturgudel, kuid arvestades lunastustähtjale lähenevaid võlakirju ning riiklike võlakirjade suurt osakaalu, peaks ettevõtte olema võimeline täitma likviidsusnõudeid ka kõige raskemas olukorras.

C.4.2. Tuleviku kindlustusmaksetes sisalduva oodatava kasumi kogusumma

Komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artikli 260 lõike 2 kohaselt arvutatakse tuleviku kindlustusmaksetes sisalduv oodatav kasum erinevusena riskimarginaalita tehniliste eraldiste ja nende riskimarginaalita tehniliste eraldiste vahel, mis arvutatakse eeldusel, et tulevikus sõlmitavate kindlustus- ja edasikindlustuslepingute makseid ei saada ühelgi muul põhjusel peale kindlustusjuhtumi toimumise, olenemata kindlustusvõtja juriidilisest või lepingujärgsest õigusest kindlustuslepingu lõpetamisele.

Tuleviku kindlustusmaksetes oodatava kasumi kogusumma on 2025. aastal suurenenudlõpu seisuga on 11,8 miljonit eurot. See kujutab endast eelmise aastaga võrreldes kasvu, mis on peamiselt tingitud positiivsetest kasumiarengu ootustest kõigis äriliinides.

C.4.3. Riskihindamise meetmed

Finants- ja investeerimisosakond koostab kvartaalselt rahavoogude aruande, milles prognoositakse järgmiseks 12 kuuks nii kohustuste kui ka varade poole rahavoogusid. Kui nähakse ette olulist puudu- või ülejääki, rakendatakse varade poolel asjakohaseid samme eelseisva nõudluse või ülejäägi rahuldamiseks.

C.4.4. Olulised riskikontsentratsioonid

Seoses likviidsusriskiga ei ole olulisi riskikontsentratsioone.

C.4.5. Riskimaandusmeetmed

Kohustustel põhinev lähenemine investeerimisele, kus kohustuste kestus ühitatakse samasuguse kestusega varaga, moodustab hea aluse ka likviidsusriskide vähendamiseks. Lisaks koosneb fikseeritud tulumääraga portfelli olulises osas suurepäraste likviidsusomadustega riigivõlakirjadest ja tagatud võlakirjadest.

C.4.6. Stressitestid ja stsenaariumianalüüsid

Aastal ei arvatud otseselt likviidsusriski stsenaariume, sest ettevõtte hea likviidsuspositsiooniga ei kaasne tõenäoliselt arenguid, mis ohustaksid ettevõtte kapitalisatsiooni.

C.5. Operatsioonirisk

C.5.1. Riskipositsioon

Operatsiooniriskid on paratamatult seotud ettevõtte äritegevusega. Neid tuleb maandada või võimaluse korral vältida, kui see on majanduslikult teostatav. Operatsiooniriske põhjustavad protsessides esinevad vead, ebapiisav teave ja telekommunikatsioonitehnoloogia, välised mõjud, nt loodusõnnetused, ning õigusriskid.

Suurimad operatsiooniriskid on tuvastatud tehingute teostamise, tarne ja protsessijuhtimise (andmesisetus-, raamatupidamis-, kindlustusvead), ettevõttesisese pettuse (töötajate volitamata tegevus) ning sobivuse, avalikustamise ja usalduse alal (tegemata jäänud kohustuslik aruandlus, andmekaitse rikkumist põhjustada võiv tegevus, kindlustuse järelevalve ning lepinguõigus). Lisaks võib üksik suur tegevuskahju seada ohtu ettevõtte suutlikkuse äritegevust jätkata. Selliste juhtumite hulka kuuluvad eraldiste moodustamise ja kindlustuse riskihindamise vead, ettevõttesisene pettus, süsteemirikest või tulekahjust põhjustatud ärikatkestus ja konfidentsiaalsete andmete leke.

C.5.2. Riskihindamise meetmed

Ettevõtte juhivad äriprotsessidega seotud riske adekvaatsete kontrollitegevuste abil vastavates protsessides ja kasutatavates IT-rakendustes. Lisaks tagavad ettevõtte taseme kontrollitegevused ja mõõdikud vastavuse regulatiivsetele nõuetele.

Üksikute kontrollitegevuste funktsionaalsus tagatakse esimese kuni kolmanda kaitseliini funktsioonide koostöö ning haakuvate kontrollitegevuste kaudu operatsiooniriski kontrollisüsteemi eri tasanditel.

Operatsiooniriske hinnatakse nii kvalitatiivselt kui ka kvantitatiivselt. Kvalitatiivne hindamine tehakse iga-aastase riski- ja kontrollihinnangu käigus, kus netoriske (neto pärast kontrolli/maandamist) võrreldakse varem kindlaks määratud limiitide süsteemiga (riskimaatriksid) ja olulisi riske juhitakse vajaduse korral (täiendava) vähendamise, ülekandmise või intensiivse jälgimise kaudu.

C.5.3. Olulised riskikontsentratsioonid

Kontrollikeskkonnas ja kesketes IT-süsteemides esinevad nõrkused võivad avaldada mõju kindlustusega seotud tegevustele ja omada seega kumulatiivset mõju.

C.5.4. Riskimaandusmeetmed

Operatsiooniriski juhtimisel on tähelepanu suunatud järgmistele elementidele:

- ressursid, eriti teave ja taristu (IT ning hooned);
- inimressursid ja protsessid;
- projektid.

Ettevõtte maandab oma äriprotsessidest tulenevaid riske protsessi, IT ja ettevõtte taseme kontrollitegevustega. Protsessi taseme kontrollitegevused võivad olla õiguste süsteemid, nelja silma põhimõte, kohustuste lahusus, eeskirjad jne. IT kontrollitegevuste näideteks on varunduslahendused, juurdepääsukontrollid ja vastav eriolukordades tegutsemise planeerimine. Ettevõtte taseme kontrollitegevuste eesmärk on hinnata, kas adekvaatset kontrollikeskkonda puudutavad nõuded on täidetud. Kõiki töötajaid koolitatakse regulaarselt.

Lisaks tagab talitluspidevuse korraldamine oluliste äriprotsesside ning süsteemide talitluspidevuse eri- või kriisiolukorras. Eesmärk on suutlikkus jätkata sellises olukorras tavapärasest äritegevust ERGOs. Selle tagavad hästi määratletud eriolukordade juhtimine, nõuetekohane kriisijuhtimise struktuur ja adekvaatsed taastamise kontseptsioonid.

C.6. Muud olulised riskid

C.6.1. Strateegilised riskid

Strateegilised riskid võivad tekkida valedest äriotsustest või juba tehtud otsuste ebaadekvaatsest rakendamisest. Lisaks kajastame strateegilistes riskides vastumeelsust muutuva keskkonnaga kohanemise suhtes (nt muutused õiguskeskkonnas).

Olulised riskid, mis võivad mõjutada strateegia elluviimist on järgmised:

- Balti riikide geograafiline asukoht ja Venemaa jätkuv agressiivne ja hoolimatu käitumine tekitavad endiselt märkimisväärseid riske ja suurendavad ebakindlust, mis omakorda pärsib investeringuid Balti piirkonda;
- Inimeste rahalist olukorda koormab üha enam elukalliduse tõus, mida ajendavad toiduainete, kommunaalteenuste, telekommunikatsiooni ja energia hindade tõus. Lisakoormust tekitavad maksumuudatused kaitsekulutuste katmiseks ja sotsiaaltoetuste piiramine;
- Tööturg on endiselt pingeline. Seda iseloomustavad madal töötuse määr ja püsiv tööjõupuudus. Sellised tingimused avaldavad palgale tõususuunalist survet;
- Elanikkonna vananemine ja vähenemine avaldab täiendavat survet tööturule ja sotsiaalkindlustussüsteemile;
- Muutuvad regulatiivsed ootused – tegutseme keskkonnas, kus regulatiivsed nõuded on karmistunud, mis nõuab täiendavaid ressursse ja spetsiifilisi pädevusi;
- Keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisküsimused (ESG) – viis, kuidas ettevõtted ESG-teguritega tegelevad, on sattunud sidusrühmade (investorite, reguleerijate ja tarbijate) üha suurema tähelepanu alla. Ettevõtetelt oodatakse, et nad tegeleksid nii otseselt neid puudutavate riskide juhtimisega kui ka panustaksid laiemasse jätkusuutlikku majandusse. Kui ettevõtted ei suuda sidusrühmade ootustele piisavalt vastata, võib see kahjustada ettevõtte mainet.

Strateegilisi riske maandatakse riskijuhtimise protsesside kaasamisega strateegiliste otsuste tegemisel, eriti planeerimisprotsessis tehtavate ettevalmistuste ja otsuste puhul.

Strateegiliste riskide juhtimise raames tuvastatakse suurimad riskid, neid hinnatakse ja käsitletakse juhatuses. Vajaduse korral algatatakse juhatuse tasemel asjakohased meetmed. Selliste riskide puhul määratakse isik, kes vastutab meetmete rakendamise eest.

C.6.2. Maineriskid

Mainrisk on määratletud kui risk, mis tuleneb ettevõtte maine võimalikust kahjustumisest negatiivse avaliku arvamuse tõttu (nt klientide, äripartnerite või ametiasutuste poolt). Maineriskid võivad tekkida teiste riskide (nt operatsiooniriskid, strateegilised riskid, kontsentratsiooniriskid, vastavusriskid või jätkusuutlikkusriskid) realiseerumise tagajärjel ja/või seoses teiste riskidega. Ka kohtuvaidlused võivad tekitada maineriske või põhjustada olulist mainekahju, sõltumata asja tulemusest. Maineriskid võivad tekkida ka tehisintellekti ebasoodsast kasutamisest. Lisaks võivad maineriskid tekkida ka kliimavaenulike tegevuste, nagu fossiilkütustega seotud tegevused, kindlustamisest või nendesse investeerimisest ning rohepesust, seega kontrollitakse maineriske kaudselt vastavate riskide ning riskiliikide kontrolli kaudu.

Maineriskid võivad esineda mitmel viisil: otse ettevõtte enese tegevuse tulemusena, kaudselt töötaja tegevuse tõttu või kaudselt kolmandate isikute kaudu.

ERGO on määratlenud kaks maineriski alamkategoriat:

- andmed ja teave;
- kommunikatsioonirisk.

Konfidentsiaalse teabe volitamata avalikustamisega seotud mainerisk suureneb, sest ühiskonna teadlikkus isikuandmete avalikustamise alal kasvab, ka seoses uute andmekaitse-eeskirjade rakendamisega Euroopa Liidu liikmesriikides.

Maineriski tuvastatakse kolmel viisil:

- erakorraline raporteerimine;
- korrapärane kvartaalne kommunikatsioon riskijuhtimise funktsiooni ja asjassepuutuvate poolte, nt vastavuskontrolli funktsiooni, siseauditi ja korporatiivkommunikatsiooni vahel;
- sisekontrollisüsteem (ORCS), kus toimub võimaliku mainekahju algne hindamine iga operatsiooniriski suhtes.

Peamised maineriskid lisatakse ettevõtte riskiprofiili ja neist antakse aru kvartaalse riskiaruandluse käigus. Rakendatud on erakorralised raporteerimisprotsessid tagamaks, et (potentsiaalsetest) maineriskidest teavitataks viivitamatult.

Kontrollifunktsioonid – vastavuskontrolli funktsioon ja siseaudit – hindavad maineriski vastavalt oma metoodikale ning annavad tuvastatud tegelikest või eeldatavatest maineriskidest aru riskijuhtimise funktsioonile ja teistele vastutavatele sidusrühmadele.

C.7. Täiendav teave

Täiendavat teavet ei ole.

D. Hindamine solventsuse eesmärgil

D.1. Varad

D.1.1. Varade „Solventsus II“ ja IFRSi kohaste väärtuste võrdlus

Teave varade kohta on toodud kvantitatiivses aruandlusvormis (QRT) S.02.01, s.o „Solventsus II“ väärtuses varade, kindlustustehniliste eraldiste ja kohustiste võrdlus nende väärtusega kohustuslikes aruannetes, mis ERGO puhul on IFRS, nii aruande- kui ka eelmise perioodi kohta. Varasid, mis on otseselt seotud kindlustustehniliste eraldistega (edasikindlustuslepingutest sissenõutavad summad), ei vaadelda siin, vaid punktis D.2.

Varad	„Solventsus II“ väärtus 2025	IFRSi väärtus 2025	Selgitus
Immateriaalne vara	0	17 237 558	Muu immateriaalne vara on näidatud „Solventsus II“ kohases bilansis ainult siis, kui seda võetakse arvesse IFRSis ja kui sellega kaubeldakse ka aktiivsel turul. Viimane nõue peab olema täidetud, kui aktiivne turg eksisteerib samalaadsete varade puhul. Kuna ERGO immateriaalne vara ei vasta eelnimetatud nõudele, on selle kirje koht „Solventsus II“ kohases bilansis tühi.
Edasilükkunud tulumaksu varad	304 293	304 293	Edasilükkunud tulumaksu varade hindamine ei erine IFRSi ja „Solventsus II“ kohastes aruannetes.
Materiaalne põhivara omakasutuseks	10 165 539	9 730 058	Erinevus 453 738 eurot on vahe kinnisvaraobjektide hinnangute ning raamatupidamisliku väärtuse vahel.
Investeeringud (v.a investee-rimiskiga elukindlustuslepingute jaoks hoitavad varad)	314 452 816	314 452 816	
Osalused seotud ettevõtetes, sealhulgas märkimisväärsed osalused	50 000	50 000	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Aktsiad	43 443	43 443	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Aktsiad – noteerimata	43 443	43 443	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Võlakirjad	309 414 759	309 414 759	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Riigivõlakirjad	154 463 306	154 463 306	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Ettevõtte võlakirjad	154 951 453	154 951 453	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtted	4 944 614	4 944 614	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Kindlustusega seotud nõuded ja nõuded vahendajate vastu	4 430 467	0	IFRSi kohases bilansis moodustavad kindlustusega seotud nõuded ja nõuded vahendajate vastu peamiselt osa tuleviku väljamaksete kohustisest, vaid mõned muud kindlustusega seotud nõuded esitatakse eraldi, samas kui „Solventsus II“ kohaselt esitatakse neid endiselt. „Solventsus II“ põhimõtete järgi ei nõuta aruandlusperioodi lõpus selle kirje diskonteerimist.
Edasikindlustusega seotud nõuded	1 993 201	0	IFRSi kohases bilansis moodustavad edasikindlustusega seotud nõuded osa edasikindlustusega seotud tuleviku väljamaksete kohustisest, samas kui „Solventsus II“ kohaselt esitatakse neid endiselt. „Solventsus II“ põhimõtete järgi ei nõuta aruandlusperioodi lõpus selle kirje diskonteerimist.
Nõuded (nõuded klientide vastu, mitte kindlustus)	1 774 669	1 774 669	„Solventsus II“ ja IFRSi kohased väärtused on võrdsed. „Solventsus II“ põhimõtete järgi ei nõuta aruandlusperioodi lõpus selle kirje diskonteerimist.
Raha ja raha ekvivalendid	14 052 007	14 052 007	„Solventsus II“ ja IFRSi kohased väärtused on võrdsed.
Muud, mujal kajastamata varad	2 412 874	2 412 874	„Solventsus II“ ja IFRSi kohased väärtused on võrdsed. „Solventsus II“ põhimõtete järgi ei nõuta aruandlusperioodi lõpus selle kirje diskonteerimist.
Varad kokku ilma tehniliste eraldisteta	349 585 866	359 964 275	

Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 75 lõike 1 punkti a kohaselt hinnatakse varad väärtusele, millega neid on võimalik vahetada teadlike, huvitatud ja sõltumatute osaliste vahelises tehingus, st nende õiglasele väärtusele.

IFRSi kohaselt on kindlaks määratud hindamise segamudel. See tähendab, et mõned varad hinnatakse ka nende õiglasele väärtusele, teised amortiseeritud maksumusele või nimiväärtusele. Kui hindamisalus on „Solventsus II“ ja IFRSi puhul sama, kasutame mõlemas raamistikus samu õiglasi väärtusi. Kui hindamisalus on erinev, selgitame erinevusi üksikasjalikumalt vastavate varaklasside puhul. Ainult siis, kui erinevused õiglase väärtuse ja IFRSi väärtuste vahel on immateriaalsed, hinnatakse varad viimastele väärtustele, nagu tagapool on täpsemalt selgitatud.

Peale üksikelementide puhul kasutatavate erinevate hindamismeetodite erineb ka „Solventsus II“ kohase bilansi struktuur IFRSi bilansi struktuurist. Seepärast ei ole kõik bilansikirjed otseselt võrreldavad. Erinevused on eriti silmatorkavad investeringute all toodud varade puhul. IFRSi bilansis on laenuid kindlustuslepingutelt lisatud n-ö laenudena investeringutesse, samal ajal kui „Solventsus II“ puhul on need näidatud eraldi elemendina väljaspool investeringuid. Erinevusi on ka nõuete ja muude varade klassifitseerimises, neid kirjendatakse üksikkirjetena.

Alati, kui see oli võimalik, klassifitseeriti IFRSi varad ümber, et saavutada struktuur, mis on ette nähtud „Solventsus II“ kohase bilansi puhul.

D.1.2. Hinnangute ja prognooside kasutamine väärtuse tuvastamisel ja hindamisel

Kui hindamine peab põhinema mudelitel, sest nõutavate õiglase väärtuse arvutamiseks ei eksisteeri turuhindu, tuleb väärtus määrata omal äranägemisel ning kasutada hinnanguid ja oletusi. See puudutab nii varasid kui ka kohustisi, mis on „Solventsus II“ kohases bilansis näidatud.

„Solventsus II“ väärtused tuleb määrata võimalikult täpselt, arvestades kogu asjassepuutuvat teavet. Väärtuste määramise aluseks on juhtkonna parimad teadmised asjassepuutuvatest positsioonidest aruandluskupäeva seisuga.

Siiski võib olla positsioonide laadi tõttu vajalik nende kohandamine aja jooksul, et võtta arvesse uusi teadmisi.

D.1.3. Firmaväärtus

„Solventsus II“ kohases bilansis ei ole näidatud mingit firmaväärtust.

Firmaväärtust, mis tuleneb tütarettevõtete esmakordsest konsolideerimisest, kontrollitakse võimaliku väärtuse vähenemise kindlakstegemiseks vähemalt kord aastas IAS 36 kohaselt. Ettevõtte teeb lisaks ka väärtuse vähenemise erakorralisi kontrollimisi, kui on märke väärtuse vähenemisest. Väärtuse vähenemise kontrollimisel jaotatakse firmaväärtus raha teenivatele üksustele või raha teenivate üksuste rühmadele, millest eeldatakse, et nad saavad ärikombinatsiooni sünergiatest kasu.

Raamatupidamisühimõtete kohaselt kajastatakse ettevõtte IFRSi kohases bilansis firmaväärtus võrdsena nulliga.

D.1.4. Edasilükkunud soetuskulud

Sõlmimisväljaminekuid ei näidata „Solventsus II“ kohases bilansis varana, vaid võetakse arvesse kindlustustehniliste eraldiste hindamisel.

IFRS 17 kasutuselevõtuga jäetakse välja teatavad kirjed, mida varem esitati meie finantsaruannetes eraldi, sest neist tulenevad rahavood kajastatakse nüüd mõõtmismudelite osana. See hõlmab peamiselt edasilükkunud soetuskulusid ning kindlustusega seotud nõudeid ja kohustusi, näiteks debitoorseid ja kreditoorseid võlgnevusi.

D.1.5. Immateriaalne vara

Muu immateriaalne vara on näidatud „Solventsus II“ kohases bilansis ainult siis, kui seda võetakse arvesse IFRSis ja kui sellega kaubeldakse ka aktiivsel turul. Viimane nõue peab olema täidetud, kui aktiivne turg eksisteerib samalaadsete varade puhul. Kuna ERGO immateriaalne vara ei vasta praegu nimetatud nõudele, on selle kirje koht „Solventsus II“ kohases bilansis tühi.

IFRSi kohaselt hõlmab muu immateriaalne vara suures osas isearendatud ja tarkvaraga seotud varasid, samuti omandatud müügivõrke ja kliendibaase.

Muud immateriaalset vara kajastatakse soetus- või tootmismaksumuses ja see amortiseeritakse lineaarselt selle planeeritud eluea jooksul.

D.1.6. Edasilükkunud tulumaksuvarad

„Solventsus II“ kohaselt määratakse edasilükkunud tulumaks kindlaks vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklile 15 koostoimes artikliga 9.

Delegeeritud määruse artikli 9 lõike 1 ja 2 kohaselt tuleb varasid ja kohustusi kajastada ja hinnata IFRSi nõuete kohaselt, tingimusel et need on kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikliga 75. Seetõttu kajastatakse ja hinnatakse „Solventsus II“ kohaselt edasilükkunud tulumaksuvara kooskõlas IAS 12-ga.

Edasilükkunud tulumaksuvara arvutatakse direktiivi 2009/138/EÜ artikli 75 kohaselt kajastatud ja hinnatud varade väärtuse ning maksustamise eesmärgil kajastatud ja hinnatud varade väärtuse vahe põhjal. Edasilükkunud tulumaks määratakse kindlaks asjaomaste riikide maksumäärade alusel.

Edasilükkunud tulumaksuvara kajastatakse juhul, kui „Solventsus II“ kohases bilansis on varaobjektide väärtus väiksem või kohustuste kirjed suuremad kui grupi asjaomase äriühingu maksuaruannetes, ning need erinevused kõrvaldatakse hiljem, mis omakorda mõjutab maksustatavat tulu (ajutised erinevused). Siia kuuluvad ka edasilükkunud tulumaksuvarad, mis tulenevad maksukahjumi edasikandmisest.

Edasilükkunud tulumaksuvara kajastatakse ainult niivõrd, kui on tõenäoline, et on olemas tulevane maksustatav kasum, mille suhtes vara saab kasutada. Edasilükkunud tulumaksuvara vaadatakse läbi igal aruandekuupäeval ja seda vähendatakse niivõrd, kui on ebatõenäoline, et seonduv maksusoodustus realiseerub.

Edasilükkunud tulumaksuvarasid ja kohustusi ei diskonteerita. Edasilükkunud tulumaksuvarade väärtus on sama nii „Solventsus II“ kui ka IFRSi kohases aruandluses.

D.1.7. Materiaalne põhivara omakasutuseks

Direktiivi „Solventsus II“ nõuete kohaselt hinnatakse ERGO oma tarbeks hoitavat materiaalselt põhivara õiglase väärtuse alusel. Hindamist tuleb teha iga aasta. Vara ei hinda ettevõtte ise, vaid hindamisteenus antakse edasi kutselisele kinnisvarahindajale.

Selliseks hindamiseks võib kasutada kaht meetodit: müügi võrdluse meetodit ja tulumeetodit. Asjassepuutuva meetoodika valik sõltub vaatlusaluse kinnisvara laadist ja omadustest ning kättesaadavatest turuandmetest.

Hindamise meetodi valik sõltub konkreetse vara omadustest ja teatud turutingimustest. Kui objekt sobib renditulu tootmiseks, on eelistatav tulumeetod.

„Solventsus II“ puhul hinnatakse masinad ja seadmed lihtsustamise huvides nende IFRSi kohasele väärtusele, st amortiseeritud maksumusele, mida amortiseeritakse kindla ajakava järgi nende kasuliku eluea jooksul vastavalt nende kasulikkuse vähenemisele, kuni sõltumata ajakavast on vaja teha amortisatsioon väiksemale väärtusele.

D.1.8. Investeeringud Osalused

Sidusettevõtted on ettevõtted, mille üle ettevõttel on oluline mõju, kuid mis ei allu tema kontrollile. Olulise mõju olemasolu eeldatakse juhul, kui ettevõtte omanduses on otse või tütarettevõtete kaudu 20–50% sidusettevõtte hääleõigusest.

Investeeringuid sidusettevõtetesse kajastatakse kapitaliosaluse meetodil ning algselt on need kajastatud soetusmaksumuses. Investeeringu soetusmaksumus sisaldab tehingukulusid. Konsolideeritud raamatupidamisaruanded sisaldavad ettevõtte osa sidusettevõtte kasumist või kahjumist alates päevast, mil ettevõtte omandas sidusettevõtte üle olulise mõju, kuni päevani, mil ettevõttel ei ole investeeringu üle enam olulist mõju.

„Solventsus II“ kohases aruandes peab osaluse väärtuseks olema kas turuhind või proportsionaalne summa sidusettevõtte omakapitalist.

D.1.9. Muud finantsvarad

„Solventsus II“ kohases bilansis hinnatakse kõik finantsvarad nende õiglasele väärtusele. Finantsinstrumendi õiglase väärtus on summa, mille vastu võib finantsinvesteeringu vahetada, või finantskohustus, mis on kokku lepitud teadlike, huvitatud ja sõltumatute osaliste vahelises tehingus.

Kui hind on noteeritud aktiivsetel turgudel (st on olemas turuhind), tuleb kasutada seda. Kui mingit turuväärtust ei ole võimalik välja selgitada, kasutatakse hindamismudeleid, mille puhul kohaldatakse nii palju kui võimalik jälgitavaid turunäitajaid. Järgitakse samu hindamispõhimõtteid nagu IFRSis.

D.1.10. Õiglase väärtuse kindlaksmääramine

Et kõikide finantsinstrumentide puhul ei ole meie käsutuses turuväärtusi, on IFRSis kolmetasandiline hindamishierarhia. Kuigi „Solventsus II-s“ ei ole neid tasandeid sõnaselgelt nimetatud, on selles direktiivis ette nähtud samaväärne diferentseerimine kasutatavate õiglaste väärtuste hindamisel.

Jaotus peegeldab seda, kas õiglase väärtus on tuletatud tehingutest turul või põhineb hindamine mudelitel, sest turul tehinguid ei toimu.

1. tasandi korral võetakse hindamisel aluseks kohandamata noteeritud hinnad aktiivsetel turgudel, kui on identseid finantsvarasid, millele ERGO saab bilansi koostamise kuupäeval viidata. Turgu loetakse aktiivseks, kui tehingud leiavad aset piisavalt tihti ja piisavas koguses, et hinnateave oleks kättesaadav kestvalt. Et noteeritud hind aktiivsel turul on kõige usaldusväärsem õiglast väärtust peegeldav näitaja, tuleks alati kasutada seda, kui see on olemas. Finantsinstrumendid, mis on paigutatud sellele tasandile, hõlmavad peamiselt aktsiaid, investeerimisfonde (v.a kinnisvarafondid) ja fikseeritud intressimääraga väärtpabereid (esitajavõlakirjad), mille puhul on olemas kas noteeritud hind või pakub hinnad välja hinnanoteerija tegelike turutehingute põhjal. Ettevõtte paigutas ka väärtpaberiturul kaubeldavad tuletisinstrumendid.
2. tasandile paigutatud varasid hinnatakse, kasutades jälgitavatel turuandmetel põhinevaid mudeleid. Selleks kasutatakse muid turul otseselt või kaudselt jälgitavaid algandmeid peale noteeritud hindade. Kui asjaomasel finantsinstrumendil on kindlaksmääratud lepinguperiood, peavad hindamisel kasutatavad algandmed olema jälgitavad kogu selle ajavahemiku vältel. Finantsinstrumentide hulgas, mis paigutati sellele tasandile, on peamiselt laenuvõtjate tagatiseta laenud, pfandbrief'id, allutatud väärtpaberid ja väärtpaberiturul mittekaubeldavad tuletisinstrumendid.
3. tasandile paigutatud varade puhul kasutatakse hindamismeetodeid, mis ei põhine turul jälgitavatel algandmetel. See on lubatud ainult siis, kui ei ole mingeid jälgitavaid turuandmeid. Kasutatavad algandmed peegeldavad ERGO oletusi tegurite kohta, mida turul tegutsesjad oma hinnakujunduses arvesse võtavad. Ettevõtte kasutab parimat kättesaadavat teavet selle kohta, sh ettevõttesiseseid andmeid. Õiglase väärtuse hierarhia sellele tasandile paigutatud finantsinstrumentide hulgas on peamiselt investeeringud eraettevõtete aktsiatesse või osadesse, taastuvasse energiasse ja uutesse tehnoloogiasse (renewable energy and new technologies ehk RENT), teatavatesse laenustruktuuridesse ning õiglastes väärtuses kirjendatud investeeringud sidusettevõtetesse. Ettevõtte paigutas ka kindlustuse tuletisinstrumendid ja nende koostisosad, mis on põhikindlustuslepingust lahutatud, 3. tasandile. Korrapäraselt, iga kvartali aruandlakuupäeval, hinnatakse, kas investeeringute ja kohustuste jaotus hindamishierarhia tasanditele on veel sobiv. Kui hindamise põhjal on toimunud muutusi – näiteks kui turg ei ole enam aktiivne või hindamisel on kasutatud andmeid, mille tõttu tuleks paigutust muuta –, tehakse vajalikud kohandused.

D.1.11. Hindamiskategooriad IFRSi järgi

Finantsvarad klassifitseeritakse järgmiselt: mõõdetuna „amortiseeritud soetusmaksumuses“, „õiglastes väärtuses muus koondkasumis“ või „kasumiaruandes õiglastes väärtuses“.

Klassifitseerimise aluseks on finantsvara haldamise ärimudel ja finantsvara lepingujärgse rahavoo tunnused.

D.1.12. Ärimudel

Üksuse ärimudel kajastab seda, kuidas üksus haldab finantsvara rahavoogude tekitamiseks. Ärimudeli määrab kindlaks juhtkond finantsvararühmade tasandil; see põhineb mitmel teguril, nagu ärimudeli tulemuslikkust mõjutavad riskid ja viis, kuidas neid riske juhitakse ning kuidas tulemuslikkust hinnatakse ja juhtkonnale esitatakse. Eristatakse järgmisi ärimudeleid.

Ärimudelis „hoidmine kogumiseks“ hoitakse finantsvara eesmärgiga saada lepingujärgseid rahavoogusid. Finantsvara müük ei ole juhtimisstrateegia osa, kuid teatud tingimustel ei ole see vastuolus ärimudeli kohaldamisega, näiteks juhul, kui finantsvara krediidirisk suureneb.

Ärimudeli „hoidmine kogumiseks ja müümiseks“ eesmärk saavutatakse nii lepingujärgsete rahavoogude kogumise kui ka finantsvara müümiseiga. Vara müük on portfelli juhtimise kõige olulisem aspekt.

Ärimudelit „muu“ kohaldatakse finantsvara suhtes, mida ei hallata ei „hoidmine kogumiseks“ ega „hoidmine kogumiseks ja müümiseks“ ärimudeli alusel. Nii on see näiteks juhul, kui ärimudeli eesmärk on realiseerida rahavood vara müügi teel või kui finantsvararühma hallatakse õiglase väärtuse alusel.

D.1.13. Lepingujärgse rahavoo tunnused

Kui finantsvara hoitakse ärimudelis „hoidmine kogumiseks“ või „hoidmine kogumiseks ja müümiseks“, on edaspidise mõõtmise klassifitseerimiseks vaja täiendavat hinnangut selle kohta, kas see läbib „ainult põhiosa ja tasumata põhiosalt arvestatud intressi maksete testi“.

Lepingujärgsed rahavood, mis on ainult põhiosa ja tasumata põhiosalt arvestatud intressi maksed, on kooskõlas baaslaenukokkuleppega ja läbivad „ainult põhiosa ja tasumata põhiosalt arvestatud intressi maksete testi“.

Baaslaenukokkuleppe kõige olulisem intressielement on enamasti tasu raha ajaväärtuse ja krediidiriski eest. Lisaks võib sellises kokkuleppes intress hõlmata ka tasu muude elementaarsete laenuriskide (näiteks likviidsusrisk) ja kulude (näiteks halduskulud) eest ning asjakohast kasumimarginaali, mis on kooskõlas baaslaenukokkuleppega

D.1.14. Varade väärtuse vähenemine

IFRS 9 sätestab eeldatava krediidikahju mudeli kahju allahindluste kajastamiseks, mille kohaselt eeldatavat krediidikahju prognoositakse enne tekkimist ja kajastatakse kuluna. Need väärtuse languse nõuded mõjutavad peamiselt finantsvara, mida mõõdetakse amortiseeritud soetusmaksumuses või õiglases väärtuses muus koondkasumis, samuti rendinõudeid.

Finantsvara väärtuse languse kajastamiseks ja mõõtmiseks kasutatakse kolmeetapilist väärtuse languse mudelit.

1. etapp: esmasel kajastamisel määratakse finantsinstrumendid alati väärtuse languse mudeli 1. etappi ja kui nende krediidirisk alates nende esmasest kajastamisest oluliselt ei suurene, jäävad finantsinstrumendid 1. etappi. Kahju allahindlust mõõdetakse summas, mis on võrdne 12 kuu eeldatava krediidikahjuga, mis kajastab eeldatavat krediidikahju, mis tuleneb kohustuste täitmata jätmise tagajärjel, mis võib toimuda 12 kuu jooksul alates aruandekuupäevast..

2. etapp: kui finantsinstrumendi krediidirisk on pärast esmast kajastamist oluliselt suurenenud, kuid puuduvad objektiivsed tõendid väärtuse languse kohta, mõõdetakse väärtuse languse mudeli 2. etapis kahju allahindlust summas, mis on võrdne kehtivusaajal eeldatava krediidikahjumi summaga.

3. etapp: kui lisaks krediidiriski olulisele suurenemisele on objektiivsed tõendid väärtuse languse kohta, jaotatakse instrument väärtuse languse mudeli 3. etappi (krediidiriski tõttu langenud väärtusega finantsvarad). Nagu ka 2. etapis, mõõdetakse kahju allahindlust summas, mis on võrdne kehtivusaajal eeldatava krediidikahjumi summaga. Intressitulu arvutamiseks kasutatakse sisemise intressimäära meetodit – erinevalt 1. ja 2. etapist – finantsvara bilansilise netojääkmaksumuse alusel (st pärast kahju allahindluse mahaarvamist).

Põhimõtteliselt eeldatakse krediidiriski olulist suurenemist, kui see risk (mõõdetuna kohustuste täitmata jätmise tõenäosuse alusel) on alates finantsinstrumendi esmasest kajastamisest suurenenud rohkem kui kahe protsendipunkti võrra.

Eeldame, et finantsinstrumendi krediidirisk ei ole oluliselt suurenenud, kui krediidirisk on aruandekuupäeva seisuga madal (madala krediidiriski erand).

Finantsinstrumentide puhul, millel on MEAG-sisene reiting, eeldame üldiselt, et järgmise 12 kuu kohustuste täitmata jätmise riski muutus on mõistlik ligikaudne eeldus kohustuste täitmata jätmise riski muutuse kohta kogu eluea jooksul. Kui esineb märke, et asjakohane on ainult finantsinstrumendi kogu elueal põhinev hindamine, tehakse selline hindamine.

Üldiselt kasutame vaidlustatavat eeldust, et krediidirisk on alates esmasest kajastamisest oluliselt suurenenud, kui lepingujärgset maksetähtaega on ületatud rohkem kui 30 päeva, välja arvatud juhul, kui meil on vastupidiseid tõendeid.

- objektiivsed laenuvõtja olulised finantsraskused;
- lepingu rikkumine, näiteks kohustuste mittetäitmine või tähtajaks tasumata jätmine;
- laenuvõtja tõendid krediidi väärtuse languse kohta hõlmavad muu hulgas järgmist:
- pankrot või muu finantsiline ümberkorraldamine muutub tõenäoliseks;
- finantsvara aktiivse turu kadumine finantsraskuste tõttu.

Eeldatava krediidikahju mõõtmiseks kasutame kohustuste täitmata jätmise tõenäosust, kohustuste täitmata jätmisest tingitud kahju ja riskipositsiooni kohustuste täitmata jätmisel.

Eeldatav krediidikahju on võrdne nende kolme komponendi diskonteeritud tulemusega. Arvutus hõlmab tõenäosusega kaalutud stsenaariume, milles võetakse arvesse mõistlikku ja põhjendatud teavet, mis on aruandekuupäeva seisuga kättesaadav ilma põhjendamatute kulude või pingutusteta ning mis hõlmavad varasemaid sündmusi, praegusi tingimusi ja tulevaste majandustingimuste prognoose.

Finantsvara kantakse maha, kui põhjendatud hinnangu alusel tuleb eeldada, et seda vara ei ole võimalik sisse nõuda. Selle näitajad on järgmised: võlgnik, kellel puudub piisav vara oma võlgade teenindamiseks või kes ei suuda järgida tagasimaksegraafikut. Võlgniku suhtes algatatud maksejõuetusmenetluse lõppedes ei loeta finantsvara samuti enam sissenõutavaks ja selle kajastamine lõpetatakse täielikult. Sellised mahakandmised ei mõjuta kasumiaruannet, sest summad kajastuvad kahju allahindluses ja on seetõttu juba eelnevalt kasumiaruandes kajastatud.

Meie investeerimissuunised ei näe ette ostmise või andmise ajal krediidiriski tõttu langenud väärtusega finantsvara omandamist.

Me ei kasuta võimalust mõõta rendinõuete kahju allahindlusi lihtsustatud meetodi abil, st summas, mis võrdub kehtivusaajal eeldatava krediidikahjuga.

Kuna „Solventsus II“ kohases bilansis hinnatakse kõik finantsvarad nende õiglasele väärtusele, ei ole tarvis väärtuse languse reegleid.

D.1.15. Kindlustusega seotud nõuded ja nõuded vahendajate vastu

„Solventsus II“ kohases bilansis tuleb nõuded kindlustusvõtjate ja vahendajate vastu hinnata nende õiglasele väärtusele; erinevalt investeringutest ei kehti mingeid erilisi nõudeid.

Nõuded kindlustusvõtjate ja vahendajate vastu tuleb diskonteerida, arvestades tegelikke riskivabu intressimääri ja asjassepuutuvaid intressimäärade vahesid. Samuti tuleb arvestada konkreetse äripartneri krediidiriski. Alla ühe aasta vanuseid nõudeid ei tohi diskonteerida.

IFRSi kohaselt moodustavad kindlustusega seotud nõuded ja nõuded vahendajate vastu osa tuleviku väljamaksete kohustisest ning neid ei kajastata bilansis eraldi kirjena.

D.1.16. Edasikindlustusega seotud nõuded

Solventsusnõuete kohases bilansis tuleb mõõta nõudeid nende õiglase väärtuse alusel, võrreldes investeringutega ei ole vaja arvestada erinõuetega. Edasikindlustusnõuded tuleb diskonteerida, arvestades tegelikke riskivabu intressimääri ja asjassepuutuvaid intressimäärade vahesid. Samuti tuleb arvestada konkreetse äripartneri krediidiriski. Alla ühe aasta vanuseid nõudeid ei tohi diskonteerida.

IFRSi kohaselt moodustavad edasikindlustusega seotud nõuded osa tuleviku väljamaksete kohustisest ning neid ei kajastata bilansis eraldi kirjena.

D.1.17. Nõuded (nõuded klientide vastu, mitte kindlustus)

„Solventsus II-s“ hõlmavad mittekindlustuslikud kaubandusnõuded eelkõige dividendidest, kasumi ühendamise või üleandmise lepingutest või maksudest tulenevaid vm nõudeid. Üldiselt tuleb need nõuded hinnata nende õiglasele väärtusele. Lihtsustamise huvides kajastatakse dividendidest ja kasumi ühendamise või üleandmise lepingutest tulenevad nõuded siiski nende IFRSi kohases väärtuses, st amortiseeritud soetusmaksumus. Ebatõenäoliselt laekuvad nõuded hinnatakse alla summale, mis loodetakse sisse nõuda.

Maksudest tulenevad nõuded või muud nõuded diskonteeritakse, võttes arvesse tegelikke riskivabu intressimääri ja asjakohaseid intressimääravahemikke. Arvesse võetakse ka üksiku äripartneri krediidiriski.

IFRSide nõuded kajastatakse nominaalväärtuses. Korrapärast vanuseanalüüsi tehakse ajavahemike alusel (0–30 päeva vana, 31–60 päeva vana, 61–90 päeva vana ja üle 90 päeva vana). Kui nõude vanus on üle 90 päeva, kantakse ta viivitamatult maha.

D.1.18. Raha ja raha ekvivalendid

Direktiivi „Solventsus II“ puhul on raha õiglase väärtus nimiväärtus. Arveldushoiused (sh tšekid) hinnatakse amortiseeritud maksumusele (mis tavaliselt on nimiväärtus). Krediidiriski võetakse arvesse, hinnates kahtlased hoiused ja tšekid alla summale, mis loodetakse sisse nõuda.

IFRSis on raha ja raha ekvivalendid finantsinstrumendid ja neid hallatakse ärimudeli „hoidmine kogumiseks“ kohaselt. Selle tulemusel mõõdetakse neid lühiajalisuse tõttu amortiseeritud soetusmaksumus või nimiväärtuses. Kui nad ei läbi „ainult põhiosa ja tasumata põhiosalt arvestatud intressi maksete testi“, mõõdetakse neid kasumiaruandes õiglases väärtuses.

D.1.19. Muud, mujal kajastamata varad

Muude, mujal kirjendamata varade hulka kuuluvad kõik varad, mis ei ole paigutatud ühessegi teise varaklassi. Sii kuuluvad kunstiteosed ja ettemaksud. Erinevalt IFRS-ilt on „Solventsus II“ kohase bilansi puhul edasilükatud kindlustusmaksete tagastamised kaasatud kindlustustehniliste eraldiste hindamisse.

Üldpõhimõtte kohaselt hinnatakse „Solventsus II“ puhul kõik ülejäänud varad nende õiglasele väärtusele. Ettemaksud arvutatakse IFRSi sarnaselt pro rata temporis ja need hõlmavad ajavahemikku aruandluskuupäevast kuni kuupäevani, mil vastavat tulu saadakse või see sissenõutavaks muutub. Vastupidi IFRSile ettemaksud diskonteeritakse, võttes arvesse tegelikke riskivabu intressimääri ja asjakohaseid intressimääravahemikke, v.a juhul, kui diskonteerimise tulemus on immateriaalne.

D.2. Tehnilised eraldised

D.2.1. Kindlustustehniliste eraldiste väärtus

Üldiselt on kindlustustehniliste eraldiste väärtus võrdne parima hinnangu ja riskimarginaali summaga, nagu on sätestatud allpool. Ettevõtte arvutab parima hinnangu ja riskimarginaali eraldi. Elukindlustuse kindlustustehnilised eraldised tulenevad ainult liikluskindlustuse vastutuse annuiteetidest, kahjukindlustuse brutotehnilised eraldised on jaotatud tegevusalade kaupa vastavalt järgmisele tabelile.

	„Solventsus II“ parim hinnang	Riskimarginaal	„Solventsus II“ tehnilised eraldised
Ravikulude kindlustus	1 161 586	251 112	1 412 698
Sissetulekukaitse kindlustus	1 723 101	507 614	2 230 715
Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus	87 804 580	2 526 699	90 331 279
Sõidukikindlustus, muud klassid	20 133 193	1 201 454	21 334 647
Merendus-, lennundus- ja muu transpordikindlustus	3 934 522	256 861	4 091 383
Tule- ja muu varakahju kindlustus	26 473 756	1 770 189	28 243 945
Kolmanda poole vastutuskindlustus	12 876 017	572 504	13 448 521
Krediidi- ja garantiikindlustus	1 732 905	245 877	1 978 783
Õigusabikulude kindlustus	120 411	47 797	168 209
Abistamisteenused	852 433	110 610	963 043
Mitmesugused finantskahjud	56	0	56
Kindlustuslepingutest tulenevad annuiteedid	16 087 783	181 114	16 268 897
Kokku	172 900 343	7 571 832	180 472 175

Solventsus II ja IFRS17 kohased kindlustustehnilised eraldised on veidi erinevad. Ettevõtte kindlustustehnilised eraldised tegevusalade kaupa Solventsus II alusel olid 31.12.2024. aasta seisuga järgmised:

Eurodes	„Solventsus II“ väärtus	IFRS17 väärtus	Vahe
Tehnilised eraldised – kahjukindlustus	164 203 278	174 337 736	-10 134 458
Tehnilised eraldised – kahjukindlustus (v.a tervisekindlustus)	160 559 865	167 441 355	-6 881 490
Tehnilised eraldised arvatud tervikuna	0		
Parim hinnang	153 927		
Riskimarginaal	6 631 991		
Tehnilised eraldised – tervisekindlustus (sarnane kahjukindlustusega)	3 643 413	6 896 381	-3 252 968
Tehnilised eraldised arvatud tervikuna	0		
Parim hinnang	2 884 687		
Riskimarginaal	758 726		
Tehnilised eraldised – elukindlustus (v.a investeerimisriskiga elukindlustus)	16 268 897	16 268 897	0
Tehnilised eraldised – tervisekindlustus (sarnane elukindlustusega)	0		
Tehnilised eraldised arvatud tervikuna	0		
Parim hinnang	0		
Riskimarginaal	0		
Tehnilised eraldised – elukindlustus (v.a tervisekindlustus ja investeerimisriskiga elukindlustus)	16 268 897	16 268 897	0
Tehnilised eraldised arvatud tervikuna	0		
Parim hinnang	16 087 783	0	
Riskimarginaal	181 114	0	
Tehnilised eraldised – investeerimisriskiga elukindlustus	0	0	
Tehnilised eraldised arvatud tervikuna	0	0	
Parim hinnang	0	0	
Riskimarginaal	0	0	

Allpool on esitatud nõuete väärtus edasikindlustusest 31.12.2025 seisuga.

Eurodes	„Solventsus II“ väärtus	IFRS17 väärtus	Vahe
Nõuded edasikindlustusest järgmiselt:	25 403 726	32 494 069	-7 090 343
Kahjukindlustus ja kahjukindlustusega sarnane tervisekindlustus	21 331 541	28 421 884	-7 090 343
Kahjukindlustus (v.a tervisekindlustus)	21 344 897	28 420 307	-7 075 410
Kahjukindlustusega sarnane tervisekindlustus	-13 357	1 577	-14 934
Elukindlustus ja elukindlustusega sarnane tervisekindlustus, v.a tervisekindlustus ning investeerimisriskiga elukindlustus	4 072 185	4 072 185	0
Elukindlustusega sarnane tervisekindlustus	0	0	0
Elukindlustus, v.a tervisekindlustus ning investeerimisriskiga elukindlustus	4 072 185	4 072 185	0
Investeerimisriskiga elukindlustus	0	0	0

D.2.2. Kindlustustehnilisi eraldisi käsitlevad üldnõuded

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad moodustavad kindlustustehnilised eraldised seoses oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega kindlustus- või edasikindlustuslepingutes kindlustusvõtjatena ja soodustatud isikutena märgitute suhtes. Kindlustustehniliste eraldiste väärtus vastab kehtivale summale, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peaks maksma, kui ta annaks oma kindlustus- või edasikindlustuskohustused kohe üle teisele kindlustus- või edasikindlustusandjale. Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatakse ja järgitakse finantsturgude esitatud teavet ning kindlustusriskide kohta üldkättesaadavaid andmeid (turu järgimine). Kindlustustehnilised eraldised arvutatakse mõistlikult, usaldusväärselt ja objektiivselt. Kindlustustehnilised eraldised arvutatakse, nagu allpool kirjeldatud, järgides eespool esitatud põhimõtteid.

D.2.3. Kindlustustehniliste eraldiste arvutamine

Üldiselt on kindlustustehniliste eraldiste väärtus võrdne parima hinnangu ja riskimarginaali summaga, nagu allpool näidatud.

Parim hinnang vastab tulevaste rahavoogude tõenäosusega kaalutud keskmisele, võttes arvesse raha ajaväärtust (tulevaste rahavoogude eeldatavat nüüdisväärtust) ja kasutades selleks asjakohast riskivaba intressikõverat. Parima hinnangu arvutamisel võetakse aluseks ajakohane ja usaldusväärne teave ning realistlikud eeldused ja kasutatakse

sobivaid kohaldatavaid aktuaarseid ja statistilisi meetodeid. Parima hinnangu arvutamisel kasutatava rahavooprognooosi puhul võetakse arvesse kõiki kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmiseks vajalikke rahavooge. Parim hinnang arvutatakse brutoväärtusena, ilma et arvataks maha edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavaid summasid. Need summad arvutatakse eraldi.

Riskimarginaal peab tagama, et kindlustustehniliste eraldiste väärtus on võrdne summaga, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad võiksid eeldatavasti vajada kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste ülevõtmiseks ja täitmiseks. Kui parimat hinnangut ja riskimarginaali hinnatakse eraldi, määratakse riskimarginaali arvutamisel kindlaks kulud, mis on seotud sellisele solventsuskapitalinõudele vastavate nõuetekohaste omavahendite suuruse tagamisega, mis on vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja kohustuste täitmise tagamiseks kõnealuste kohustuste kehtivusaja jooksul.

Kõnealuste nõuetekohaste omavahendite tagamise kulude kindlaksmääramisel kasutatakse ettenähtud määra (kapitalikulu määr).

D.2.4. Kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes sisalduvate finantstagatiste ja lepinguliste valikuvõimaluste hindamine

Üldiselt võtab ettevõtte kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel arvesse kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes sisalduvate finantstagatiste ja lepinguliste valikuvõimaluste väärtust. Kõik eeldused tõenäosuse kohta, et kindlustusvõtjad kasutavad lepingulisi valikuvõimalusi, sealhulgas võimalust leping katkestada või see tagasi osta, on realistlikud ning

põhinevad jooksval ja usaldusväärsel teabel. Eeldustes võetakse otseselt või kaudselt arvesse finantsseisundi ja muude tingimuste tulevaste muutuste võimalikku mõju kõnealuste valikuvõimaluste teostamisele.

D.2.5. Osadeks jagamine

Ettevõtte jagab oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustused kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel homogeenseteks riskirühmadeks vähemalt kindlustusliikide kaupa.

D.2.6. Kindlustustehniliste eraldiste summaga seotud ebakindlus

Kindlustustehniliste eraldiste hinnanguline summa ei ole kindel, sest enne bilansipäeva tekkinud nõuete rahuldamine sõltub tulevastest sündmustest. Ettenägematut kahju põhjustavad arengusuunad, mis on tingitud kohtuotsustest, seadusemuudatustest, erinevustest kahjumi korrigeerimise praktikas, tervishoiust ja pikaajalisest hooldusest ning niisugustest majandusteguritest nagu inflatsioon, avaldavad löplikele tulemustele olulist mõju.

Ettevõtte arvutab kindlustustehnilised eraldised kahjude katmiseks ja nõuete rahuldamise kulud vastavalt aktuaarsetele praktikatele, mis põhinevad kinnitust leidnud eeldustel, meetoditel ja hinnangutel. Eeldusi vaadatakse korrapäraselt läbi ja ajakohastatakse. Kogu grupis kohaldatavad eraldiste moodustamise nõuded tagavad üsna usaldusväärse ja järjepideva menetluse. Lisaks tehakse kogu grupis siseauditeid, et kontrollida, kas neid nõudeid järgitakse ja kas kindlustustehnilised eraldised on sobivad.

Seda, ega kindlustustehnilised eraldised ei ole väärad, analüüsitakse veel nii, et arvutustes suurendatakse teatavate oletuste või parameetrite osakaalu. Lisaks määratakse kindlaks ja monitooritakse stsenaariume, mis võivad kindlustustehniliste eraldiste taset märkimisväärselt mõjutada. Ettevõtte kindlustustehnilised eraldised peegeldavad nende analüüside tulemusi.

D.2.7. Finantsaruanded: rahvusvaheliste finantsaruandlusstandardite (International Financial Reporting Standards, IFRS) kohaldamine

ERGO finantsaruanded vastavad IFRSi nõuetele.

D.2.8. Finantsaruanded: kindlustustehniliste eraldiste brutomahu kajastamine ja hindamine

Kindlustustehnilised eraldised kirjendatakse bilansis brutomahus, s.o enne edasikindlustaja osade mahaarvamist. Edasikindlustaja osad arvutatakse ja arvestatakse üksikute edasikindlustuskokkulepete põhjal.

Ettemakstud kindlustusmaksed on tekkepõhised kindlustusmaksed, mis on kantud juba tulevastes riskiperioodidesse. Esmakindlustuse puhul arvutatakse need kindlustusmaksed iga kindlustuspoliisi puhul eraldi pro rata temporis; edasikindlustuse puhul kasutatakse nominaalseid protsente mõnel juhul, kui ei ole andmeid arvutusteks pro rata temporis.

Rahuldamata nõuete eraldised on mõeldud maksekohustusteks, mis tulenevad kindlustuslepingutest esma- ja edasikindlustuses, kui nõude suurus või makse aeg on ikka veel teadmata. Üks osa eraldistest on teadaolevateks nõueteks, mille puhul kirjendatakse individuaalselt arvutatavad eraldised. Teine osa on kulutusteks seoses nõuetega, mille tekkimine ei ole veel teada (näiteks seepärast, et nendest ei ole veel teada antud või need ei ole veel ilmnenud). Kolmas eraldiste klass on selleks, et rahuldada nõudeid, mis on teada, kuid mis on osutunud suuremaks, kui esialgu arvati. Hõlmatud on ettevõttesisesed ja -välised kahjukäsitluse kulud.

Rahuldamata nõuete eraldised põhinevad prognoosidel: väljamaksete tegelik summa võib olla suurem või väiksem. Kirjendatud summad on realistlikult prognoositud summad, mis tulevikus välja maksta tuleb; need arvutatakse, võttes arvesse mineviku kogemust ja oletusi tulevaste arengusuundade kohta (näiteks ühiskondlikud, majanduslikud ja tehnoloogilised tegurid). Rahuldamata nõuete eraldiste kindlaksmääramisel kasutab ERGO mitmeid aktuaarse prognoosi meetodeid, sh kettredeli ja Bornhuetteri-Fergusoni meetod. Statistiliste meetodite kohaldamisel vaadeldakse suuri riske eraldi.

Kasutatavaid standardseid aktuaarseid meetodeid kohaldatakse nii maksete löplike kolmnurkade kui ka teatatud nõuete löplike kolmnurkade suhtes, nii et saadakse löpliku kahju prognoosivahemik. Selles vahemikus tehakse kindlaks löpliku kahju realistlik prognoositav väärtus.

Praegu kehtiva rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS 17) kohaselt arvutatakse ettevõtte kindlustustehnilised eraldised tekkinud kahjunõuete kohustuste, riskikorrigeerimise, järelejäänud katte kohustuste ja kahjukomponendi summana. IFRSi kohaselt on leping kindlustusleping ainult siis, kui sellega antakse üle märkimisväärne kindlustusrisk.

Põhimeetod seisneb üldise mõõtmismudeli kohaldamises. Võttes arvesse üldise mõõtmismudeli suurt keerukust, annab IFRS 17 võimaluse kasutada – eelkõige lühiajaliste lepingute puhul – lihtsustatud mõõtmismudelit, mida nimetatakse kindlustusmaksete meetodiks. Kasutame lihtsustatud meetodit eelkõige oma kahjukindlustuse ja selle edasikindlustuse suhtes. IFRS 17-ga nähakse teatavate kasumiosalusega esmakindlustuslepingute puhul ette ka modifitseeritud mõõtmismudel, muutuvtasude meetod. Kasutame muutuvtasude meetodit nõuetekohaste elu- ja ravikindlustuse esmakindlustuslepingute puhul.

Kõigi mõõtmismudelite puhul eristatakse kahjunõuete etappi enne kindlustusjuhtumi toimumist (kohustis tuleviku väljamakseteks) ja kahjunõuete etappi pärast seda (rahuldamata nõuete eraldis).

Tuleviku väljamaksete kohustise bilansiline jääkmaksumus on iga aruandeperioodi lõpus eeldatavate tulevaste netorahavoogude nüüdisväärtuse, mittefinantsriski marginaali ja lepingulise teenusemarginaali summa. Kui tulevaste raha laekumiste nüüdisväärtus ületab esmasel kajastamisel eeldatavate väljamaksete nüüdisväärtuse pluss mittefinantsriski marginaali, kajastatakse kindlustuskattest saadav oodatav kasum algselt lepingulise teenusemarginaalina ja seda võetakse arvesse tuleviku väljamaksete kohustise mõõtmisel. Hilisemal mõõtmisel kajastatakse lepingulise teenusemarginaali muutus konsolideeritud kasumiaruandes kindlustustegevusest saadud tulu osana. Seevastu kindlustuslepingute gruppide puhul, mille tulevaste raha väljamaksete nüüdisväärtuse ja mittefinantsriski marginaali summa ületab eeldatavate tulevaste raha laekumiste nüüdisväärtuse, kajastatakse esimesel korral oodatavat kahjumit kajastav kahjumikomponent otse kuluna.

Rahuldamata nõuete eraldis koosneb maksekohustustest rahuldamata nõuete eest, mida ei ole veel arveldatud ja muudest juba osutatud kindlustuslepinguga seotud teenustest. Kõik kolm mõõtmismeetodit hõlmavad riskiteguritega korrigeeritud eeldatavate rahavoogude nüüdisväärtuse arvutamist: seega hõlmab see netorahavooge, diskonteerimist ja mittefinantsriski marginaali.

D.2.9. Finantsaruanded: kindlustustehniliste eraldiste edasikindlustaja osade kajastamine ja hindamine

Kindlustustehniliste eraldiste edasikindlustaja osad määratakse vastavate kindlustustehniliste eraldiste puhul kindlaks kooskõlas edasikindlustuskokkulepete tingimustega.

D.2.10. Selgitus kvalitatiivsete erinevuste kohta, mis esinevad solventsuse arvutamise raames tehtava hindamise puhul kasutatavate meetodite ja finantsaruannetes hindamise puhul kasutatavate meetodite vahel

„Solventsus II“ kohaselt arvutatakse kahjukindlustuskohustuste puhul parim hinnang kindlustusmaksete ja rahuldamata kahjunõuete eraldiste kohta eraldi. Kindlustusmaksete eraldised puudutavad tuleviku kahjunõudeid, mis on kaetud kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega, mis jäävad määratletud lepingu piiridesse. Sarnaselt IFRS-iga puudutavad rahuldamata kahjunõuete eraldised kahjunõudeid, mis on juba toimunud, hoolimata sellest, kas nendest sündmustest tekkinud kahjunõuetest on teatatud või mitte. Solventsus II kohased kindlustusmaksete eraldised erinevad IFRSi kohastest järelejäänud kindlustuskohustustest (Liability for Remaining Coverage, LRC), kuna arvutamispõhimõtted on erinevad.

Kooskõlas „Solventsus II-ga“ moodustatakse kindlustustehnilised eraldised (ja vastavalt edasikindlustuse sissenõutavad summad) kõikide (edasi)kindlustuslepingute puhul, sõltumata konkreetse lepingu kindlustusriski tasemest. IFRS17 nõuab kindlustuslepingute mõõtmist lepingurühmade kaupa, mis peaksid koondama sarnaste omaduste ja sarnase eeldatava kasumlikkusega lepingud.

D.2.11. Lepingu piiresse kuuluvad kohustused

„Solventsus II“ kohaste tehniliste eraldiste hindamisel peab ettevõtte arvama sisse kohustused seoses olemasolevate edasikindlustusklientidega ja jätma välja kohustused seoses tulevaste klientidega. Lepingu piiri määratlevad kindlustusvõtja valikud edasikindlustuskatte sõlmimisel, uuendamisel, laiendamisel, suurendamisel või jätkamisel ning ettevõtte valikud lepingu lõpetamisel ja kindlustusmaksete või hüvitiste muutmisel.

Lepingu piiresse kuuluvad kohustused on „Solventsus II“ ja IFRSi kohaselt võrdsed.

Teatavatel juhtudel viivad ettevõtte protsessid selleni, et lepingu piiresse kuuluvad kohustused on võrreldes

„Solventsus II“ nõuetega teistsugused. Nende erinevuste mõju ei ole oluline.

D.2.12. Diskonteerimine

„Solventsus II“ kohaselt diskonteeritakse kõik rahavood. Ettevõtte kasutab tehniliste eraldiste diskonteerimisel riskivabu intressikõveraid olenevalt EIOPA avaldatud väeringutest ja lõpptähtaegadest. Täitmise rahavooge diskonteeritakse samuti vastavalt IFRS17-le.

Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 77b viidatud kattuvuse kohandust ei kasutata. Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 77d viidatud volatiilsuse kohandust ei kasutata.

Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 308c viidatud üleminekulist riskivaba intressikõverat ei kasutata. Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 308d viidatud üleminekulist mahaarvamist ei kasutata.

D.2.13. Riskimarginaal

„Solventsus II“ näeb tehniliste eraldiste raames sõnaselgelt ette riskimarginaali. Tulevaste rahavoogude suuruse ja ajastuse ebakindluse hindamiseks arvutatakse mittefinantsriskide korrigeerimine samuti IFRS 17 alusel. Kuigi Solventsus II kohane riskimarginaal ja IFRS 17 kohane riskikohandus on teatud määral sarnased, on IFRSi riskikohandus erinevast meetodikast tulenevalt madalam kui Solventsus II riskimarginaal.

Riskimarginaali arvutamise üldpõhimõte eeldab, et teine ettevõtte võtab üle riskimarginaali arvutava üksuse (algne üksus) kogu kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste portfelli. Riskimarginaali peab elu- ja kahjukindlustusega seotud kindlustuskohustuste portfelli puhul arvutama eraldi.

Eelkõige peab riskimarginaal katma kindlustusrisiki, krediidiriski seoses edasikindlustuslepingute, eriotstarbeliste varakogumite kohta sõlmitud kokkulepete, vahendajate ja kindlustusvõtjatega, kõigi muude oluliste ohtudega, mis on kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega tihedalt seotud, ning operatsioonirisiki. Riskimarginaal arvutatakse, projitseerides nõutava solventsuskapitali üheaastasesse riskiperspektiivi, mis hõlmab eespool nimetatud riskikategooriaid, ning kasutades sobivaid riskitegureid. Seejärel korrutatakse kogu nõutava solventsuskapitali hetkeväärtus kapitalikulu määraga 6%. Riskimarginaal jaotatakse kindlustusliikide vahel riskikapitalikulu põhjuse põhjal, võttes arvesse nii nõutava solventsuskapitali olemuslikke riskitegureid kui ka tehnilisi eraldisi parima prognoosi kohaselt.

Ettevõtte kasutab komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklis 58 kirjeldatud riskimarginaali lihtsustatud arvutust.

D.2.14. Tasumata jätmise risk

Ettevõtte täidab „Solventsus II“ nõudeid vastaspoole maksejõuetusega seotud kohanduste kindlaksmääramise osas.

Kulude jaotamine

Solventsus II kohaselt võetakse kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel arvesse kõiki kulusid. Kindlustusmaksete eraldise puhul võetakse parima hinnangu hindamisel arvesse halduskulusid (sealhulgas üldkulusid), investeeringute haldamise kulusid, nõuete käsitlemise kulusid ja kehtivate poliiside jooksva haldamisega seotud komisjonitasusid. Kahjujuhtumite eraldise puhul võetakse parima hinnangu hindamisel arvesse enne hindamiskuupäeva tekkinud ja lahendamata kahjunõuete halduskulusid.

IFRS17 kohaselt jaotatakse kulud lepingute rühmadele, kui need on otseselt seostatavad kindlustuslepingute täitmisega. Mittekohustuslikud kulud eraldatakse

D.2.15. Edasikindlustuse sissenõutavaid summasid käsitlevad üldnõuded

Edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade arvutamisel tuleb järgida kindlustustehniliste eraldistega seotud nõudeid. Edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavad summad arvutatakse kooskõlas nende kindlustus- ja edasikindlustuslepingute piiridega, millega kõnealused summad on seotud.

Eraldi arvutatakse edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavad kahjukindlustuse kohustuste summad, mis on seotud kindlustusmaksete eraldiste ja rahuldamata nõuete eraldistega. Rahavood, mis on seotud rahuldamata nõuete eraldistega, sisaldavad hüvitiste väljamakseid seoses kahjunõuetega, mis on arvestatud kindlustus- või edasikindlustusandja edasikindlustatud riskide rahuldamata nõuete brutoeraldiste hulka. Rahavood, mis on seotud kindlustusmaksete eraldistega, sisaldavad kõiki muid makseid. Edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade arvutamisel hõlmavad rahavood ainult makseid seoses kindlustusjuhtumite hüvitamise ja kindlustuslepingutest tulenevate rahuldamata nõuetega. Maksed seoses muude sündmuste või kindlustuslepingutest tulenevate tasutud nõuetega arvestatakse väljaspool edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavaid summasid ja muid tehniliste eraldiste elemente. Kui rahavoogude jaoks on avatud hoius, kohandatakse sissenõutavaid summasid vastavalt, et vältida selle hoiusega seotud varade ja kohustuste topeltarvestamist.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade arvutamisel arvesse sissenõutud summade ja otsemaksete vahelist ajavahemikku.

Ettevõtte ei kasuta eriotstarbelisi majandusüksusi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ tähenduses.

D.2.16. Vastaspoole maksejõuetuse kohandus

Parima prognoosi arvutamise tulemust korrigeeritakse või kohandatakse, et võtta arvesse vastaspoole maksejõuetusest tulenevat eeldatavat kahju. Kohandamisel tuginetakse vastaspoole maksejõuetuse tõenäosuse ja sellest tingitud keskmise kahju (maksejõuetusest tingitud kahju) hinnangule.

Kohandus, millega võetakse arvesse vastaspoole maksejõuetusest tingitud eeldatav kahju, arvutatakse sellelt vastaspoolelt sissenõutavate summade aluseks olevate rahavoogude muutuse oodatava nüüdisväärtusena, mis tekiks, kui sellel vastaspoolel tekiks teataval ajahetkel makseviivitus, sealhulgas maksejõuetuse või vaidluse tulemusena. Sel otstarbel ei arvestata rahavoogude muutuse hulka selliste riskimaandusmeetmete mõju, mis maandavad selle vastaspoole krediidiriski. Riskimaandusmeetmeid kajastatakse eraldi varana ilma edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavat summat suurendamata.

Arvutuses võetakse arvesse võimalikke makseviivitusi, mis võivad esineda edasikindlustuslepingu või eriotstarbelise varakogumi kohta sõlmitud kokkuleppe kehtivusaja jooksul, ja seda, kas ja mil määral makseviivituse tõenäosus ajas varieerub. Arvutus tehakse iga vastaspoole ja iga kindlustusliigi kohta eraldi. Kahjukindlustuses tehakse see eraldi ka kindlustusmaksete eraldiste ja rahuldamata nõuete eraldiste kohta.

Ettevõtte kasutab komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklis 61 kirjeldatud vastaspoole maksejõuetuse lihtsustatud arvutust.

D.2.17. Juhtimismeetmed

Juhtimismeetmeid viiakse ellu kui nõudeid, mis peegeldavad juhtkonna tegevusvabadust. Eesmärk on kujundada juhtkonna võimalikud otsused realistlikult eri stsenaariumide järgi. Kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetodite käsiraamat tagab ühtse hindamise kogu Munich Re grupis. Kindlustustehnilised eraldised arvutatakse aktuaarse hindamise väljakujunenud põhimõtete kohaselt. Sellega seoses on välja töötatud nõuded, mis käsitlevad äritegevuse osadeks jagamist, kasutatavaid andmeid, majanduslikke ja mittemajanduslikke eeldusi ning meetodeid ja mudeleid.

Juhtkonna toimingud, mis võivad tehnilisi eraldisi mõjutada, hõlmavad edasikindlustusstrateegia määramist. Ettevõtte juhtkond rakendab edasikindlustusele tasakaalustatud ja stabiilset lähenemisviisi ning järske muutusi ei eeldata.

D.2.18. Tehniliste eraldiste arvutamises tehtud eelduste olulised muutused võrreldes eelmise aruandeperioodiga

2025. aasta „Solventsus II“ parima hinnangu eelduste käigus vaadati üle eeldused nii rahuldamata kahjunõuetes kui ka kindlustusmaksete eraldistes. Rahuldamata kahjunõuete eraldistes vaadati üle rahavoomustrid. Kindlustusmaksete eraldistes vaadati üle eeldused tulevaste preemiade, kahjunõuete ja kulude kohta.

Maksevõime eesmärgil arvestatud tehniliste eraldiste taseme brutomuutused alates viimasest aruandeperioodist on esitatud järgmises tabelis:

Eurodes	2024	2025	Vahe
Preemiade eraldised	52 807 470	47 377 941	-5 429 529
Kahjunõuete eraldised	124 977 968	125 522 402	544 434
Riski marginaal	6 800 382	7 571 832	771 450
Kogueraldis	184 585 819	180 472 175	-4 113 645

D.3. Muud kohustised

D.3.1. Muude kohustiste „Solventsus II“ ja IFRSi kohaste väärtuste võrdlus

Teave muude kohustiste kohta on toodud kvantitatiivses aruandlusvormis (QRT) S.02.01, s.o varade, kindlustustehniliste eraldiste ja kohustiste „Solventsus II“ väärtuse võrdlus nende väärtusega kohustuslikes aruannetes, mis ERGO puhul on IFRS, nii aruande- kui ka eelmise perioodi kohta.

Kohustised	„Solventsus II“ väärtus 2025	IFRS väärtus 2025	Selgitus
Muud finantskohustised kui võlad krediidiasutuste ees	7 001 131	7 001 131	„Solventsus II“ ja IFRSi kohased väärtused on võrdsed. „Solventsus II“ põhimõtete järgi ei nõuta aruandlusperioodi lõpus selle kirje diskonteerimist.
Kindlustuslepingutega seotud võlgnevused ja võlgnevused kindlustusvahendajatele	31 088 866	7 539 253	IFRS-i järgi klassifitseeritakse kindlustuse ja vahendajate kohustused kindlustuskohustuste alla, samas kui Solvency II raames kajastatakse need eraldi. Siiski sisaldab IFRS-i järgi kindlustuskohustuste väärtus soetamise kulusid, mis kajastatakse otse kuluna vastavalt punktile 59(a). Aruandeperioodi lõpu seisuga ei ole Solvency II eesmärkidel selle positsiooni diskonteerimine nõutav
Edasikindlustuslepingutega seotud võlgnevused	26 495 060	0	IFRS-i järgi klassifitseeritakse edasikindlustuse kohustused edasikindlustuse kohustuste alla, samas kui Solvency II raames kajastatakse need eraldi. Aruandeperioodi lõpus ei ole Solvency II eesmärkidel selle positsiooni diskonteerimine olnud nõutav
Võlgnevused (klientidele, mitte kindlustus)	10 065 224	10 032 836	„Solventsus II“ ja IFRSi kohased väärtused on võrdsed. „Solventsus II“ põhimõtete järgi ei nõuta aruandlusperioodi lõpus selle kirje diskonteerimist.
Allutatud kohustused	15 742 483	15 698 233	
Põhiomavahenditesse mittekuuluvad allutatud kohustised	198 233	198 233	„Solventsus II“ ja IFRSi väärtused on võrdsed.
Põhiomavahenditesse kuuluvad allutatud kohustised	15 544 250	15 500 000	„Solventsus II“ kohases bilansis on allutatud laen esitatud õiglases väärtuses, IFRSi kohases bilansis aga soetusmaksumuses. Vahe 44 250 eurot on tingitud sellest.
Kohustised kokku	90 392 764	40 271 453	

Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 75 lõike 1 punkti b kohaselt hinnatakse kõik kohustused väärtusele, millega neid on võimalik üle anda või arveldada teadlike, huvitatud ja sõltumatute osaliste vahelises tehingus, st nende õiglasele väärtusele.

Kohustuste hindamisel ei tehta mingeid kohandusi vastavalt kindlustus- või edasikindlustusandja enda krediitdireitingule. Et üldiselt on hindamise alus direktiivis „Solventsus II“ ja IFRSi erinev, selgitame erinevusi üksikasjalikumalt allpool toodud kohustuste liikide kaupa. Ainult juhul, kui erinevused õiglase väärtuste ja IFRSi väärtuste vahel on immateriaalsed, kajastatakse muid kohustusi IFRSi väärtustes, nagu on allpool täpsemalt selgitatud.

Ettevõtja kohustuslik raamatupidamisarvestus (kohalike nõuete kohaselt koostatud finantsaruanded) tõstetakse ümber

„Solventsus II“ formaati. Seepärast klassifitseeritakse kirjed kohustuslikes finantsaruannetes võimaluse korral „Solventsus II“ jaotusesse.

D.3.2. Muud eraldised peale kindlustustehniliste

Ettevõtte näitab nii „Solventsus II“ kohases bilansis kui ka IFRSi puhul ära oma parima prognoosi summa kohta, mida läheb kohustuste täitmiseks bilansipäeva seisuga vaja. See on summa, mida ettevõtte peab tasuma, et need kohustused bilansipäeva seisuga täita või kolmandale isikule üle anda. Kui on võimalike, sama tõenäoliste prognooside vahemik, kasutatakse vahemiku keset. Kui intressimäär on materiaalne tegur, hinnatakse eraldi prognoositava kulutuse hetkeväärtusele, ja kui see on immateriaalne, jäetakse see „Solventsus II“ puhul kõrvale.

D.3.3. Rahalised kohustused

Kindlustuslepingutega seotud võlgnevused ja võlgnevused kindlustusvahendajatele

„Solventsus II“ kohaselt tuleb kindlustuslepingutega seotud võlgnevusi ja võlgnevusi kindlustusvahendajatele kajastada õiglases väärtuses, IFRSi puhul kajastatakse selliseid võlgnevusi osana tuleviku väljamaksete kohustisest ja neid ei esitata eraldi kirjena.

D.3.4. Edasikindlustuslepingutega seotud võlgnevused

„Solventsus II“ kohaselt tuleb edasikindlustuslepingutega seotud võlgnevusi kajastada õiglases väärtuses, IFRSi puhul kajastatakse selliseid võlgnevusi osana edasikindlustusega seotud tuleviku väljamaksete kohustisest ja neid ei esitata eraldi kirjena.

D.3.5. Võlgnevused (klientidele, mitte kindlustus)

„Solventsus II-s“ hõlmavad mittekindlustuslikud kaubanduskohustused eelkõige dividendidest, kasumi ühendamise või üleandmise lepingutest või maksudest tulenevaid vm kohustusi. Nii tuleb need kohustused kajastada nende aruanduspäeva õiglases väärtuses, võtmata arvesse ühtegi tõusu või langust ettevõtja oma krediidiriski tõttu.

Lihtsustamise huvides kajastatakse dividendidest ja kasumi ühendamise või üleandmise lepingutest tulenevad kohustused siiski nende IFRSi kohases väärtuses, st amortiseeritud soetusmaksumuses.

Maksudest tulenevad kohustused või muud kohustused diskonteeritakse, võttes arvesse tegelikke riskivabu intressimääri ja asjakohaseid intressimääravahemikke. Ettevõtja oma krediidiriski arvesse võtta siiski ei tohi.

D.3.6. Muud kohustised, mujal näitamata

Muude, mujal kirjendamata kohustiste hulka kuuluvad kõik kohustised, mis ei ole paigutatud ühessegi teise kohustiste klassi. Üldpõhimõtte kohaselt hinnatakse „Solventsus II“ puhul muud, mujal näitamata kohustised nende õiglasele väärtusele; IFRSi puhul summas, mida on nende täitmiseks tegelikult vaja.

D.4. Alternatiivsed hindamismeetodid

Alternatiivsed hindamismeetodid on rakendatavad ainult vara hindamisel. Hindamist tuleb teha iga aasta. Vara ei hinda ettevõtte ise, vaid hindamisteenus antakse edasi kutselisele kinnisvarahindajale.

Selliseks hindamiseks võib kasutada kaht meetodit: müügi võrdluse meetodit ja tulumeetodit. Meetodi valik sõltub vaatlusaluse kinnisvara laadist ja omadustest ning kättesaadavatest turuandmetest.

D.4.1. Müügi võrdluse meetod

Müügi võrdluse meetod võrdleb käsitletavat vara hiljuti müüdud kohalike samasuguste kinnistutega. Meetod võrdleb käsitletava vara omadusi hiljuti samasuguste tehingutega müüdud võrreldavate kinnistute omadega. Protsessis kasutatakse üht mitmest võrreldavate tehingute hindade kohandamise tehnikast vastavalt väärtust mõjutavate omaduste olemasolule, puudumisele või määrale.

Kehtib põhimõte, et ei ole mõistlik maksta vara eest enam võrdselt rahuldava asendusvara soetamise maksumusest, kui ei ole aja, suurema riski või ebamugavuse raskendavaid tegureid. Müügi võrdluse meetodis rakendatakse väärtuse hindamist hindade alusel, mida makstakse turul adekvaatse positsiooniga kinnistute eest selle tagamiseks, et hinnad esindaksid õiglast turuväärtust.

D.4.2. Tulumeetod

Tulumeetodi puhul rakendatakse põhimõtet, mille kohaselt kajastab kinnisvara väärtus sellelt tulevikus teenitava netotulu praegust väärtust. Tulumeetodi alla liigituvad meetodid hõlmavad tulu kapitaliseerimist ja diskonteeritud rahavoogude analüüsi.

Kehtib põhimõte, et ei ole mõistlik maksta enam rahalisest tulust, mida käsitletav vara suudab toota.

Diskonteeritud rahavoogude meetod on meetod, mis põhineb selgesõnalistel eeldustel vara tulevaste tulude ja kulude kohta. Sellised eeldused puudutavad praegusele väärtusele diskonteeritud sisenevate ja väljuvate voogude kogust, kvaliteeti, varieeruvust, ajastust ning kestust. Väärtuse hindamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$V_0 = \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+i)^t} + \frac{CF_{closing}}{(1+i)^n}$$

$CF_0 \dots CF_n$ – perioodi rahavoog (turuväärtuse hindamisel – äritegevuse puhastulu)

CF_n – rrahavoog prognoositava perioodi lõpul (turuväärtuse hindamisel – turuväärtus, millest on arvatud maha müügikulud)

i – diskonteerimise määr (tulumäär)

n – arvestatud perioodide arv

Turuväärtuse hindamisel peavad olema kõik rahavoo elemendid ja diskonteerimise määr turupõhised. Prognoositava perioodi kestus sõltub majanduskeskkonnast. Kui majanduskeskkond on riskantne, on prognoositav periood lühem, ja vastupidi.

Hindamismeetodi valik sõltub konkreetse vara omadustest ja turutingimustest. Kui objekt sobib renditulu tootmiseks, on eelistatav tulumeetod. Mõlemat meetodit kasutatakse maailmas laialdaselt ja ettevõtte peab neid usaldusväärseks.

D.5. Täiendav teave

Muud teavet ei ole.

E. Kapitalijuhtimine

E.1. Omavahendid

E.1.1. Erinevused järgmise kahe elemendi vahel: IFRSi kohane vara ja „Solventsus II“ kohane summa, mille võrra varad ületavad kohustusi

Materiaalsed erinevused ERGO IFRSi kohastes finantsaruannetes esitatud omavahendite ning „Solventsus II“ põhimõtete järgi arvutatud kohustisi ületavate varade vahel on tingitud bilansikirjete hindamisel ja arvesse võtmisel kehtivatest erinevatest nõuetest ja õigusnormidest.

„Solventsus II“ meetodite järgi kohaldatakse õiglase väärtuse põhimõtteid üldiselt. See tähendab, et kas on turuväärtus teada ja kohaldatav (näiteks investeringud) või tehakse varade ja kohustiste õiglase väärtus kindlaks varem paika pandud meetodi kohaselt, ilma aktiivse turuta (näiteks parim prognoos ja riskimarginaal kindlustustehniliste eraldiste puhul). „Solventsus II-s“ võetakse arvesse raha ajaväärtust ja see eeldab rahavoogude diskonteerimist, mida IFRSis tehakse üksnes mõne kindlustustehnilise eraldise puhul. Erinevalt IFRSi bilansist ei sisalda „Solventsus II“ kohane bilanss ühtegi nõudeid võrdsustavat eraldist.

Seega on IFRSi kohane vara ja „Solventsus II“ kohane summa, mille võrra varad ületavad kohustisi, erinevad seetõttu, et kogubilansid on varade ja kohustiste puhul „Solventsus II“ ja IFRSi kohases bilansis erinevad.

Summa, mille võrra varad ületavad kohustisi – selgitused erinevuste kohta	31.12.2024	31.12.2025
Finantsaruannetes kajastatud reservide ja jootamata kasumi kogusumma	119 375 681	135 384 556
Varade väärtuse hindamise erinevus	-10 296 986	-10 378 409
Tehniliste eraldiste hindamise erinevus	33 622 508	29 239 816
Muude kohustiste hindamise erinevus	-51 424 684	-50 121 311
„Solventsus II“ summa, mille võrra varad ületavad kohustisi	91 276 519	104 124 652

E.1.2. Omavahendite koosseis

Järgnevas tabelis on eraldi iga taseme kohta esitatud andmed olemasolevate omavahendite struktuuri, summa ja kvaliteedi kohta.

Põhiomavahendid	31.12.2024	31.12.2025	Tase
Lihtaktsiakapital (sh omaaktsiad)	6 391 391	6 391 391	Esimene tase – piiranguteta
Korrigeerimisreserv	77 103 979	89 978 968	Esimene tase – piiranguteta
Allutatud kohustised	15 425 900	15 544 250	Teine tase
Edasilükkunud tulumaksu varad	281 149	304 293	Kolmas tase
Põhiomavahendid kokku	99 202 419	112 218 902	

E.2. Solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue

ERGO avalikustab ja säilitab regulatiivset vajalikku kapitalisatsiooni standardvalemi alusel.

E.2.1. Solventsus- ja miinimumkapitalinõude väärtused

Tabelis on näidatud ettevõtte „Solventsus II“ kapitalinõude koosseis.

Eurodes	Väärtus 31.12.24	Väärtus 31.12.25
Tururisk	4 889 468	5 519 607
Vastaspoole maksejõuetuse risk	3 215 953	3 299 967
Elukindlustuse kindlustusrisk	445 026	393 432
Tervisekindlustusrisk	4 923 262	5 239 922
Kahjukindlustuse kindlustusrisk	47 285 256	50 090 906
Hajutamine	-9 837 829	-10 538 412
Immateriaalse põhivara risk	-	-
Põhisolventsuskapitalinõue	50 921 135	54 005 421
Operatsioonirisk	8 556 740	8 556 936
Edasilükkunud tulumaksu kahjumikatmisvõime		-
Neto solventsuskapitalinõuded	59 477 875	62 562 357

Miinimumkapitalinõue arvutatakse kahe komponendi, direktiivi 2009/138/EÜ artikli 129 lõike 1 punktis d viidatud kombineeritud miinimumkapitalinõude ja absoluutse alampiiri maksimumina. Kombineeritud miinimumkapitalinõue peab võrduma lineaarse miinimumkapitalinõudega, kuid ei tohi olla rohkem kui 45% ega vähem kui 25% solventsuskapitalinõudest.

Lineaarne miinimumkapitalinõue arvutatakse elu- ja kahjukindlustuskohustuste puhul eraldi ja liidetakse. Kahjukindlustuskohustuste puhul sõltub arvutus kogutud kindlustusmaksetest ja tehnilistest eraldistest ilma riskimarginaalita, elukindlustuskohustuste puhul komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklites 250 ning 251 kirjeldatud tehnilistest eraldistest ja riskikapitalist.

Lineaarse miinimumkapitalinõude arvutamiseks kasutatakse järgmisi andmeid.

Eurodes	Tehniliste eraldiste netosumma	Kogutud kindlustusmaksete netosumma	α	β	Lineaarne miinimumkapitalinõue
Ravikulude kindlustus	1 163 285	4 446 309	4,7%	4,7%	263 651
Sissetulekukaitse kindlustus	1 734 759	14 366 861	13,1%	8,5%	1 448 437
Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus	70 744 543	48 556 138	8,5%	9,4%	10 577 563
Sõidukikindlustus, muud klassid	19 942 159	36 531 772	7,5%	7,5%	4 235 545
Merendus-, lennundus- ja muu transpordikindlustus (MAT)	3 773 799	2 943 646	10,3%	14,0%	800 812
Tule- ja muu varakahju	23 997 383	52 409 411	9,4%	7,5%	6 186 460
Kolmanda poole vastutuskindlustus	11 703 197	13 268 215	10,3%	13,1%	2 943 565
Krediidi- ja garantiikindlustus	1 448 994	5 122 698	17,7%	11,3%	835 337
Õigusabikulude kindlustus	120 411	1 544 439	11,3%	6,6%	115 539
Abistamisteenused	852 433	4 366 126	18,6%	8,5%	529 673
Kahjukindlustuskohustuste lineaarne miinimumkapitalinõue kokku					27 936 582
Elukindlustuskohustuste lineaarne miinimumkapitalinõue	12 015 598		2,1%		252 328
Lineaarne miinimumkapitalinõue kokku					28 188 910

Miinumkapitalinõude väärtus on näidatud allpool.

Eurodes	Väärtus 31.12.24	Väärtus 31.12.25
Lineaarne miinumkapitalinõue	28 014 068	28 188 910
Solventsuskapitalinõue	59 477 875	62 562 357
Miinumkapitalinõude ülempiir	26 765 044	28 153 061
Miinumkapitalinõude alampiir	14 869 469	15 640 589
Kombineeritud miinumkapitalinõue	26 765 044	28 153 061
Miinumkapitalinõude absoluutne alampiir	4 000 000	4 000 000
Miinumkapitalinõue	26 765 044	28 153 061

Järgmises tabelis on näidatud, et ERGO täidab „Solventsus II“ kohaseid nõudeid piisavalt.

Eurodes	Väärtus 31.12.24	Väärtus 31.12.25
Solventsuskapitalinõue	59 477 875	62 562 357
Miinumkapitalinõue	26 765 044	28 153 061
Solventsuskapitalinõude täitmiseks rakendatavad nõuetekohased omavahendid	99 202 419	112 218 903
Miinumkapitalinõude täitmiseks rakendatavad nõuetekohased omavahendid	88 848 378	102 000 972
Solventsuskapitalinõude täitmine	167%	179%
Miinumkapitalinõude täitmine	332%	362%

E.2.2. Solventsus- ja miinumkapitalinõude olulised muutused arandeperioodil

2025. aasta jooksul suurenes solventsuskapitalinõude väärtus 3,1 miljoni euro võrra. Kindlustusriskide kapitalinõue enne hajutamist suurenes 3,1 miljoni euro võrra. Tegevusriskide suurenemine on tingitud enamikus segmentides suurenenud kindlustusmaksete ja reservide mahu meetmest. Suurimad kindlustusmaksete ja reservide mahu suurenemised on näha mootorsõidukite ja tulekahju ning muude varakahjude puhul.

Miinumkapitalinõue suurenes 1,4 miljoni euro võrra seoses solventsuskapitalinõude suurenemisega. Sarnaselt eelmisele aastale, määrati miinumkapitalinõue kindlaks selle ülempiiri väärtusega 45% solventsuskapitalinõudest.

E.2.3. Lihtsustatud arvutused

ERGO kasutab lihtsustatud arvutusi üleelamisriski, katkestuste riski ja katastroofiriski arvutamisel. Delegeeritud määruse (EU) 2015/35 artikkel 88 reguleerib lihtsustatud arvutuste kasutust. Ettevõtte hinnangul on lihtsustuse kasutus konkreetse riski iseloomu, ulatust ja keerukust arvestades õigustatud.

E.2.4. Ettevõttespetsiifiliste parameetrite kasutus

ERGO ei kasuta direktiivi 2009/138/EÜ artikli 104 punktis 7 kirjeldatud ettevõttespetsiifilisi parameetreid.

E.3. Kestusel põhineva aktsiariski alammooduli kasutamine solventsuskapitalinõude arvutamisel

Kuna kestusel põhineva aktsiariski alammoodul kohaldub ainult elukindlustusseltsidele, ei kasuta ERGO seda.

E.4. Erinevused standardvalemi ja mis tahes kasutatud sisemudeli vahel

ERGO ei kasuta solventsuskapitalinõude arvutamiseks sisemudelit.

E.5. Miinimumkapitalinõude mittetäitmine ja solventsuskapitalinõude mittetäitmine

31.12.2025 seisuga täidab ERGO miinimum- ja solventsuskapitalinõuet.

E.6. Täiendav teave

Täiendavat teavet ei ole.

Lisad

Lisad vastavalt Euroopa Komisjoni Rakendusmäärusele (EL) 2015/2452.

S.02.01.02

Bilanss

		Solventsus II kohane väärtus
		C0010
Varad		
Immateriaalsed varad	R0030	
Edasilükkunud tulumaksu varad	R0040	304 293
Pensionihüvitiste ülejääk	R0050	
Materiaalne põhivara omakasutuseks	R0060	10 165 539
Investeeringud (v.a investeerimisriskiga ja indeksiga seotud investeerimisriskiga lepingute jaoks hoitavad varad)	R0070	314 452 816
Kinnisvara (v.a omakasutuseks)	R0080	
Osalused seotud ettevõtjates, sealhulgas märkimisväärsed osalused	R0090	50 000
Aktsiad	R0100	43 443
Aktsiad – noteeritud	R0110	
Aktsiad – noteerimata	R0120	43 443
Võlakirjad	R0130	309 414 759
Riigivõlakirjad	R0140	154 463 306
Äriühingu võlakirjad	R0150	154 951 453
Struktureeritud väärtpaberid	R0160	
Kollateraliseeritud väärtpaberid	R0170	
Ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad	R0180	4 944 614
Tuletisinstrumendid	R0190	
Muud hoised kui raha ekvivalendid	R0200	
Muud investeeringud	R0210	
Investeerimisriskiga elukindlustuslepingute jaoks hoitavad varad	R0220	
Laenud ja hüpoteeklaenud	R0230	
Kindlustuslepingutega seotud laenud	R0240	
Eraisikutele antud laenud ja hüpoteeklaenud	R0250	
Muud laenud ja hüpoteeklaenud	R0260	
Edasikindlustuslepingutest tulenevad sissenõutavad summad seoses järgmisega:	R0270	25 403 726
Kahjukindlustus ja kahjukindlustusega sarnane tervisekindlustus	R0280	21 331 541
Kahjukindlustus, v.a tervisekindlustus	R0290	21 344 897
Kahjukindlustusega sarnane tervisekindlustus	R0300	-13 357
Elukindlustus ja elukindlustusega sarnane tervisekindlustus, v.a tervisekindlustus ja investeerimisriskiga elukindlustus	R0310	4 072 185
SLT tervisekindlustus	R0320	
Elukindlustus, v.a tervisekindlustus ja investeerimisriskiga elukindlustus	R0330	4 072 185

		Solventsus II kohane väärtus
		C0010
Investeeringisriskiga elukindlustus	R0340	
Hoiused edasikindlustusvõtjates	R0350	
Kindlustusega seotud nõuded ja nõuded vahendajate vastu	R0360	4 430 467
Edasikindlustusega seotud nõuded	R0370	1 993 201
Nõuded (nõuded klientide vastu, muu kui kindlustus)	R0380	1 774 669
Omaaktsiad (otse hoitavad)	R0390	
Omavahendite kirjete või algkapitaliga seotud maksmisele kuuluvad summad, mis on sisse nõutud, kuid veel sisse maksmata	R0400	
Raha ja raha ekvivalendid	R0410	14 052 007
Muud, mujal kajastamata varad	R0420	2 412 874
Varad kokku	R0500	374 989 591

		Solventsus II kohane väärtus
		C0010
Kohustised		
Tehnilised eraldised – kahjukindlustus	R0510	164 203 278
Tehnilised eraldised – kahjukindlustus (v.a tervisekindlustus)	R0520	160 559 865
Tervikuna arvatud tehnilised eraldised	R0530	
Parim hinnang	R0540	153 927 873
Riskimarginaal	R0550	6 631 991
Tehnilised eraldised – NSLT tervisekindlustus	R0560	3 643 413
Tervikuna arvatud tehnilised eraldised	R0570	
Parim hinnang	R0580	2 884 687
Riskimarginaal	R0590	758 726
Tehnilised eraldised – elukindlustus (v.a investeerimisriskiga elukindlustus)	R0600	16 268 897
Tehnilised eraldised – SLT tervisekindlustus	R0610	
Tervikuna arvatud tehnilised eraldised	R0620	
Parim hinnang	R0630	
Riskimarginaal	R0640	
Tehnilised eraldised – elukindlustus (v.a tervisekindlustus ja investeerimisriskiga elukindlustus)	R0650	16 268 897
Tervikuna arvatud tehnilised eraldised	R0660	
Parim hinnang	R0670	16 087 783
Riskimarginaal	R0680	181 114
Tehnilised eraldised – investeerimisriskiga elukindlustus	R0690	
Tervikuna arvatud tehnilised eraldised	R0700	
Parim hinnang	R0710	
Riskimarginaal	R0720	
Muud tehnilised eraldised	R0730	
Tingimuslikud kohustised	R0740	
Muud kui tehnilised eraldised	R0750	
Pensionihüvitistega seotud kohustused	R0760	
Edasikindlustajatelt saadud hoiused	R0770	
Edasilükkunud tulumaksu kohustised	R0780	
Tuletisinstrumentid	R0790	
Võlad krediidasutuste ees	R0800	
Muud finantskohustised kui võlad krediidasutuste ees	R0810	7 001 131
Kindlustuslepingutega seotud võlgnevused ja võlgnevused kindlustusvahendajatele	R0820	31 088 866
Edasikindlustuslepingutega seotud võlgnevused	R0830	26 495 060
Võlgnevused (klientidele, mitteseotud kindlustusega)	R0840	10 065 224
Allutatud kohustised	R0850	15 742 483
Põhiomavahenditesse mittekuuluvad allutatud kohustised	R0860	198 233
Põhiomavahenditesse kuuluvad allutatud kohustised	R0870	15 544 250
Muud, mujal kajastamata kohustised	R0880	
Kohustised kokku	R0900	270 864 939
Summa, mille võrra varad ületavad kohustisi	R1000	104 124 653

S.04.05.21**Kindlustusmaksed, nõuded ja kulud riikide kaupa****Kahjukindlustuslepingutest ja kahjukindlustuse edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused**

		Päritoluriik	Läti	Leedu
		C0010	C0020	C0020
Kindlustusmaksed (bruto)				
Brutokindlustusmaksed (otsekindlustustegevus)	R0020	80 592 570	46 609 465	159 728 216
Brutokindlustusmaksed (proportsionaalne edasikindlustus)	R0021			
Brutokindlustusmaksed (mitteproportsionaalne edasikindlustus)	R0022			
Teenitud kindlustusmaksed (bruto)				
Teenitud brutokindlustusmaksed (otsekindlustustegevus)	R0030	83 276 158	46 157 267	155 797 775
Teenitud brutokindlustusmaksed (proportsionaalne edasikindlustus)	R0031			
Teenitud brutokindlustusmaksed (mitteproportsionaalne edasikindlustus)	R0032			
Tekkinud nõuded (bruto)				
Tekkinud nõuded (otsekindlustustegevus)	R0040	41 702 887	21 052 610	80 660 457
Tekkinud nõuded (proportsionaalne edasikindlustus)	R0041			
Tekkinud nõuded (mitteproportsionaalne edasikindlustus)	R0042			
Tekkinud kulud (bruto)				
Tekkinud kogukulud (otsekindlustustegevus)	R0050	25 807 929	17 830 902	52 004 119
Tekkinud kogukulud (proportsionaalne edasikindlustus)	R0051			
Tekkinud kogukulud (mitteproportsionaalne edasikindlustus)	R0052			

S.05.01.02

Kindlustusmaksed, nõuded ja kulud äriiinide kaupa

		kahjukindlustuslepingutest ja kahjukindlustuse edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused (otsekindlustustegevus ja aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus)								
		Ravikulu-kindlustus	Sissetuleku kaotuse kindlustus	Tööõnnetuse ja kutsehäiguste kindlustus	Mootorsõiduki valdaja vastutus-kindlustus	Maismaasõidukite kindlustus	Mere-, lennundus- ja transpordikindlustus	Tule ja muu varakahju kindlustus	Üldine vastutus-kindlustus	Krediidi- ja garantiikindlustus
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090
Kindlustusmaksed										
Bruto – otsekindlustustegevus	R0110	4 460 739	14 750 741		98 797 495	72 537 652	3 421 051	60 081 569	15 787 007	11 180 185
Bruto – aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus	R0120									
Bruto – aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0130									
Edasikindlustajate osa	R0140	13 880	23 892		47 226 823	36 651 183	584 706	7 102 061	2 364 060	5 390 637
Neto	R0200	4 446 859	14 726 848		51 570 672	35 886 469	2 836 345	52 979 508	13 422 946	5 789 549
Teenitud kindlustusmaksed										
Bruto – otsekindlustustegevus	R0210	4 600 727	14 214 447		98 234 867	73 241 735	3 485 107	59 454 918	15 504 051	10 648 011
Bruto – aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus	R0220									
Bruto – aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0230									
Edasikindlustajate osa	R0240	13 880	23 230		47 293 324	36 709 412	609 163	7 249 928	2 269 260	4 742 917
Neto	R0300	4 586 847	14 191 217		50 941 543	36 532 323	2 875 945	52 204 990	13 234 790	5 905 094
Tekkinud nõuded										
Bruto – otsekindlustustegevus	R0310	1 822 907	4 851 359		66 809 277	44 449 439	1 048 109	20 778 462	4 040 695	-227 611
Bruto – aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus	R0320									
Bruto – aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0330									
Edasikindlustajate osa	R0340				25 495 375	23 335 464	-13 372	869 678	280 883	-42 259
Neto	R0400	1 822 907	4 851 359		41 313 902	21 113 975	1 061 481	19 908 784	3 759 813	-185 352
Tekkinud kulud	R0550	1 947 368	5 677 578		13 535 756	12 085 893	1 248 340	21 343 732	4 532 266	1 827 810
Saldo – muud tehnilised kulud/tulud	R1210									
Kulud kokku	R1300									

		kahjukindlustuslepingutest ja kahjukindlustuse aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused (otsekindlustustegevus ja aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus)			aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus				Kokku
		Õigusabi- kulude kindlustus	Abistamis- teenuste kindlustus	Muude finantska hjude kindlustus	Tervise- kindlustus	Isikukahjude kindlustus	Merenduse, lennunduse ja transpordi kindlustus	Vara- kindlustus	
		C0100	C0110	C0120	C0130	C0140	C0150	C0160	C0200
Kindlustusmaksed									
Bruto – otsekindlustustegevus	R0110	1 545 457	4 368 256	100					286 930 252
Bruto – aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus	R0120								
Bruto – aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0130								
Edasikindlustajate osa	R0140								99 357 243
Neto	R0200	1 545 457	4 368 256	100					187 573 009
Teenitud kindlustusmaksed									
Bruto – otsekindlustustegevus	R0210	1 541 130	4 306 191	17					285 231 201
Bruto – aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus	R0220								
Bruto – aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0230								
Edasikindlustajate osa	R0240								98 911 114
Neto	R0300	1 541 130	4 306 191	17					186 320 087
Tekkinud nõuded									
Bruto – otsekindlustustegevus	R0310	177 045	455 356						144 205 038
Bruto – aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus	R0320								
Bruto – aktsepteeritud mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0330								
Edasikindlustajate osa	R0340								49 925 770
Neto	R0400	177 045	455 356						94 279 269
Tekkinud kulud	R0550	930 010	3 179 111	2					66 307 866
Saldo – muud tehnilised kulud/tulud	R1210								2 585 816
Kulud kokku	R1300								68 893 682

		Äriiin: elukindlustuslepingutest tulenevad kohustused						Elukindlustuse edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused		Kokku
		Tervise-kindlustus	Kasumiosalusega kindlustus	Investeeringuriskiga elukindlustus	Muu elukindlustus	Kahjukindlustuslepingutest tulenevad ja tervisekindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud annuitedid	Kahjukindlustuslepingutest tulenevad ja muude kui tervisekindlustuslepingutest tulenevate kohustustega seotud annuitedid	Tervise-kindlustuse edasikindlustus	Elukindlustuse edasikindlustus	
		C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0300
Kindlustusmaksed										
Bruto	R1410									
Edasikindlustajate osa	R1420									
Neto	R1500									
Teenitud kindlustusmaksed										
Bruto	R1510									
Edasikindlustajate osa	R1520									
Neto	R1600									
Tekkinud nõuded										
Bruto	R1610						-789 084			-789 084
Edasikindlustajate osa	R1620									
Neto	R1700						-789 084			-789 084
Muude tehniliste eraldiste muutused										
Bruto	R1710									
Edasikindlustajate osa	R1720									
Neto	R1800									
Tekkinud kulud	R1900									
Muud kulud	R2500									
Kulud kokku	R2600									

S.12.01.02

Elukindlustuse ja SLT tervisekindlustuse tehnilised eraldised

		Kahjukindlus-tuslepingutest tulenevad ja muude kui tervisekindlus-tuslepingutest tulenevate kohustustega seotud annuiteetid	Aktsep-teeritud edasi-kindlustus	Kokku (elukindlustus, v.a tervise-kindlustus, sh investeerimis-fondi tootlusega seotud investeerimis-riskiga elukindlustus)
		C0090	C0100	C0150
Tervikuna arvatatud tehnilised eraldised	R0010			
Edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad kokku pärast vastaspoole makseviivitusest tingitud oodatavast kahjust tulenevat kohandust seoses tervikuna arvatatud tehniliste eraldistega	R0020			
Parima hinnangu ja riskimarginaali summana arvatatud tehnilised eraldised				
Parim hinnang				
Parima hinnangu brutoväärtus	R0030	16 087 783		16 087 783
Edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad kokku pärast vastaspoole makseviivitusest tingitud oodatavast kahjust tulenevat kohandust	R0080	4 072 185		4 072 185
Parim hinnang miinus edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad – kokku	R0090	12 015 598		12 015 598
Riskimarginaal	R0100	181 114		181 114
Tehnilised eraldised – kokku	R0200	16 268 897		16 268 897

S.17.01.02

Kahjkindlustuse tehnilised eraldised. Otsekindlustustegevus

			Otsekindlustustegevus ja aktsepteeritud proportsionaalne edasikindlustus											Kahjkindlustus- lepingutest tule- nevad kohustu- sed kokku		
			Ravikulu- kindlustus	Sissetuleku kaotuse kindlustus	Mootorsõiduki valdaja vastutus-kind- lustus	Maismaa- sõidukite kindlustus	Merenduse, lennunduse ja transpordi kindlustus	Tule ja muu varakahju kindlustus	Üldine vastutus- kindlustus	Krediidi- ja garantii- kindlustus	Õigusabi- kulude kindlustus	Abistamis- teenuste kindlustus	Miscellaneous financial loss			
			C0020	C0030	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0110	C0120	C0130		C0180	
Tervikuna arvatud tehnilised eraldised			R0010													
Edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad kokku pärast vastaspoole makseviivitusest tingitud oodatavast kahjust tulenevat kohandust seoses tervikuna arvatud tehniliste eraldistega			R0050													
Parima hin- nangu ja ris- kimarginaali summuna arvatud tehnilised eraldised	Parim hinnang	Bruto	R0060	200 983	515 741	21 370 009	11 914 393	45 927	11 775 676	1 139 139	-22 552	-264 279	702 854	49	47 377 941	
		Edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad kokku pärast vastaspoole makseviivitusest tingitud oodatavast kahjust tulenevat kohandust	R0140	-1 698	-11 658	-511 876	-1 136 399	-72 865	-1 199 814	-333 060	-478 199	0	0	0	0	-3 745 570
		Kindlustusmaksete eraldiste parima hinnangu netoväärtus	R0150	202 682	527 399	21 881 886	13 050 793	118 791	12 975 490	1 472 199	455 647	-264 279	702 854	49	51 123 511	
	Kahjude eraldised	Bruto	R0160	960 603	1 207 360	66 434 571	8 218 799	3 888 595	14 698 080	11 736 878	1 755 457	384 690	149 579	7	109 434 620	
		Edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad kokku pärast vastaspoole makseviivitusest tingitud oodatavast kahjust tulenevat kohandust	R0240	0	0	17 571 913	1 327 433	233 587	3 676 186	1 505 881	762 110	0	0	0	25 077 111	
		Kahjude eraldiste parima hinnangu netoväärtus	R0250	960 603	1 207 360	48 862 658	6 891 366	3 655 008	11 021 894	10 230 997	993 347	384 690	149 579	7	84 357 509	
		Parim hinnang kokku – bruto	R0260	1 161 586	1 723 101	87 804 580	20 133 193	3 934 522	26 473 756	12 876 017	1 732 906	120 411	852 433	56	156 812 561	
	Parim hinnang kokku – neto	R0270	1 163 285	1 734 759	70 744 543	19 942 159	3 773 799	23 997 384	11 703 197	1 448 994	120 411	852 433	56	135 481 020		
	Riskimarginaal	R0280	251 112	507 614	2 526 699	1 201 454	156 861	1 770 189	572 504	245 877	47 797	110 610	0	7 390 717		
	Tehnilised eraldised – kokku	R0320	1 412 698	2 230 715	90 331 279	21 334 647	4 091 383	28 243 945	13 448 521	1 978 783	168 209	963 043	56	164 203 278		
Tehnilised eraldised – kokku	Edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad pärast vastaspoole makseviivitusest tingitud oodatavast kahjust tulenevat kohandust – kokku	R0330	-1 698	-11 658	17 060 037	191 034	160 723	2 476 372	1 172 820	283 912	0	0	0	21 331 541		
	Tehnilised eraldised miinus edasikindlustuslepingutest, eriotstarbelistest varakogumitest ja piiratud edasikindlustusest sissenõutavad summad – kokku	R0340	1 414 397	2 242 373	73 271 243	21 143 613	3 930 660	25 767 573	12 275 700	1 694 871	168 209	963 043	56	142 871 737		

S.19.01.21

Kahjukindlustuse nõuded

Kahjukindlustustegevus kokku Õnnetusjuhtumi aasta või kindlustusaasta

Z0020	Õnnetusjuhtumi aasta
-------	----------------------

Tasutud nõuete brutosumma (mittekumulatiivne) (absoluutsumma)

		Väljamakse kujunemise aasta											Jooksval aastal	Aastate summa (kumulatiivne)
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +		
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050	C0060	C0070	C0080	C0090	C0100	C0110	C0170	C0180
Enne	R0100											1 088 569	1 088 569	1 088 569
N-9	R0160	59 849 657	18 300 201	2 139 325	1 060 738	778 133	281 855	40 841	90 350	545 431	129 560		129 560	83 216 090
N-8	R0170	57 770 050	19 935 339	2 076 842	1 563 534	600 536	275 538	-210 528	126 364	131 509			131 509	82 269 184
N-7	R0180	64 233 509	23 313 066	3 175 574	1 082 189	1 262 156	2 254 981	533 464	3 293 024				3 293 024	99 147 962
N-6	R0190	71 037 283	22 729 358	4 246 122	1 193 291	1 891 882	371 549	1 057 182					1 057 182	102 526 667
N-5	R0200	72 525 815	27 389 241	4 650 834	2 130 838	309 771	542 910						542 910	107 549 409
N-4	R0210	89 667 708	37 918 655	7 268 426	3 783 257	1 921 265							1 921 265	140 559 310
N-3	R0220	85 327 694	31 874 387	3 565 522	1 306 530								1 306 530	122 074 133
N-2	R0230	95 258 281	35 862 925	5 431 385									5 431 385	136 552 591
N-1	R0240	100 093 154	33 899 212										33 899 212	133 992 366
N	R0250	100 573 622											100 573 622	100 573 622
Kokku	R0260												149 374 768	1 109 549 905

Nõuete eraldiste diskonteerimata parim brutohinnang (absoluutsumma)

		Väljamakse kujunemise aasta											Aasta lõpus (diskonteeritud andmed)
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 & +	
		C0200	C0210	C0220	C0230	C0240	C0250	C0260	C0270	C0280	C0290	C0300	C0360
Enne	R0100											13 191 021	18 123 940
N-9	R0160	30 464 432	8 964 916	7 374 007	5 743 066	4 605 357	3 439 538	2 763 943	2 727 043	2 153 111	2 303 012		1 874 560
N-8	R0170	33 807 211	10 238 069	7 237 004	5 420 574	3 773 092	2 977 540	1 885 756	1 875 195	1 831 981			1 463 515
N-7	R0180	40 114 963	16 458 460	12 289 738	11 945 156	10 223 485	8 012 845	5 666 439	1 976 333				1 406 294
N-6	R0190	44 758 104	18 804 191	11 711 360	10 909 971	4 402 911	4 127 523	3 595 644					2 983 425
N-5	R0200	46 759 068	12 785 702	6 642 098	3 788 286	2 232 123	1 629 099						1 346 153
N-4	R0210	60 424 650	19 905 266	16 101 778	12 716 920	11 215 103							9 710 584
N-3	R0220	46 750 968	12 422 648	9 803 108	6 820 844								5 812 503
N-2	R0230	53 410 598	18 943 298	11 876 830									9 831 101
N-1	R0240	59 159 651	19 307 279										15 895 309
N	R0250	59 848 541											57 075 019
Kokku	R0260												125 522 402

S.23.01.01 Omavahendid

		Kokku	Piiranguteta esimese taseme omavahendid	Piirangu-tega esimese taseme omavahendid	Teise taseme omavahendid	Kolmanda taseme omavahendid
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
Põhiomavahendid enne muudes finantssektori üksustes olevate märkimisväärtete osaluste mahaarvamist vastavalt delegeeritud määruse (EL) 2015/35 artiklile 68						
Lihtaktsiakapital (sh omaaktsiad)	R0010	6 391 391	6 391 391			
Lihtaktsiakapitaliga seotud ülekurs	R0030					
Vastastikuste ja vastastikust tüüpi ettevõtjate algkapital liikmete sissemaksud või samaväärne põhiomavahendite kirje	R0040					
Vastastikuse kindlustusandja liikme allutatud instrumendid	R0050					
Vahendite ülejääk	R0070					
Eelisaktsiad	R0090					
Eelisaktsiatega seotud ülekurs	R0110					
Korrigeerimisreserv	R0130	89 978 968	89 978 968			
Allutatud kohustised	R0140	15 544 250			15 544 250	
Summa mis võrdub edasilükkunud tulumaksu varade netoväärtusega	R0160	304 293				304 293
Muud eespool nimetatud omavahendite kirjed mida järelevalveasutus aktsepteerib põhiomavahenditena	R0180					
Finantsaruannetes kajastatud omavahendid mida korrigeerimis-reservis ei tuleks kajastada ja mis ei vasta Solventsus II kohasteks omavahenditeks liigitamise kriteeriumidele						
Finantsaruannetes kajastatud omavahendid mida korrigeerimis-reservis ei tuleks kajastada ja mis ei vasta Solventsus II kohasteks omavahenditeks liigitamise kriteeriumidele	R0220					
Mahaarvamine seoses märkimisväärtete osalustega finantseerimis- ja krediidasutustes	R0230					
Põhiomavahendid kokku pärast mahaarvamisi	R0290	112 218 903	96 370 359		15 544 250	304 293
Lisaomavahendid						
Sissemaksmata ja sissenõudmata lihtaktsiakapital mis on sissenõutav	R0300					

		Kokku	Piiranguteta esimese taseme omavahendid	Piirangu-tega esimese taseme omavahendid	Teise taseme omavahendid	Kolmanda taseme omavahendid
		C0010	C0020	C0030	C0040	C0050
Vastastikuste ja vastastikust tüüpi kindlustusandjate sissemaksmata ja sissenõudmata algkapital liikmete sisse-maksud või samaväärsed põhioma-vahendite kirjed mis on sissenõutavad	R0310					
Sissemaksmata ja sissenõudmata eelisaktsiad mis on sissenõutavad	R0320					
Õiguslikult siduv kohustus märkida allutatud kohustisi ja maksta nende eest nõudmise korral	R0330					
Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 96 lõike 2 kohased akreditiivid ja garantiid	R0340					
Muud kui direktiivi 2009/138/EÜ artikli 96 lõike 2 kohased akreditiivid ja garantiid	R0350					
Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 96 lõike 3 esimese lõigu kohased liikmete täiendavad sissemaksed	R0360					
Muud kui direktiivi 2009/138/EÜ artikli 96 lõike 3 esimese lõigu kohased liikmete täiendavad sissemaksed	R0370					
Muud lisaomavahendid	R0390					
Lisaomavahendid kokku	R0400					
Kasutadaolevad ja nõuetekohased omavahendid						
Solventsuskapitalinõude täitmiseks kasutada olevad omavahendid kokku	R0500	112 218 903	96 370 359		15 544 250	304 293
Miinumkapitalinõude täitmiseks kasutada olevad omavahendid kokku	R0510	111 914 609	96 370 359		15 544 250	
Solventsuskapitalinõude täitmiseks nõuetekohased omavahendid kokku	R0540	112 218 903	96 370 359		15 544 250	304 293
Miinumkapitalinõude täitmiseks nõuetekohased omavahendid kokku	R0550	102 000 972	96 370 359		5 630 612	
Solventsuskapitalinõue	R0580	62 562 357				
Miinumkapitalinõue	R0600	28 153 061				
Nõuetekohaste omavahendite suhe solventsuskapitalinõudesse	R0620	1,7937				
Nõuetekohaste omavahendite suhe miinumkapitalinõudesse	R0640	3,6231				

		C0060
Korrigeerimisreserv		
Summa mille võrra varad ületavad kohustisi	R0700	104 124 653
Omaaktsiad (otseselt ja kaudselt hoitavad)	R0710	
Proгноositavad dividendid väljamaksed ja maksud	R0720	7 450 000
Muud põhiomavahendite kirjed	R0730	6 672 541
Kattuvusega kohandamise portfelli ja eraldatud vahendite kogumite kohandamine seoses piirangutega omavahendite kirjetega	R0740	0
Korrigeerimisreserv	R0760	89 978 968

S.25.01.01

Solventsuskapitalinõue standardvalemite kasutatavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul

Põhisolventsuskapitalinõue

		Solventsuskapitalinõude brutosumma	Kindlustus- või edasikindlustusandja parameeter	Lihtsustused
		C0110	C0090	C0120
Tururisk	R0010	5 519 607		
Vastaspoole makseviituse risk	R0020	3 299 967		
Elukindlustuse kindlustusrisk	R0030	393 432		
Tervisekindlustusrisk	R0040	5 239 922		
Kahjukindlustuse kindlustusrisk	R0050	50 090 906		
Hajutamine	R0060	-10 538 412		
Immateriaalse vara risk	R0070			
Põhisolventsuskapitalinõue	R0100	54 005 421		

Solventsuskapitalinõude arvutamine

		C0100
Operatsioonirisk	R0130	8 556 936
Tehniliste eraldiste kahjumi katmise võime	R0140	
Edasilükkunud maksude kahjumi katmise võime	R0150	
Direktiivi 2003/41/EÜ artikli 4 kohase tegevuse kapitalinõue	R0160	
Solventsuskapitalinõue v.a lisakapitalinõue	R0200	62 562 357
Juba kehtestatud lisakapitalinõue	R0210	
Solventsuskapitalinõue	R0220	62 562 357
Muu teave solventsuskapitalinõude kohta		
Kestusel põhineva aktsiariski alammoduli kapitalinõue	R0400	
Ülejäänud osa tinglike solventsuskapitalinõuete kogusumma	R0410	
Eraldatud vahendite kogumite tinglike solventsuskapitalinõuete kogusumma	R0420	
Kattuvusega kohandamise portfelli tinglike solventsuskapitalinõuete kogusumma	R0430	
Hajutamise mõju seoses eraldatud vahendite kogumite tinglike solventsuskapitalinõuete agregeerimisega vastavalt artiklile 304	R0440	

S.28.01.01**Miimumkapitalinõue – üksnes elu- või üksnes kahjukindlustustegevus või edasikindlustustegevus****Lineaarse valemi osa kahjukindlustuslepingutest ja kahjukindlustuse edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste korral**

		C0010	
MCR _N			2
		Tervikuna arvatud tehniliste eraldiste ja prima hinnangu netosumma (ilma edasikindlustuseta / eriotstarbeliste varakogumiteta)	Riskikapitali (ilma edasikindlustuseta / eriotstarbeliste varakogumiteta) netosumma kokku
		C0020	C0030
Ravikulukindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0020	1 163 285	4 446 309
Sissetuleku kaotuse kindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0030	1 734 759	14 366 861
Tööõnnetuse ja kutsehaiguse kindlustus ning proportsionaalne edasikindlustus	R0040		
Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0050	70 744 543	48 556 138
Maismaasõidukite kindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0060	19 942 159	36 531 772
Merenduse lennunduse ja transpordi kindlustus ning proportsionaalne edasikindlustus	R0070	3 773 799	2 943 646
Tule- ja muu varakahju kindlustus ning proportsionaalne edasikindlustus	R0080	23 997 384	52 409 411
Üldine vastutuskindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0090	11 703 197	13 268 215
Krediidi- ja garantiikindlustus ning proportsionaalne edasikindlustus	R0100	1 448 994	5 122 698
Õigusabikulude kindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0110	120 411	1 544 439
Abistamisteenuste kindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0120	852 433	4 366 126
Muude finantskahjude kindlustus ja proportsionaalne edasikindlustus	R0130		
Tervisekindlustuse mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0140		
Isikukahjude mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0150		
Merenduse lennunduse ja transpordi mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0160		
Varakindlustuse mitteproportsionaalne edasikindlustus	R0170		

Lineaarse valemi osa elukindlustuslepingutest ja elukindlustuse edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste korral

			C0040
MCR _L Tulemus		R0200	252 328
		Tervikuna arvatud tehniliste eraldiste ja parima hinnangu netosumma (ilma edasikindlustuseta / eriotstarbeliste varakogumiteta)	Riskikapitali (ilma edasikindlustuseta / eriotstarbeliste varakogumiteta) netosumma kokku
		C0050	C0060
Kasumiosalusega elukindlustuslepingutest tulenevad kohustused – tagatud hüvitised	R0210		
Kasumiosalusega elukindlustuslepingutest tulenevad kohustused – tuleviku määramata hüvitised	R0220		
Investeeringuriskiga elukindlustuslepingutest tulenevad kohustused	R0230		
Elukindlustuslepingutest ja tervisekindlustuslepingutest ning nendega seotud edasikindlustuslepingutest tulenevad muud kohustused	R0240	12 015 598	
Kõigist elukindlustuslepingutest ning nendega seotud edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste riskikapital kokku	R0250		

Miimumkapitalinõude üldine arvutamine

		C0070
Lineaarne miimumkapitalinõue	R0300	28 188 920
Solventsuskapitalinõue	R0310	62 562 357
Miimumkapitalinõude ülemmäär	R0320	28 153 061
Miimumkapitalinõude alammäär	R0330	15 640 589
Kombineeritud miimumkapitalinõue	R0340	28 153 061
Miimumkapitalinõude absoluutne alammäär	R0350	4 000 000
Miimumkapitalinõue	R0400	28 153 061

ERGO Insurance SE
Registrikood: 10017013
KMKR: EE100295906
Veskiposti 2/1 10138 Tallinn Eesti
Telefon: (+372) 610 6500
E-post: info@ergo.ee
Koduleht: www.ergo.ee